

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ช่วยวิจัยที่ดำเนินการประเมินสภาวะชุมชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ช่วยวิจัยที่ดำเนินการประเมินสภาวะชุมชน

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ทงศักดิ์ คุ่มไชนะ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกรียงไกร ทองจิตติ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา มหาราช
4. อาจารย์สำรวย มหาราช
5. อาจารย์วุฒิพงษ์ บัวชัย
6. อาจารย์แขก มูลเดช
7. อาจารย์จินตรัตน์ แสงศิริ
8. อาจารย์พรสิริ แพ่งสภา
9. อาจารย์จินตนา เหล็กสัก
10. อาจารย์อุไร พรหมมา
11. อาจารย์ปัทมาภรณ์ ไชยโพธิ์
12. อาจารย์นิรัตน์ จันทร์เที่ยง
13. นางสมพิศ ลากรักษ์
14. นางสาวเครือวัลย์ เกิดกิจ
15. นางชอนกลีน สุขใจม

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนที่ร่วมประเมินสภาวะชุมชน

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนที่ร่วมประเมินสถานะชุมชน

1. นายฉลอง ศรีบุรี
2. นายสมัคร น้อยคนดี
3. นายเอ มาดา
4. นายพี แก้วมา
5. นางกาหลง อ่อนอิงนอน
6. นายมัญญ สุวรรณชาติ
7. นางชม้าย ชนะบุญ
8. นางจันท์ ชัยวัน
9. นายสุเทพ หลวงนิหาร
10. นายทวี บ่อพิมาย
11. นายวิจิตร กังสังข์
12. นายประสาน บานเย็น
13. นางชิตชนก นาคน้อย
14. คุณลัดดา จันทรปัญญา
15. นางสาวสมนึก เขียวไหล
16. นายวินัย บุญเนตร
17. นางสุนิตา ทองเพ็ง
18. นางปราณี เจริญรักษ์
19. นายบัณฑิต พรหมเศรษฐี
20. นายจีระศักดิ์ แก้วสว่าง
21. นางดลัษ เปรมะบุตร
22. คุณจำเนียร สังเกตุดี
23. นางชม้าย ชนะบุญ
24. นายแสงอรุณ ปิตะกาญจนกุล
25. นายประสิทธิ์ ชนะแก้ว

ภาคผนวก ค

ข้อค้นพบจากการศึกษาชุมชน 14 (คลองศาลา) และ VCD แนะนำชุมชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ภาคผนวก ค

ข้อค้นพบจากการศึกษาชุมชน 14 (คลองศาลา) และ VCD แนะนำชุมชน

การรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เทคนิคการประเมินสภาวะชุมชนในเขตเมืองแบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning and Action /PLA) มีกระบวนการและขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การพบผู้นำชุมชนในชุมชนเป้าหมาย ด้วยการให้การประชุมร่วมกัน ผลการประชุมได้รายละเอียดของพื้นที่เป้าหมาย และวางแผนแบ่งพื้นที่ร่วมกับทีมงานผู้ช่วยผู้วิจัยเพื่อลงศึกษาพื้นที่ชุมชน

จากการพบปะผู้นำ ผู้นำทุกคนแสดงความยินดีที่ทีมวิจัยได้คัดเลือกชุมชน 14 (คลองศาลา) เป็นชุมชนเป้าหมาย จากนั้นผู้นำชุมชนได้ให้ข้อมูลเบื้องต้นถึงเส้นทางคมนาคมของประชาชนในชุมชนที่ใช้เดินทางเข้าออกระหว่างบ้านพักอาศัยกับสถานที่สาธารณะต่าง ๆ นอกจากนั้น ยังให้ข้อมูลถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการพบสมาชิกในแต่ละบ้าน และได้จัดแบ่งโซนพื้นที่ของการเก็บข้อมูลของนักวิจัย โดยสรุปว่าให้ใช้พื้นที่ที่แบ่งไว้แล้วสำหรับการทำงานของ อสม. จำนวน 5 โซน และผู้นำชุมชนได้จัดทีมผู้นำเพื่อร่วมงาน ช่วยเหลือและสนับสนุนทีมวิจัย โดยเสนอว่าควรจัดทีมวิจัยเพื่อลงภาคสนามคือ หนึ่งทีมประกอบด้วย ผู้นำ 5 คน กับผู้ช่วยผู้วิจัย 3 คน

2. การอบรมสร้างความเข้าใจร่วมกันของผู้ช่วยผู้วิจัยในเทคนิค PLA โดยได้รับการถ่ายทอดจากทีมวิทยากรของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิศักดิ์ ไผ่ทองคำ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยฝึกอบรมเพื่อสามารถนำมาประยุกต์ใช้ปฏิบัติการในการลงพื้นที่เพื่อรวบรวมข้อมูลชุมชนด้วยกิจกรรมดังนี้

- 2.1 แผนที่รอบนอก
- 2.2 แผนที่รอบใน
- 2.3 ประวัติชุมชน
- 2.4 ทรัพยากรในชุมชน
- 2.5 ผังกิจกรรม
- 2.6 ผังเครือญาติ
- 2.7 การวิเคราะห์แรงงาน

ทีมผู้ช่วยผู้วิจัยได้เรียนรู้และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างทีมวิทยากร และระหว่างทีมผู้ช่วยผู้วิจัย โดยทีมวิทยากรได้ยกตัวอย่างจากประสบการณ์ที่เคยปฏิบัติการมา และสอดแทรกสภาพปัญหาที่เมื่อมีการลงพื้นที่ปฏิบัติการตลอดจนในส่วนที่มีการปฏิบัติการที่ประสบผลน่าพึงพอใจ

3. จากการพบปะเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้นำชุมชนและผู้ช่วยผู้วิจัยได้ตัดสินใจร่วมกันถึงเทคนิคและกระบวนการศึกษาชุมชนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล โดยจะเน้นการสังเกตและการสัมภาษณ์ ไม่ให้เน้นการตอบแบบสอบถาม การถาม เหตุผล เนื่องจากการได้ข้อมูลจะเป็นข้อมูลอยู่บนฐานของความเป็นจริง และการได้มาซึ่งข้อมูลก็ไม่ใช่ว่าจะเสร็จสิ้นเมื่อได้รวบรวมข้อมูลนั้น ๆ มา แต่จะต้องนำข้อมูลที่ได้มาจัดเป็นระบบเชิงวิชาการ หลังจากนั้น ควรนำข้อมูลผ่านการวิเคราะห์แล้ว มานำเสนอกับผู้นำชุมชนและประชาชนในชุมชนนั้นอีก เพื่อให้เป็นข้อมูลที่มาจากความเป็นจริงของชุมชน 14 (คลองศาลา) และได้พิจารณากระบวนการที่ควรนำมาประยุกต์ใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

- 3.1 ประวัติความเป็นมาของชุมชน
- 3.2 สภาพพื้นที่และลักษณะทางกายภาพของชุมชน
- 3.3 สภาพเศรษฐกิจของชุมชน
- 3.4 สภาพทางด้านสังคม การศึกษาและวัฒนธรรม
- 3.5 ระบบความสัมพันธ์ของคนในชุมชน
- 3.7 กิจกรรมในการดำเนินชีวิตของคนในรอบปี
- 3.8 ปัญหาและการแก้ปัญหาซึ่งเป็นเรื่องส่วนรวมของชุมชน

4. การลงพื้นที่เพื่อศึกษาภาคสนาม ได้ดำเนินการลงพื้นที่ตามที่ได้ตัดสินใจร่วมกันด้วยการแบ่งพื้นที่เป็นโซนของชุมชนที่ 14 (คลองศาลา) ออกเป็น 5 โซน และทีมสำรวจทีมละ 8 คน โดยใช้กระบวนการพูดคุย สัมภาษณ์ และสังเกต

ภาพ 23 ผลการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลของชุมชนที่ 14 (คลองศาลา)

1. ประวัติความเป็นมาของชุมชน

ชุมชนที่ 14 (คลองศาลา) ตั้งในเขตเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ เป็นชุมชนที่มีมาแต่ดั้งเดิม เปรียบเสมือนเป็นประตูเข้าเมืองเพชรบูรณ์ เนื่องจากทางดั้งเดิมที่มาจากวิเชียรบุรีหรือตะพานหิน ต้องผ่านมาทางบ้านนายมแล้วจึงเดินทางเข้าเมืองเพชรบูรณ์โดยผ่านบ้านคลองศาลา สภาพดั้งเดิมของชุมชน เดิมเรียกว่าบ้านกลางนาหรือบ้านทุ่งนา เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทุ่งนา ตั้งแต่หน้าไต้มาจนถึงวัดภูเขาหิน และปกคลุมไปด้วยป่าระกำ สะแก ไม้และป่าพง มีคลองไหลผ่าน 2 สาย คือ คลองศาลาที่น้ำไหลมาจากคลองคูและคลองป่าแดง และคลองโสมน้ำไหลมาจากป่าแดงและบ้านพล้า สภาพเดิมของคลองจะกว้างและลึก มีน้ำไหลตลอดปี และมีปลาชุกชุม

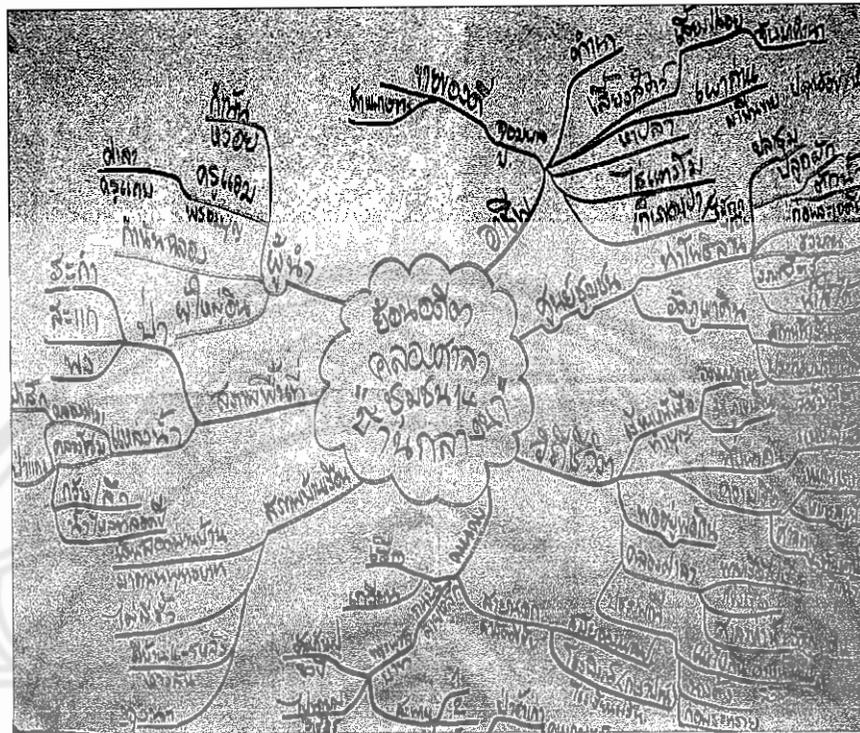
สภาพบ้านเรือนแต่เดิมมีบ้าน 4-5 หลังห่าง ๆ กัน และเพิ่มมากขึ้นในเวลาต่อมา บ้านส่วนใหญ่ไม่มีรั้วกัน และสามารถเดินทะลุกันได้หรือลอดใต้ถุนบ้านเพื่อเดินออกมายังถนน การคมนาคมแต่ดั้งเดิมใช้เรือและเกวียน ถนนสายหลักคือถนนพระพุทธบาท ได้รับการพัฒนามาจากถนนดั้งเดิมที่มาจากบ้านนายมและประชาชนสามารถใช้ถนนเส้นนี้เดินทางไปได้ถึงอำเภอวิเชียรบุรีได้ โดยถนนสายนี้จะมีต้นจําปาปกคลุมอยู่สองข้างทางไปจนถึงหนองน้ำยั้ง ซึ่งเมื่อสอบถามกับคนในชุมชนได้ทราบว่า ต้นจําพาดังกล่าวปลูกขึ้นมาตั้งแต่สมัยพระยานรินทร์ และช่วงหัวโรงวัดเดิม

มีสภาพเป็นป่าช้าเก่าและเป็นที่ยึดศพ "คนเถื่อน" ในสมัยที่จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ในขณะนั้น มีดำริจะย้ายเมืองหลวงมาอยู่ที่เพชรบูรณ์ด้วย ต่อมามีถนนสายนอกหรือถนนสามัคคี ซ้ายที่สร้างในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงครามและมีโรงพิมพ์กีฬาปณั ซึ่งปัจจุบันคือบริเวณโรงเรียนเซน โยเซฟศรีเพชรบูรณ์

คนในชุมชนประกอบอาชีพด้วยการทำนา ทำไร่ข้าวโพด ไร่แดงโม ปลูกอ้อยและผลิต น้ำอ้อย เลี้ยงวัวควาย โดยเลี้ยงแบบปล่อยธรรมชาติเมื่อถึงฤดูทำนาจึงไปจับมาทำนา นอกจากนั้น ยังมีอาชีพ หาปลา เก็บของป่า เผาถ่านขาย และไปแลกของที่บ้านชอนไพรมากินมาขาย ซึ่งใน สมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม จะขายของดีมากโดยเฉพาะอาหารและผลิตผลทางการเกษตร จึง กล่าวได้ว่าวิถีชีวิตในอดีตของคนในชุมชนมีการพึ่งพาอาศัยกัน อยู่กันแบบพี่น้อง พอกันพอกิน แลกเปลี่ยนข้าวของเครื่องใช้กัน ส่วนการทำบุญและพิธีทางศาสนาต่าง ๆ จะไปจัดกระทำที่วัด ภูเขาดินและวัดช้างเผือก นอกจากนั้น ชาวชุมชนยังมีความเชื่อในเรื่องหมอทรง หมอสมุนไพร เช่น ที่บริเวณต้นมะขามใหญ่ริมคลองศาลาหลังเรือนจำในปัจจุบัน จะมีศาลตาปู่ตั้งอยู่เป็นที่เคารพ สักการะของคนในชุมชน

สถานที่สำคัญของชุมชนนี้ในสมัยก่อนคือ ท่าโพธิ์ลาน ซึ่งเป็นทำน้ำอ้อยริมคลองศาลา (ปัจจุบัน เป็นบริเวณที่ตั้งที่ทำการชุมชน 14) เป็นสถานที่รวมคนในหมู่บ้าน เป็นที่อาบน้ำ เล่นน้ำ ของเด็ก ๆ มีการปลูกผัก ตักน้ำมาใช้ในครัวเรือน และใช้เป็นที่ประกอบกิจกรรมทางสังคม ได้แก่ ลานก่อพระเจดีย์ทราย นอกจากนั้นยังเป็นที่ยึดสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ เช่น ช้าง วัว ควาย ลงกินน้ำอีกด้วย

ในอดีต เด็กนักเรียนจะพายเรือตามคลองศาลาไปเรียนหนังสือที่วัดภูเขาดินและวัด มหาธาตุ โดยขึ้นที่ศาลาทำน้ำของวัดภูเขาดิน ซึ่งบริเวณนี้ก็ยังคงใช้จัดแข่งเรือเป็นประจำอีกด้วย ในช่วงประเพณีสงกรานต์ จะมีการจัดพิธี "อาบน้ำคนแก่ แห่ไปกิน" และก่อพระเจดีย์ทราย นอกจากนี้ยังมีการละเล่น "นางด้ง" "ลิงลม" ในโอกาสต่าง ๆ โดยบุคคลซึ่งเป็นที่รู้จักของชุมชน แห่งนี้คือ ครูแถม พรหมบุญ ซึ่งได้สร้างศาลาไว้ให้ประชาชนได้พักผ่อนทางบริเวณถนนพระพุทธ บาท เรียกกันว่า ศาลาครูแถม และผู้ที่ชาวบ้านให้ความรักนับถืออีกคนหนึ่งคือ ผู้ใหญ่อินทร์ อ่อนอินนอน นอกจากนี้ยังมี กำนันห้วย และกำนันฉลอง ซึ่งเป็นผู้นำสำคัญของคนในชุมชน

2. สภาพพื้นที่และลักษณะทางกายภาพของชุมชน

ทิศเหนือ	ติดต่อกับชุมชน 10 และ 13
ทิศใต้	ติดต่อกับคลองโหม และหมู่ 13 ตำบลสะเดียง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับคลองศาลาและหมู่ 13 ตำบลสะเดียง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับชุมชน 4 และหมู่ 2 ตำบลสะเดียง

ชุมชนที่ 14 (คลองศาลา) ตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มมีน้ำท่วมขัง และมีลำน้ำไหลผ่านใจกลางชุมชน ส่งผลให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในช่วงฤดูฝนเกือบทุกปี ทรัพยากรธรรมชาติที่ยังมีอยู่ในชุมชน ส่วนใหญ่เป็นทรัพยากรน้ำ ได้แก่ ลำคลอง และบ่อบาดาล ซึ่งมีน้ำตลอดทั้งปี ส่วนลักษณะทางกายภาพ ส่วนใหญ่ จะประกอบด้วยสิ่งปลูกสร้าง ได้แก่ บ้านเรือน ดึกแถว หอพัก บ้านเช่า โรงแรม โรงพยาบาลเอกชน โรงฆ่าสัตว์ โรงงานลูกชิ้น โรงน้ำแข็ง อู่ซ่อมรถ และตลาดของชุมชน ไม่มีวัดและโรงเรียนอยู่ในพื้นที่ชุมชน แต่มีอยู่ในชุมชนข้างเคียง โดยบริเวณใจกลางชุมชนจะมีบ้านเรือนค่อนข้างหนาแน่น และบริเวณริมถนนสามัคคีชัย จะมีอาคารพาณิชย์จำนวนมาก ส่วนบริเวณรอบนอกชุมชนจะมีสวนและไร่มาอยู่บ้างโดยเฉพาะทางด้านทิศตะวันตกและทิศใต้ของชุมชน

การคมนาคมในชุมชนและนอกชุมชนติดต่อกันได้โดยสะดวก มีทางหลวงแผ่นดินขนาดใหญ่สายสามัคคีชัย (กรุงเทพ-หล่มสัก) ถนนจากตัวเมืองเพชรบูรณ์-บ้านนายม และถนนรอบเมืองตัดใหม่ผ่านพื้นที่ชุมชนนี้ มีตรอกซอยติดต่อกันได้เป็นส่วนใหญ่ แต่จะมีบางซอยที่เจ้าของที่ดินยังไม่ยอมให้ทำถนนทะลุผ่าน แต่ก็ยังสามารถใช้รถจักรยาน และจักรยานยนต์ผ่านไปมาได้ หรือ ใช้เป็นทางเท้าเดินไปมาติดต่อกับได้ภายในชุมชน ประชาชนส่วนใหญ่ยังนิยมใช้รถจักรยานยนต์ และ รถสามล้อรับจ้าง มีผู้ใช้รถยนต์บางแต่เป็นส่วนน้อย

3. สภาพเศรษฐกิจของชุมชน

ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย ได้แก่ ขายอาหาร ขายของชำ ซึ่งมีทั้งวางขายหน้าบ้านของตนเองและนำไปขายที่ตลาดในชุมชนริมถนนพระพุทธบาท นอกจากนี้คนในชุมชนยังมีอาชีพรับจ้างแรงงาน งานก่อสร้าง ชีบรถรับจ้าง รับจ้างซักรีด สำหรับประชาชนที่อยู่บริเวณชายขอบชุมชน จะมีอาชีพทางการเกษตรอยู่บ้าง ได้แก่ ปลูกพืชผักสวนครัว ข้าวโพด ถั่ว ข้าว เลี้ยงเป็ด ไก่ วัว แต่พื้นที่ที่ทำการเกษตรดังกล่าวจะอยู่นอกเขตเทศบาลฯ สำหรับด้านหัตถกรรม พบว่า คนในชุมชนมีการจักสานทำภาชนะใส่ของ ทำไม้เสียบลูกชิ้น และในด้านเงินทุน มีการกู้ยืมจากกองทุนเงินล้านของชุมชน และกู้ยืมจากเงินกู้นอกระบบด้วย

4. สภาพทางด้านสังคม การศึกษาและวัฒนธรรม

สภาพทางด้านสังคม แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 พื้นที่จะอยู่ทางด้านตะวันออก ซึ่งมีประชากรที่หนาแน่นกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ประกอบด้วนคนที่อาศัยอยู่ดั้งเดิม กลุ่มนี้จะให้ความสำคัญกับการเป็นชุมชนมีความรู้สึกว่าเป็นผู้รับผิดชอบชุมชน ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพค้าขาย และรับจ้าง นอกจากนั้นจะมีผู้ที่มีอายุอยู่บ้านเลี้ยงลูกหลานที่อายุยังน้อยที่พ่อแม่ไปประกอบอาชีพต่างจังหวัด มีกลุ่มวัยรุ่นบางกลุ่มจะรับหน้าที่ในการทวงดอกเบี้ยหรือหนี้สินให้กับนายทุนที่ออกเงินให้ผู้ที่ย้ายอยู่เพื่อนำไปลงทุน ประกอบการค้าขาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการค้าขายที่ตลาดสด เทศบาลจะมีอยู่บ้างที่ค้าขายในบริเวณพื้นที่ มีค่ายไก่อชนที่มีน้กเลงไก่อชนเป็นที่นิยมนำไปมาประกวดหรือมาเปรียบมวยกัน มีผู้อาวุโสที่เป็นที่นับถือในเรื่องการทรงเจ้าและหมอดูโชคลาง สภาพบ้านเรือนอาศัยจะมีความอัดแออยู่บ้างในบางซอย ด้านเหนือจะมีลานกีฬาและที่ทำกรชุมชน

กลุ่มที่ 2 พื้นที่ส่วนกลางชุมชน มีประชากรเบาบาง ส่วนใหญ่จะเป็นบ้านข้าราชการทั้งเกษียณอายุและยังรับราชการอยู่ ร่วมกิจกรรมกับชุมชนน้อยมาก มีหอพัก สถานบันเทิง ร้านสรรพสินค้า โรงงานลูกชิ้น โกดังเฟอร์นิเจอร์ โรงพยาบาล มีร้านอาหาร เจ้าของที่ดินบางคนมีหนี้สินผูกพันเพราะต้องการใช้เงินส่งลูกหลานเรียนเพื่อให้ไปรับราชการจึงแบ่งขายที่ดินให้กับนายทุนที่อยู่ในพื้นที่อื่นเพื่อทำเป็นโกดังเก็บของ ประชาชนกลุ่มนี้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลเป็นประจำ แต่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมชุมชนน้อย

กลุ่มที่ 3 พื้นที่ด้านตะวันตก จะมีสองลักษณะคือส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มหมู่บ้านจัดสรรและอาคารพาณิชย์ ใช้ชีวิตต่างคนต่างอยู่ไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กันเชิงสังคม ไม่มีความเป็นเจ้าของชุมชน และมีบริเวณหนึ่งเป็นกลุ่มบ้านที่อยู่แบบค่อนข้างยากจน สภาพบ้านเก่า ถนนลูกรัง ไม่มีน้ำประปาใช้ ต้องใช้น้ำจากบ่อบาดาล มีอาชีพทางรับจ้างชั่วคราวเสื่อผ้ามานานกว่า 30 ปี และรับจ้างรับจ้าง ความรู้สึกเหมือนกับไม่ได้รับความเป็นธรรมมีความน้อยใจ ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารของทางเทศบาล แต่มีการจัดกิจกรรมประเพณีในกลุ่มเครือญาติ

ในชุมชน 14 (คลองศาลา) มีกลุ่มและองค์กรที่สำคัญ ประกอบด้วย คณะกรรมการชุมชน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำชุมชน (อสม.) ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพประจำชุมชน กลุ่มเยาวชนเล่นตะกร้อ กลุ่มออกกำลังกายผู้สูงอายุ กลุ่มออกกำลังกายแอโรบิค กรรมการกองทุนชุมชน กรรมการโครงการ SLM ซึ่งคณะกรรมการชุดต่าง ๆ เป็นแกนนำในการพัฒนาและจัดกิจกรรมในชุมชน ผู้นำชุมชนที่ได้รับการยอมรับจากประชาชนในชุมชน ที่สำคัญมีหลายคน เช่น นายฉลอง นายทวี ยายดุง นายวิจิตร นางชม้าย สท. สมัคร สท. ดำ เป็นต้น

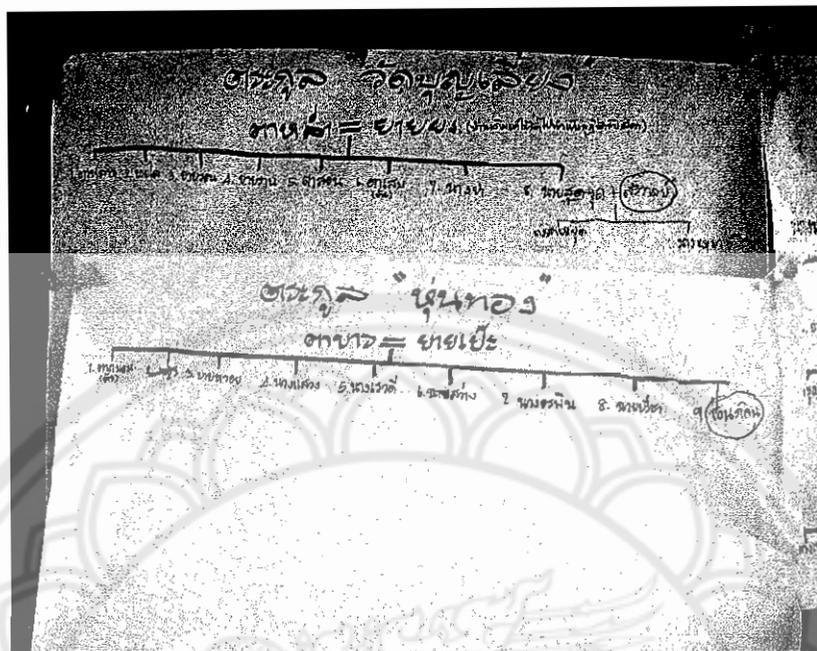
ทางการศึกษา ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่จะส่งบุตรหลานของตนเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ทั้งสายสามัญและสายอาชีวะ โดยนิยมให้เรียนอยู่ในตัวเมือง นอกจากนั้น ยังมีการเรียนรู้จากการอบรมสัมมนาในเรื่องต่าง ๆ ที่ถูกจัดขึ้นเป็นระยะ ๆ ทั้งโดยเทศบาลฯ หน่วยงานราชการอื่น ๆ และโดยองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน การรับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่ จะผ่านทางเสียงตามสายของเทศบาลฯ วิทยุกระจายเสียง หอกระจายข่าวชุมชน และการบอกกล่าวโดยวาจากันต่อไป อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาชุมชน ได้พบว่า ชุมชนยังขาดระบบการติดต่อสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพระหว่างกลุ่มผู้นำกับสมาชิกในชุมชนบางกลุ่มและบางพื้นที่ และเนื่องจากชุมชนนี้เป็นชุมชนแบบกึ่งเมือง ดังนั้นลักษณะความสัมพันธ์ของคนในชุมชนจำนวนมากค่อนข้างจะเป็นลักษณะต่างคนต่างอยู่ แต่กลุ่มผู้อยู่อาศัยดั้งเดิมและเครือข่ายญาติพี่น้องที่มีจำนวนพอสมควร ก็ยังคงมีการรักษาวัฒนธรรม ประเพณี บางอย่างไว้อยู่ เช่น การทำบุญกลางบ้าน การร่วมกันประกอบพิธีการสำคัญของทางราชการและทางศาสนา เช่น วันสงกรานต์ (การกินข้าว-รดน้ำ ดำหัว) วันพ้อ วันแม่ วันปีใหม่ วันเข้าพรรษา วันลอยกระทง ระบบความเชื่อ ไสยศาสตร์ที่ยังคงมีอยู่ได้แก่ การทรงเจ้า โดยมียายดุง เป็นผู้เข้าทรง และการเป่าน้ำมนต์ มียายเป็นหมอน้ำมนต์

5. ระบบความสัมพันธ์ของคนในชุมชน

ผลจากการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ทำให้ความสัมพันธ์ของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปมาก แต่อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ระบบเครือญาติของคนในชุมชนนี้ก็ยังมีอยู่ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ประกอบด้วยตระกูลเก่าแก่อยู่ 5 ตระกูล คือ ตระกูลแก้วมา ตระกูลพรหมบุญ ตระกูลวัดบุญเลี้ยง ตระกูลหุ่หนอง และตระกูลน้อยคนดี ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ถือครองที่ดินเป็นส่วนใหญ่ของชุมชนในอดีต และแต่ต่อมาได้แบ่งที่ดินให้แก่ลูกหลาน ซึ่งมีการแบ่งขายให้ผู้อพยพเข้ามาอยู่ใหม่หรือ ขายให้ส่วนราชการเพื่อทำถนน หรือใช้เพื่อปลูกสร้างอาคารบ้าง ทำให้คนรุ่นลูก รุ่นหลานมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินน้อยลง อันส่งผลให้คนรุ่นหลังเปลี่ยนวิถีชีวิตจากการทำเกษตรกรรม เป็นการค้าขาย รับจ้าง รับราชการแทน สำหรับผู้ที่ยังยึดอาชีพเดิมส่วนใหญ่มักออกไปอยู่นอกพื้นที่ชุมชนบ้านคลองศาลา จากการวิจัยจึงพบว่า ระบบความสัมพันธ์ของคนในชุมชนได้เปลี่ยนไป จากความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด ไปมาหาสู่กันเป็นประจำ เป็นต่างคนต่างอยู่ เนื่องจากวิถีการดำรงชีวิต มีความแตกต่างกัน

ในชุมชน 14 (คลองศาลา) แต่เดิมนั้นมีตระกูลเก่าอยู่ 5 ตระกูล คือ ตระกูล แก้วมา ตระกูล พรหมบุญ ตระกูล วัดบุญเลี้ยง ตระกูลหุ่หนอง และตระกูล น้อยคนดี ซึ่งเป็นผู้ถือครองที่ดินเป็นส่วนใหญ่ ในเวลาต่อมาเมื่อมีลูกจึงต้องแบ่งที่ดินให้ลูกๆ และบางส่วนแบ่งขายให้ส่วนราชการเพื่อทำถนนหรือขายให้บุคคลที่มาจากใหม่ ทำให้ในรุ่นลูก หลาน และเหลน มีที่ดินน้อยลง อันส่งผลให้อาชีพเดิมที่เคยทำไร่นาเปลี่ยนไปเป็นค้าขาย รับจ้าง หรือถ้าได้เล่าเรียนหนังสือ ก็รับราชการ ส่วนบุคคลที่มีอาชีพทำไร่นาอยู่นั้น ได้ไปทำกินในที่นอกเขตบ้านคลองศาลา และที่สำคัญประการหนึ่งนั้น ในรุ่นลูกนิยมส่งลูกเรียน ทำให้ในรุ่นหลานนั้นต่างมีอาชีพและไม่ค่อยได้ไปมาหาสู่กันเหมือนในรุ่นพ่อแม่ของตน เป็นลักษณะต่างคนต่างอยู่ ส่วนในรุ่นพ่อแม่ก็ยังมีความสัมพันธ์กัน ชักชวนกัน อันเป็นผลทำให้บ้านคลองศาลามีลักษณะทางสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบท

6. กิจกรรมในการดำเนินชีวิตของคนในรอบปี

กิจกรรมในการดำเนินชีวิตของคนในรอบปีหนึ่ง ๆ ส่วนใหญ่จะแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมส่วนตัว และกิจกรรมเพื่อส่วนรวม ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กิจกรรมที่สำคัญคือ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งนับเป็นกิจกรรมหลักที่ทำให้คนในครอบครัวสามารถดำรงชีพอยู่ได้ และกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่แสดงถึงการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชน โดยกิจกรรมด้านอาชีพของคนในชุมชน มีความหลากหลาย ทั้งเป็นอาชีพตลอดปี และเป็นอาชีพตามฤดูกาล จากการศึกษาพบว่า อาชีพที่ประชาชนทำส่วนใหญ่ ทำได้ตลอดปี ได้แก่ รับจ้างซักรีด ขับรถรับจ้าง เลี้ยงวัว ค้าขาย และรับจ้างทั่วไป ส่วนอาชีพที่ทำได้เฉพาะฤดูกาลคือ จักสาน ปลูกผักสวนครัว ปลูกข้าวโพด ปลูกถั่ว เป็นต้น ส่วนกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของชุมชน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้คนในชุมชนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม พบว่า จะมีเกือบทุกเดือน จึงกล่าวได้ว่า ชุมชนนี้ มีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกันอย่างมากทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งความสำคัญของแต่ละกิจกรรมจะแตกต่างกันออกไป ถ้าเป็นกิจกรรมที่ชุมชนเห็นว่าสำคัญ มีคุณค่าต่อส่วนรวม จะมีคนเข้าไปร่วมในกิจกรรมนั้นมาก

กิจกรรมด้านอาชีพและกิจกรรมด้านวัฒนธรรมที่คนในชุมชนดำเนินการในรอบปี แสดงได้ตามตาราง 2 ดังนี้

จะเห็นได้ว่า กิจกรรมด้านอาชีพ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ อาชีพที่สามารถดำเนินการได้ตลอดทั้งปี และอาชีพที่เป็นเฉพาะฤดูกาล ส่วนกิจกรรมด้านวัฒนธรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตามช่วงเวลา อย่างไรก็ตามจะพบว่าในแต่ละเดือนมีกิจกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นโดยตลอด

กิจกรรม / เดือน	มค.	กพ.	มีค.	เมษ.	พค.	มิย.	กค.	กค.	กย.	ตค.	พย.	ธค.
1) ไร่แก้งจักผ้า												
2) ไร่ขจรไทรสาร												
3) ไร่สวน												
4) ไร่ขจร												
5) ไร่สวนผักสวนครัว												
6) ไร่ขจร												
7) ไร่สวนผัก												
8) ไร่สวน												
9) ไร่สวน												

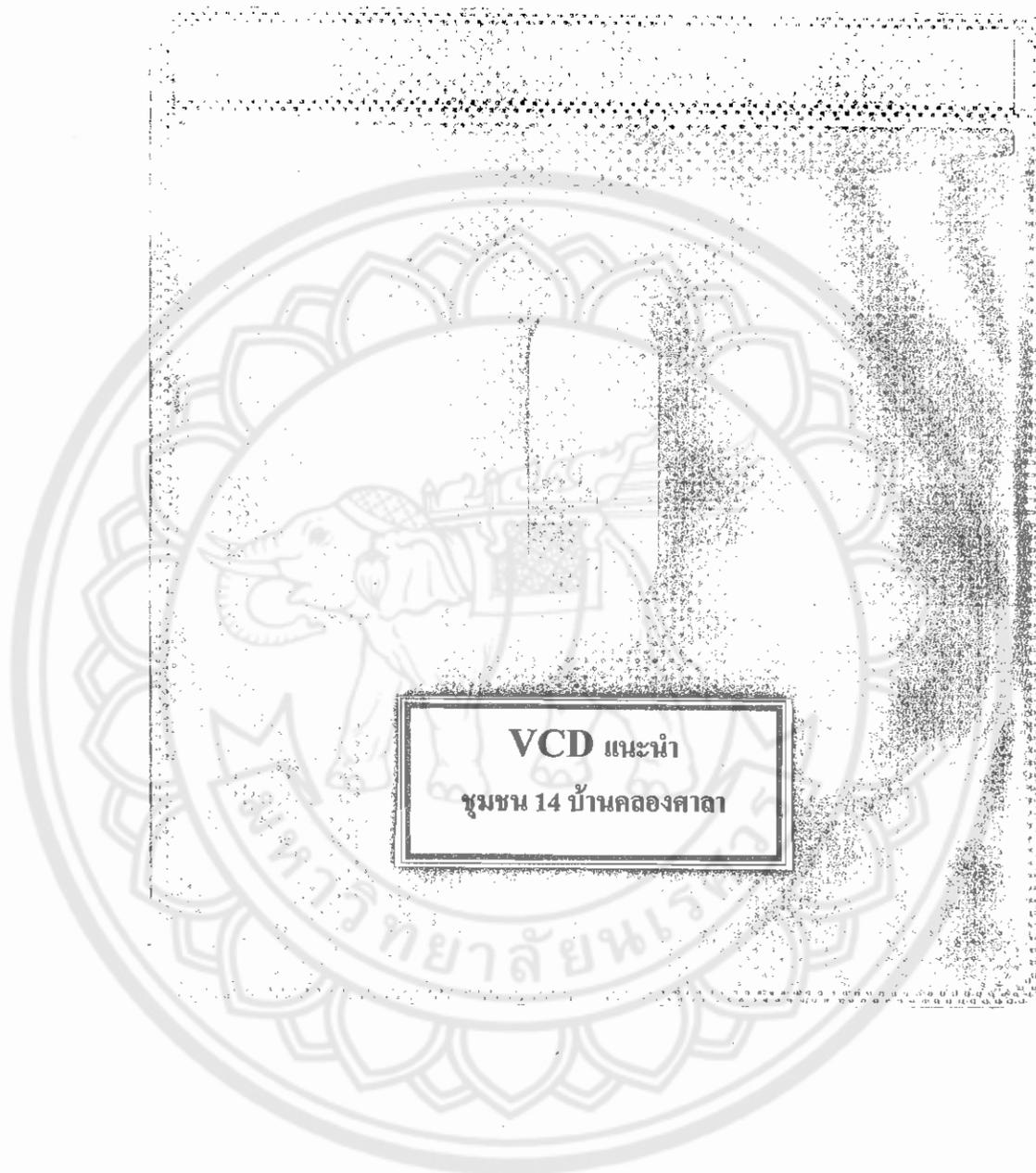
7. ปัญหาและการแก้ปัญหาซึ่งเป็นเรื่องส่วนรวมของชุมชน

ปัญหาสำคัญของชุมชน ได้แก่ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม คือ น้ำเสียส่งกลิ่นเหม็นจากโรงงานลูกชิ้น ก่อความรำคาญให้กับผู้ที่อยู่ใกล้เคียง ในช่วงฤดูฝนมีบางส่วนถูกน้ำท่วม ปัญหาการติดต่อประสานงานหรือการถ่ายทอดข่าวสาร ความเคลื่อนไหวในชุมชนจากกลุ่มผู้นำไปสู่สมาชิกในชุมชนบางกลุ่ม บางพื้นที่ ทำให้ขาดการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนรวมที่ชุมชน นอกจากนี้ยังมีปัญหาเจ้าของที่ดินไม่ยอมให้ทางราชการตัดถนนที่ใช้สัญจรไปมาผ่านที่ดินของตนเอง เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในชุมชน ประชาชนยังมีความรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของทางเทศบาลที่จะต้องเข้ามาแก้ไข ความสำนึกที่จะร่วมกันช่วยแก้ไขปัญหาเพื่อส่วนรวม ยังไม่ปรากฏชัดเจน ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการชักชวนให้ประชาชนแก้ไขปัญหาคือ กลุ่มผู้นำชุมชน โดยเฉพาะกรรมการชุมชน

ภาพ 24 ภาพแสดงการเตรียมการเพื่อประเมินสถานะชุมชน 14 (คลองศาลา)

VCD แนะนำชุมชน 14 (คลองศาลา)

VCD แนะนำ
ชุมชน 14 บ้านคลองศาลา

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้แสดงทางสังคมในการร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ

1. นางชไม้ย ชะนะบุญ
2. นางบัวลอย บ่อพิมาย
3. นางแก้ว หมุ่มสุข
4. นางเครือทิพย์ วรรณา
5. นางจันทิ ชัยวัน
6. นายบรรจบ รินยา
7. นางบุญช่วย ทองทา
8. นายธีระศักดิ์ พรหมบุญ
9. นางสาวสมนึก เขียวไหล
10. นางสาวสมปอง พรหมทอง
11. นางปราณี เจริญรักษ์
12. นางเพียว พิทักษ์วินัย
13. นางอัจฉรา เขื้อสระคู
14. นางสุนิตา ทองเพ็ง
15. นายบิน เกตุแก้ว
16. นายบุญช่วย นาควันดี
17. นายลัดดา จันทรปัญญา
18. นายประคอง เรืองโรจน์
19. นายสัญญาชัย แก้วมา
20. นายเพ็ญ เมืองนาค
21. นาง เม้า ศรีบุรี
22. นางสาวรอง คำภา
23. นางสาวตลับ เปรมบุตร
24. นางละมัย ทรัพย์อนันต์
25. นางศรีนวล สนิมณี

26. นางบุญเหลือ มาดา
27. นายฉลอง ศรีบุรี
28. นางมะลิ เจยแจ่ม
29. นายสุเทพ หลวงนิหาร
30. นายคำจูด แผลงมา
31. นางประทุม บานเย็น
32. นางอนงค์ ศรีโสภา
33. นายดี น้อยทะ
34. นายบาง กล่อมเกลี้ยง
35. นางประทุม น้อยคนดี
36. นายปราโมทย์ สอนทองมา
37. นายสมศักดิ์ ณ วิเชียร
38. นายสัญญาชัย แก้วมา
39. นายสุทัศน์ เหล็กเพชร
40. นางกาหลง อ่อนอิงนอน
41. นางกิตติยา วิริยสกุลพันธ์

ภาคผนวก จ
ประเด็นการสนทนากลุ่มสำรวจข้อมูลเพื่อสร้างรูปแบบ
การพัฒนาสำนักสาธารณะ

ภาคผนวก ๑

ประเด็นการสนทนากลุ่มสำรวจข้อมูลเพื่อสร้างรูปแบบ การพัฒนาสำนักสาธารณะ

ก่อนที่จะเริ่มพูดคุยในวันนี้ ทุกคนน่าจะารู้จักกันก่อน ดิฉันคงไม่ต้องให้ท่านแนะนำตัวเอง เพราะท่านรู้จักและคุ้นเคยกันดีอยู่แล้ว มีใครบ้างลองสำรวจกันหน่อย หลังจากนั้นผู้ดำเนินการ เริ่มถามคำถาม ดังนี้

ดิฉันเริ่มจากคุณ.....ก่อนนะคะ คุณ.....เป็นอย่างไรบ้าง บ้านเมืองที่อยู่เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างไรบ้าง ดีหรือไม่ดีอย่างไร คุณ.....ละเห็นว่าเป็นอย่างไร อาจจะเพิ่มเติม เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยก็ได้

หลังจากมีการพูดคุยจนทุกคนรู้สึกผ่อนคลายและมีบรรยากาศเป็นกันเอง ผู้นำการสนทนาถามคำถามต่อว่า

1. ในวันนี้เราจะมาช่วยกันคิดถึงสิ่งต่าง ๆ หรือ สภาพต่าง ๆ ที่จะทำให้เรามีความสุขหรือมีความเป็นอยู่ที่ดีในการใช้ชีวิตร่วมกันในชุมชน ว่าน่าจะมีอะไรบ้างและควรมีลักษณะอย่างไร แต่ก่อนอื่น ต้องขออนุญาตอธิบายกันก่อนว่า สิ่งของหรือผลประโยชน์ที่เราต้องใช้ ต้องดูแลต้องรักษาร่วมกันนั้น เรามักเรียกว่าเป็นของสาธารณะหรือ ของส่วนรวม เรามาช่วยกันคิดว่าของสาธารณะในบ้านเรามีอะไรบ้าง (มีทั้งรูปธรรมและนามธรรม)
2. ตอนนี้ของสาธารณะที่เรากล่าวถึงมีสภาพอย่างไรบ้าง มีสภาพดีหรือไม่ เพราะอะไร
3. แล้วปัญหาที่เกิดขึ้นจะแก้อย่างไร ใครบ้างที่น่าจะช่วยกันแก้ปัญหาเหล่านี้ แล้วเราจะช่วยกันดูแลรักษาสิ่งต่าง ๆ ที่เราพูดถึงกันอย่างไรได้บ้าง
4. ตอนนี้เรามาช่วยกันคิดว่า สภาพหรือการกระทำของคน (ประชาชน) ในชุมชนที่แสดงให้เห็นว่า กระทบถึงความสำคัญในของสาธารณะ หรือที่เรียกว่า มีสำนักต่อส่วนรวมหรือ สำนักสาธารณะ ควร หรือ น่าจะมีลักษณะเป็นอย่างไร
5. แล้วถ้าเขาจะมีลักษณะอย่างนั้นได้น่าจะมีอะไรเป็นสาเหตุ หรือเป็นสิ่งที่เอื้อให้เขาได้ทำอย่างนั้น หรือพูดอีกอย่างก็คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการมีสำนักสาธารณะของประชาชนมีอะไรบ้าง

6. แล้วการที่จะพัฒนาให้ประชาชนมีสำนึกสาธารณะนั้นน่าจะมีแนวทางและวิธีการอย่างไรบ้าง

7. ในเรื่องที่ท่านพูดถึง หมายความว่าอย่างไร ช่วยอธิบายหน่อยคะ ไม่ทราบที่เข้าใจว่าอย่างไรถูกหรือไม่ และข้อมูลที่ท่านรับรู้น่าจะได้จากไหนบ้าง

8. ในเรื่องนี้.....ละคะ ท่านมีความเห็นอย่างไร

9. หหมดแล้วหรือยัง มีอะไรเพิ่มเติมอีกไหม

10. ถ้าไม่มีแล้วขออนุญาตสรุปสิ่งที่เราได้คุยกันว่าอย่างไร ถูกต้อง หรือต้องเพิ่มส่วนไหนอีก

11. วันนี้ต้องขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างมากเลยที่ได้ช่วยกันให้แนวทางในการรักษาสิ่งที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของชุมชน ขอขอบคุณ.....

ภาคผนวก จ

รายชื่อกลุ่มบุคคลที่ทดลองใช้ประเด็นการสนทนากลุ่ม

ภาคผนวก จ

รายชื่อกลุ่มบุคคลที่ทดลองใช้ประเด็นการสนทนากลุ่ม

1. นางสาวรอง คำภา
2. นางสาวสุกัญญา ศรีบุรี
3. นายสนอง บุญเกิด

ภาคผนวก ช

รายชื่อผู้ช่วยผู้วิจัยในการสนทนากลุ่มเพื่อสร้างรูปแบบ
การพัฒนาสำนักสาธารณะ

ภาคผนวก ช

รายชื่อผู้ช่วยผู้วิจัยในการสนทนากลุ่มเพื่อสร้างรูปแบบ การพัฒนาสำนักสาธารณะ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธงชัย จันทร์รุ่งเรือง

อาจารย์สำรวย มหาราช

นางสาวนิศาชล เอมพิณ

นางสาวพรทิพย์ อินทร์ศรี

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิวัฒนา มหาราช

อาจารย์วุฒิพงษ์ บัวช้อย

นางสาวสุรรัตน์ ชายเรือน

นายบุญชัย คำภักดี

3. อาจารย์ อุไร พรหมมา

อาจารย์จินตรัตน์ แสงศิริ

นายมนตรี วรรณพิรุณ

นายมงคล ศรีพัฒ

4. อาจารย์ แวก มูลเดช

อาจารย์จินตนา เหล็กสัก

นางสาวพัชรี จันทร์หยวก

นางสาวอิสรา อัจบำรุง

ภาคผนวก ฅ

ประเด็นการสนทนากลุ่มสำรวจข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบ
การพัฒนาสำนักสาธารณะ

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

ภาคผนวก ณ

ประเด็นการสนทนากลุ่มสำรวจข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบ การพัฒนาสำนักสาธารณะ

ผู้ดำเนินการกล่าวทักทาย ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (เนื่องจากผู้ดำเนินการและผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มรู้จักกันแล้ว) จากนั้นชี้แจงวัตถุประสงค์ในการพูดคุยกันวันนี้ และขอให้ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ เนื่องจากความคิดเห็นนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งผู้ดำเนินการขออนุญาตนำเสนอเป็นข้อ ๆ แต่ถ้าผู้เข้าร่วมการสนทนาต้องการพูดถึงเรื่องใดก่อนก็สามารถทำได้ ผู้นำการสนทนากลุ่มขออนุญาตดำเนินการดังนี้

1. หลังจากที่ได้พูดคุยกันถึงเรื่องเกี่ยวกับ สภาพการมีสำนักสาธารณะของคนในชุมชน ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักสาธารณะ รวมทั้งรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะในครั้งที่ผ่านมา คณะผู้วิจัยได้นำไปดำเนินการจัด รวบรวมข้อมูลใหม่ ซึ่งจะนำมาเสนอท่านในวันนี้ ว่าถูกต้องตามที่เราเคยพูดคุยกันไว้หรือไม่ หรือมีประเด็นใดต้องการการปรับแก้ หรือลดเพิ่มอย่างไร ซึ่งมีเอกสารที่แสดงผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลประกอบ เราเริ่มช่วยกันดูทีละเรื่องดังนี้
2. เรื่องแรกดูเรื่อง สภาพการมีสำนักสาธารณะของคนในชุมชน ก่อน.....เป็นอย่างไรบ้าง ถูกต้อง หรือไม่.....ต้องการเพิ่มเติม หรือปรับลดตรงไหนบ้าง
3. ท่านอื่นละ.....มีอะไรเพิ่มเติม หรือไม่.....เชิญนำเสนอ...ถ้าไม่มีผู้ดำเนินการขอสรุปเป็นอย่างนี้.....
4. มาที่เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักสาธารณะ... มีความเห็นอย่างไรบ้าง ..เชิญให้ข้อเสนอแนะ
5. มีประเด็นอื่นๆที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักสาธารณะหรือไม่.....
6. เราจะมาดูในส่วนที่เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ.....มีอะไรเพิ่มเติมแก้ไขเชิญได้เลย (เรียงตามประเด็นใน แต่ละแนวทาง และ กลวิธี จนวนครบ)

7. ตอนนี้เรามาร่วมกันดูกิจกรรมต่างๆ ที่เราสรุปมาจากกลวิธีดังกล่าวทั้งหมด ซึ่งมีทั้งหมดรวม กิจกรรม ซึ่งแต่ละกิจกรรมนั้น ได้เขียนเป็นคู่มือการดำเนินกิจกรรมได้ตามเอกสาร เรามาดูร่วมกันว่า ในคู่มือนี้ ชัดเจนหรือไม่ มีอะไรจะเปลี่ยนแปลง แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ (เรียงตามหัวข้อในแต่ละกิจกรรมอย่างละเอียด จงครบ)

8. มีประเด็นอื่นๆ ที่ต้องการนำเสนอเพิ่มหรือเปล่า.....เชิญนำเสนอ.....

9. เราลองมาดูอีกครั้งว่า.....

10. ท่านใดจะเพิ่มเติมไหม.....เมื่อไม่มีอะไรเพิ่มแล้วขออนุญาตสรุปสิ่งที่เราได้คุยกันทั้งหมดว่าอย่างนี้ ถูกต้อง หรือไม่

11. วันนี้ต้องขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างมากเลยที่ได้ช่วยกันให้แนวทางในการรักษาสิ่งที่เป็นผลประโยชน์ส่วนรวมของชุมชน ขอขอบคุณ.....

ภาคผนวก ญ

รายชื่อกลุ่มบุคคลที่ทดลองใช้ประเด็นการสนทนากลุ่ม

ภาคผนวก ญ

รายชื่อกลุ่มบุคคลที่ทดลองใช้ประเด็นการสนทนากลุ่ม

1. นายสุเทพ หลวงนิหาร
2. นายสุรัตน์ อ่อนอิงนอน.
3. นายหล่อน แก้วมา.

ภาคผนวก ฎ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

ภาคผนวก ฅ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ วุฒิสาร ตันไชย
2. ศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ อัมรังษัญญวงศ์
3. นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม
4. รองศาสตราจารย์ ดร. เอนก เหล่าธรรมทัศน์
5. รองศาสตราจารย์ ดร. นิยม รัฐอมฤต
6. ศาสตราจารย์ นพ. วันชัย วัฒนศัพท์

ภาคผนวก ฎ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ วุฒิสาร ตันไชย
2. ศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ อ่างรังธัญญวงศ์
3. นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม
4. รองศาสตราจารย์ ดร. เอนก เหล่าธรรมทัศน์
5. รองศาสตราจารย์ ดร. นิยม รัฐอมฤต
6. ศาสตราจารย์ นพ. วันชัย วัฒนศัพท์

ภาคผนวก ฐ

แนวทางการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาคผนวก ฐ

แนวทางการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยจะได้จัดส่ง โครงร่างการวิจัยฉบับย่อและคู่มือการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาสำนักสาธารณะของประชาชน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิศึกษาก่อนและทำการนัดหมายเพื่อทำการสัมภาษณ์ในโอกาสต่อมา เมื่อได้ผู้วิจัยได้พบผู้ทรงคุณวุฒิตามที่นัดหมายแล้ว ผู้วิจัยจะได้เริ่มทำการสัมภาษณ์ตามลำดับคำถามดังนี้

1. กล่าวขอพระคุณที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้กรุณาเสียสละเวลาให้เข้าสัมภาษณ์
2. กล่าวถึง เหตุผล ความจำเป็นและความสำคัญของหัวข้อวิจัย
3. กล่าวถึงขั้นตอนการวิจัยที่ได้ทำมา และที่จะดำเนินการต่อไป
4. กล่าวเสนอถึงผลการวิจัยที่ได้ศึกษามาจนถึงขั้นตอนปัจจุบัน คือ
 - 4.1 ความหมายของสำนักสาธารณะ และ ชุมชนเมือง
 - 4.2 สภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะ
 - 4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักสาธารณะ
 - 4.4 รูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ 8 แนวทางและ 8 กลวิธี

ซึ่งแต่ละกลวิธี จะประกอบด้วยชุดของกิจกรรมและวัตถุประสงค์

5. เรียงถามถึง ความเหมาะสมและความสำคัญของหัวข้อวิจัย
6. เรียงถามถึง ความเหมาะสมของ สภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะ
7. เรียงถามถึง ความเหมาะสมของ ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักสาธารณะ
8. เรียงถามถึง ความเหมาะสมของ รูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ
 - 8.1 แนวทางแต่ละแนวทาง ตามลำดับจนครบ
 - 8.2 กลวิธี ที่ประกอบด้วยชุดของกิจกรรมและวัตถุประสงค์ ตามลำดับจนครบ
 - 8.3 การจัดกิจกรรมตามคู่มือการดำเนินกิจกรรม ๙ ในแต่ละกิจกรรมจนครบ
9. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการนำรูปแบบ ๙ ไปใช้ปฏิบัติจริงในชุมชน
10. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อ ภาพรวมทั้งหมดในการทำวิจัย และ สรุป
11. กล่าวขอพระคุณ

คู่มือการดำเนินงานกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ

ภาคผนวก ๗

คู่มือการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ

คำนำ

คู่มือการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมืองฉบับนี้ จัดทำขึ้นสำหรับผู้บริหารเทศบาลและเจ้าหน้าที่เทศบาลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนที่จะดำเนินการร่วมกับผู้นำหรือ ผู้แสดงทางสังคมในชุมชนเมือง โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อพัฒนาสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง ที่อยู่ในเขตเทศบาลตามจังหวัดต่าง ๆ

คู่มือฉบับนี้ประกอบด้วยกิจกรรม 23 กิจกรรม ซึ่งแต่ละกิจกรรมจะมีการอธิบายเป็นหัวข้อคือ ชื่อกิจกรรม แนวคิด วัตถุประสงค์ ระยะเวลา ผู้เกี่ยวข้อง วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ การเตรียมการ และการดำเนินกิจกรรม นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดกิจกรรม อยู่ในตอนท้ายของคู่มือ ๆ ด้วย

วัตถุประสงค์ทุกข้อในแต่ละกิจกรรม เป็นส่วนที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษเพราะเป็นส่วนที่ไปสอดคล้องสัมพันธ์กับแนวทางการพัฒนาสำนักสาธารณะทั้ง 8 แนวทาง

ผู้วิจัยหวังว่า การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามคู่มือฉบับนี้ จะสามารถพัฒนาสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมืองได้

ชื่อกิจกรรม : 1. การฝึกอบรม สัมมนา

แนวคิด : การฝึกอบรมเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนและใช้ในการพัฒนาสำนักสาธารณะได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความตระหนักในบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบ
2. เพื่อสร้างวินัย ความสามัคคีและความผูกพันกับชุมชน
3. เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในด้าน วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์

ท้องถิ่น

4. เพื่อสร้างเสริมความรู้ในด้านต่าง ๆ
5. เพื่อสร้างและพัฒนาผู้นำและทีมงาน

ระยะเวลา : 1-5 วัน และจัดเป็นระยะตามประเด็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล, ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายแผ่นใส กระดานหรือผนัง ปากกา กระดาษ ดินสอ เอกสารที่เกี่ยวข้อง

สถานที่ : ที่ทำการชุมชน หรือห้องประชุม

การเตรียมการ

1. กำหนดประเด็นในการอบรมสัมมนาและผู้เข้าร่วมฝึกอบรมสัมมนา
2. กำหนดวันที่จะดำเนินการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน กำหนดสถานที่
3. ประสานและเชิญผู้เข้าร่วมฝึกอบรมสัมมนา
4. ประสานผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ความรู้ในประเด็นการฝึกอบรมสัมมนา
5. เตรียมการประชุม /สถานที่/วัน เวลา / กำหนดการประชุม/วัสดุและอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรม

1. ผู้เข้าร่วมอบรมสัมมนารายงานตัว และรับเอกสาร
2. พิธีเปิด ที่แจ่งวัดอุปประสงค์ ขั้นตอนการฝึกอบรม สัมมนา
3. วิทยากรให้ความรู้ / ดำเนินการฝึกอบรมตามกิจกรรมที่กำหนดไว้
4. วิทยากรอาจใช้หลักการวิจัยเพื่อสร้างจิตสำนึก มาประกอบการอบรมสัมมนาได้

ตามกระบวนการ ดังนี้

- 4.1 การสร้างความเข้าใจในความสำคัญของกระบวนการ โดย บรรยายขั้นตอน เพื่อให้สมาชิกทุกคนได้แสดงความคิดเห็น ช่วยกันค้นหาสภาพและสถานการณ์จริงของชุมชน
- 4.2 แบ่งสมาชิกเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 8 – 10 คน อาจเป็นกลุ่มเฉพาะ เช่น กลุ่มผู้หญิง กลุ่มผู้ชาย กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มข้าราชการ เป็นต้น
- 4.3 ค้นหาสภาพ และ สถานการณ์ ปัจจุบันให้สมาชิกทุกคนในแต่ละกลุ่ม วาดภาพสภาพและสถานการณ์ปัจจุบันในมุมมองของสมาชิกเอง
- 4.4 ให้ทุกคนเล่าเรื่องในภาพที่วาด เมื่อทุกคนเล่าเรื่องในภาพจนครบแล้ว ให้รวมภาพลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ โดยการเชื่อมโยง เรื่องราวให้สอดคล้องและสัมพันธ์กันให้เป็นภาพเดียว
- 4.5 ให้ผู้แทนในแต่ละกลุ่มนำเสนอภาพที่เชื่อมโยงกันให้สมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ได้รับฟัง แล้วเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มอื่นเพิ่มเติมเรื่องราวเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ครบถ้วน
- 4.6 สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเดิมวาดภาพ เป้าหมาย และ อนาคตที่ปรารถนา แบบจินตนาการถึงสิ่งที่ชุมชนต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต โดยดำเนินตามขั้นตอนเหมือนการวาดภาพสภาพปัจจุบัน
- 4.7 สมาชิกทุกคนเลือกภาพของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมา แล้วช่วยกันต่อเติมและเชื่อมโยงความคิดในภาพที่ไม่ได้คัดเลือกลงในภาพที่คัดเลือก เพื่อเป็นการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมของชุมชน
- 4.8 สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มย่อยเขียนแนวทาง กิจกรรม ลักษณะโครงการ และนำเสนอในกลุ่มย่อย โดยชี้แจงเหตุผล ความจำเป็น และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น เพื่อเป็นการสร้างแนวทางวิสัยทัศน์ร่วมของชุมชน
- 4.9 แต่ละคนวิเคราะห์ จำแนก จัดลำดับแนวทางวิสัยทัศน์
- 4.10 รวบรวมข้อเสนอในแต่ละคนโดยจัดให้เป็นหมวดหมู่ และให้สมาชิกรับรองร่วมกัน
- 4.11 ผู้แทนกลุ่มนำเสนอต่อสมาชิกทั้งหมด

4.12 สมาชิกพิจารณาแนวทาง กิจกรรมในแต่ละข้อโดยการจัดลำดับความสำคัญ ความต้องการความเกื้อหนุนจากคน จากองค์กรที่เห็นว่าสำคัญ และควรคำนึงถึงกฎแห่งความสำเร็จ

4.13 แบ่งกลุ่มโดยการคัดเลือกกิจกรรมของกลุ่ม ซึ่งมีกิจกรรม 3 ประเภท คือ กิจกรรมที่สมาชิกทำเองได้ กิจกรรมที่ร่วมมือกับเทศบาล กิจกรรมที่ดำเนินการโดยเทศบาล

4.14 ทำแผนปฏิบัติการ แบ่งกลุ่มตามกิจกรรมที่เลือกไว้

4.15 เสนอแผนการปฏิบัติการ

ชื่อกิจกรรม : 2. การประชุมระดมความคิดอย่างสร้างสรรค์

แนวคิด : เป็นเครื่องมือเสริมการมีส่วนร่วมอย่างหนึ่งที่น่ามาใช้ประโยชน์ได้หลายรูปแบบ และนำไปสู่การพัฒนาสำนักสาธารณะได้ เป็นการประชุมที่มุ่งเน้น “กระบวนการจัดประชุม” เพื่อดึงเอาพลังความคิดจินตนาการของผู้เข้าร่วมประชุมผนึกรวมเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดผลการประชุมที่มีพลังอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความตระหนักในบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบ
2. เพื่อสร้างวินัย ความสามัคคีและความผูกพันชุมชน
3. เพื่อกำหนดและควบคุมกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของชุมชน
4. เพื่อค้นหาและเผยแพร่ เอกลักษณ์ สัญลักษณ์ ของชุมชน
5. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. เพื่อรักษาผลประโยชน์และแก้ปัญหาของชุมชน
7. เพื่อทำการปรับปรุงฐานข้อมูลชุมชน
8. เพื่อจัดการความขัดแย้งในชุมชน
9. เพื่อเป็นเวทีสาธารณะ มีการพูดคุยเสนอปัญหา แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียน
10. เพื่อประเมินผลการทำงาน
11. เพื่อสรรหาและยกย่อง คนดี คนเก่ง ครอบครัวยุติธรรม
12. เพื่อให้เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง หลากหลาย เพิ่มปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม
13. เพื่อสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชนอื่น

ระยะเวลา : 1 – 3 วัน และจัดเป็นระยะตามประเด็นที่เกิดขึ้น

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล, ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายแผ่นใส กระดานหรือผนัง ปากกา กระดาษ ดินสอ เทปขาว แผ่นพลิก เอกสาร

สถานที่ : ที่ทำการชุมชน หรือห้องประชุม บ้านผู้นำชุมชน ร้านค้า ลานชุมชน
ที่มีที่นั่งเพียงพอสำหรับผู้ร่วมประชุม

การเตรียมการ

1. กำหนดประเด็นและผู้เข้าร่วมประชุมระดมความคิด
2. กำหนดวันที่จะดำเนินการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน กำหนดสถานที่
3. ประสานและเชิญผู้เข้าร่วมการประชุม
4. ประสานผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ความรู้ในประเด็นการศึกษา (ถ้ามี)
5. เตรียมการประชุม /สถานที่/กำหนดการ/วัสดุอุปกรณ์
6. สรุปผลการประชุม / มติที่ประชุม

การดำเนินกิจกรรม

1. ระบุเป้าหมายและทิศทางในการประชุม และสร้างบรรยากาศให้ผู้เข้าร่วมประชุมเกิดความคุ้นเคยและไว้วางใจกัน กล่าวคิด กล่าวแสดงความคิดเห็นและรับฟังผู้อื่น
2. การเรียนรู้ตนเองด้วยการทบทวนสภาพของชุมชนจากอดีตถึงปัจจุบันและวิเคราะห์สภาพชุมชนที่เป็นจริงในปัจจุบัน
3. ให้ที่ประชุมร่วมกันนำเสนอประเด็นปัญหาหรือภารกิจ โดยใช้ การจัดทำแผนที่ความคิดในการระดมสมอง เพื่อนำไปสู่สิ่งที่พึงประสงค์/ความต้องการในอนาคต
4. คัดเลือกประเด็น กระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมประชุมจัดลำดับความสำคัญของหัวข้อประเด็นปัญหาหรือภารกิจ
5. รวบรวมศักยภาพพื้นฐานของชุมชนเพื่อหาทางออกของประเด็นร่วมกัน
6. นำเอาข้อสรุปหรือทางออก มาร่วมวางแผนปฏิบัติการ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริงและเหมาะสม
7. สรุปประเด็นด้านบวกที่ได้รับจากการประชุม ให้กำลังใจและความหวังแก่ผู้เข้าร่วมประชุมในการไปดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ตกลงกัน

ชื่อกิจกรรม : 3. การวิเคราะห์ SWOT

แนวคิด : เป็นเทคนิคหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชน เพื่อเป็นข้อมูลที่น่ามาสู่การวางแผนพัฒนาตามสภาพของปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นจริง ตั้งแต่การค้นหาปัจจัยภายใน ที่เกี่ยวกับจุดแข็ง (Strength) และ จุดอ่อน (Weakness) และค้นหาปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวกับ โอกาส (Opportunity) และ อุปสรรค (Threat)

วัตถุประสงค์ เพื่อรู้จักศักยภาพของชุมชน

ระยะเวลา : 2 วัน และ มีการทบทวนเป็นระยะตามความเหมาะสม

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล

ผู้ร่วมกิจกรรม : ผู้แสดงทางสังคม

วัสดุอุปกรณ์ : เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายแผ่นใส กระดานหรือผนัง ปากกา กระดาษ ดินสอ เทปขาว แผ่นพลิก เอกสาร

สถานที่ : ที่ทำการชุมชน หรือห้องประชุม บ้านผู้นำชุมชน ร้านค้า ลานชุมชน ที่มีที่นั่งเพียงพอสำหรับผู้ร่วมประชุม

การเตรียมการ

1. กำหนดเนื้อหาเพื่อสร้างความเข้าใจ และรู้จักสภาพความเป็นอยู่ตลอดจนศักยภาพของชุมชนในทุกด้าน
2. กำหนดวันที่จะดำเนินการ กำหนดสถานที่
3. ประสานและเชิญผู้เข้าร่วมวิเคราะห์
4. ประสานผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ความรู้ในประเด็นการวิเคราะห์ (ถ้ามี)
5. เตรียมการประชุม /สถานที่กำหนดการ/วัสดุอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรม

1. วิทยากรสร้างความเข้าใจในกระบวนการการวิเคราะห์ SWOT
2. แบ่งกลุ่มสมาชิก อาจให้สมาชิกนับ 4 โดยให้แต่ละคน ว่านับ 1 หรือ 2 หรือ 3 หรือ 4 ให้สมาชิกรวมกลุ่มตามทีนับ จะได้ กลุ่มที่ 1 – 4
3. ระดมความคิดค้นหา จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคให้สมาชิกแต่ละกลุ่ม ช่วยกันระดมความคิดโดย
 - กลุ่มที่ 1 ระดมความคิดถึง จุดอ่อนของชุมชน
 - กลุ่มที่ 2 ระดมความคิดถึง จุดแข็งของชุมชน
 - กลุ่มที่ 3 ระดมความคิดถึง โอกาสของชุมชน
 - กลุ่มที่ 4 ระดมความคิดถึง อุปสรรคของชุมชน
4. สมาชิกในแต่ละกลุ่มเสนอความคิดให้สมาชิกในกลุ่มทราบและให้บันทึกทุกความคิดลงในกระดาษที่ทุกคนสามารถมองเห็นได้ว่า ความคิดที่นำเสนออยู่ในกระดาษนั้น ให้ผู้แทนกลุ่ม นำเสนอความคิดของสมาชิกใน กลุ่มให้สมาชิกกลุ่มอื่นทราบ
5. ผู้ดำเนินการบันทึกความคิดเห็นลงในกระดาษแผ่นใหญ่ของทุกกลุ่มที่นำเสนอ ผู้ดำเนินการให้สมาชิกทั้งหมดเพิ่มเติมหรือซักถามข้อสงสัย ห้ามอภิปรายคัดค้านความคิดเห็นของสมาชิกที่นำเสนอ
6. เลือกยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนา ผู้ดำเนินการให้ความคิดในเรื่อง การเลือกใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนา และแบ่งกลุ่มสมาชิกเป็น 4 กลุ่ม
 - กลุ่มที่ 1 ให้ระดมความคิด เพื่อคิดแผนพัฒนา โดยการนำ จุดแข็ง กับ โอกาส มาประสานกัน ทำแผน ลักษณะเชิงรุก
 - กลุ่มที่ 2 ให้ระดมความคิด เพื่อคิดแผนพัฒนา โดยการนำ จุดแข็ง กับ อุปสรรค มาประสานกัน ทำแผนลักษณะแตกตัว
 - กลุ่มที่ 3 ให้ระดมความคิด เพื่อคิดแผนพัฒนา โดยการนำ จุดอ่อน กับ โอกาส มาประสานกัน ทำแผนลักษณะ พลิกฟื้นสถานการณ์
 - กลุ่มที่ 4 ให้ระดมความคิด เพื่อคิดแผนพัฒนา โดยการนำ จุดอ่อน กับอุปสรรค มาประสานกัน ทำแผนลักษณะ ตั้งรับหรือประคองตัว
7. ผู้ดำเนินการให้ผู้แทนกลุ่มนำเสนอ และเขียนขึ้นกระดาษแผ่นใหญ่ ให้สมาชิกทุกคน ได้เห็น เมื่อนำเสนอทุกกลุ่มแล้ว ผู้ดำเนินการให้สมาชิกอภิปรายอย่างกว้างขวาง อาจจะไปถึงแผนปฏิบัติการได้

8. ขั้นสรุป ทำโครงการ แผนปฏิบัติการ ให้สมาชิกจัดลำดับแผนทั้งหมด โดยเน้นความเป็นไปได้ในการดำเนินการ ผู้ดำเนินการเขียนโครงการทั้งหมดลงในกระดาษแผ่นใหญ่แล้วให้สมาชิกลงชื่อเพื่อเลือกในการเขียนแผนปฏิบัติการให้สมาชิกแบ่งกลุ่มเขียนแผนปฏิบัติการตามที่ได้ลงชื่อไว้

ชื่อกิจกรรม : 4. การทำแผนที่ทางความคิดและสร้างอนาคตร่วมกัน

แนวคิด : เป็นกระบวนการประชุมเชิงปฏิบัติการของผู้แทนกลุ่มต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนั้นๆ มารวมกันทำงาน โดยนำเอาประสบการณ์และบทเรียนของแต่ละกลุ่มแต่ละคนมาสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน และสร้างสำนึกพร้อมกับพันธะสัญญา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่ออนาคตที่ดีร่วมกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความตระหนักในบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบ
2. เพื่อสร้างวินัย ความสามัคคีและความผูกพันกับชุมชน
3. เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ของชุมชน
4. เพื่อกำหนดและตรวจสอบ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของชุมชน
5. เพื่อเป็นเวทีสาธารณะมีการพูดคุย เสนอปัญหา แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้

ระยะเวลา : 2 วัน และมีการทบทวนเป็นระยะตามความเหมาะสม

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล, ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เทปขาว กระดาษแผ่นพลิก กระดานหรือผนัง ปากกาเคมี สติกเกอร์เป็นรูปดาว

สถานที่ : ห้องประชุมหรือที่ทำการชุมชน

การเตรียมการ

1. กำหนดประเด็นและผู้ที่เข้าร่วมทำแผน
2. กำหนดวันที่จะดำเนินการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน กำหนดสถานที่
3. ประสานและเชิญผู้เข้าร่วมประชุมทำแผน
4. ประสานผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ความรู้ในประเด็นการประชุม (ถ้ามี)
5. เตรียมการประชุม /สถานที่/กำหนดการประชุม/วัสดุอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรม

1. ผู้เข้าร่วมประชุมนั่งรวมกันเป็นกลุ่มผสม กลุ่มละไม่เกิน 10 คน ให้แต่ละคนนั่ง ทบทวนข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ และเหตุการณ์ที่สำคัญๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่กำหนด เช่น เวลา 5 ปี หรือ 10 ปี ที่ผ่านมา โดยมีประเด็นหลักๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านสังคมและเศรษฐกิจ ที่สำคัญของจังหวัดเพชรบูรณ์ สภาพเหตุการณ์ของชุมชน การดำเนินงานหรือความร่วมมือที่เกี่ยวกับชุมชนหรือการเปลี่ยนแปลงของชุมชน และชีวิตส่วนตัวการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในชีวิตแต่ละคน

2. แต่ละคนนำสิ่งที่ตนเองทบทวนได้ตามประเด็นที่กำหนด ไปเขียนบนแผ่นพลิกที่ติดไว้กับผนังห้องประชุม และให้ทุกคนใช้เวลาอ่านข้อมูล

3. สมาชิกทุกคนรวบรวมข้อมูลตามที่สมาชิกเขียนบนแผ่นพลิก

4. เข้ากลุ่มผสม เพื่อนำข้อมูลที่ปรากฏมาสรุป วิเคราะห์ และตอบคำถามที่ได้รับมอบหมาย (วิทยากรเป็นผู้มอบหมาย) กลุ่มละ 1 ประเด็น และนำเสนอในที่ประชุมรวม เพื่อให้สมาชิกอื่นๆ เพิ่มเติม

5. สมาชิกแต่ละคนแสดงความคิดและอธิบายความคิดเห็นของตนให้ชัดเจน และวิทยากรเขียนเป็นแผนที่ความคิด (Mind Map) ความคิดเห็น

6. วิทยากรแจกสติ๊กเกอร์สี คนละ 5 - 8 แด้มเท่า ๆ กัน

7. สมาชิกนำสติ๊กเกอร์สี ไปติดบนความคิดที่ตนเองเห็นด้วย

8. วิทยากรนับคะแนน และจัดลำดับเพื่อนำเสนอที่ประชุม

9. แบ่งกลุ่มสนใจ เพื่อตัดและจัดลำดับใหม่โดยใช้ฉันทามติของกลุ่ม แล้วนำเสนอในที่ประชุม

10. แบ่งกลุ่ม จัดทำแผนปฏิบัติการตามประเด็นที่สนใจร่วมกัน

11. กลุ่มเฉพาะเลือกแผนปฏิบัติการที่กลุ่มสนใจไปปฏิบัติ

ชื่อกิจกรรม : 5. เวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

แนวคิด : การเปิดโอกาสให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมโดยมีส่วนร่วมในการระดมความคิดเห็น ร่วมคิด ร่วมทำ และเข้ามามีส่วนเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนา และจัดการปัญหาต่าง ๆ ของชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
2. เพื่อสร้างความตระหนักในบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบ
3. เพื่อสร้างวินัย ความสามัคคี และความผูกพันกับชุมชน
4. เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในด้านวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์

ท้องถิ่น

5. เพื่อสร้างความรัก ความภูมิใจ ต่อชุมชน
6. เพื่อค้นหาและเผยแพร่ เอกลักษณ์ สัญลักษณ์ ของชุมชน
7. เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของคนในชุมชน
8. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังสำนึกสาธารณะให้แก่ชุมชน
9. เพื่อรักษาผลประโยชน์และแก้ไขปัญหาของชุมชน
10. เพื่อทำการปรับปรุงฐานข้อมูลชุมชน
11. เพื่อเป็นการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ในชุมชน
12. เพื่อรับเรื่องร้องทุกข์และแก้ไขปัญหา
13. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง หลากหลาย เพิ่มปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม
14. เพื่อสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชนอื่น

ระยะเวลา : 1-2 วัน และจัดเป็นระยะตามประเด็นที่เกิดขึ้น

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน เจ้าหน้าที่เทศบาล

วัสดุอุปกรณ์ : โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องขยายเสียง กระดานหรือฝาผนัง ปากกาเคมี เทปกาว แผ่นพลิก และเอกสาร

สถานที่ : ที่ทำการชุมชน ห้องประชุมโรงเรียน ลานชุมชน ร้านค้าในชุมชนหรือพื้นที่
สาธารณะทั่วไป

การเตรียมการ

1. กำหนดประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และผู้เข้าร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. กำหนด วันที่จะดำเนินการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน กำหนดสถานที่
3. ประสานและเชิญผู้เข้าร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4. ประสานผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ความรู้ในประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (ถ้ามี)
5. เตรียมการประชุม /สถานที่/กำหนดการ/วัสดุอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรม

1. สร้างความเข้าใจในประเด็นที่ต้องการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. กำหนดกรอบที่จะทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และขอบเขตของการศึกษา
3. สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4. แบ่งกลุ่มเพื่อการทำงานในการรวบรวมข้อมูลและตามประเด็นที่ต้องการปรึกษา
5. ทำการปรึกษา เพื่อเสนอข้อมูลที่แต่ละฝ่ายมีความเห็นพร้อมเหตุผล ตามประเด็น
ที่ปรึกษา
6. ทำการอภิปราย วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล
7. นำเสนอผลการวิเคราะห์และประสบการณ์เพื่อนำไปปฏิบัติการ

ชื่อกิจกรรม : 6. การจัดตั้งกลุ่มและเครือข่าย

แนวคิด : กลุ่ม องค์กร และเครือข่าย มีความจำเป็นต่อผู้คนในสังคมที่จะมาร่วมกัน อยู่อย่างสันติ กลุ่มและเครือข่าย ทำให้เกิดพลังที่จะนำพาให้คนและชุมชนไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้กลุ่มเป็นแหล่งเรียนรู้ของคนในชุมชน
2. เพื่อให้การรวมกลุ่มช่วยพัฒนาจิตใจของคนในชุมชน
3. เพื่อให้มีองค์กรที่คนมาร่วมกันทำกิจกรรม
4. เพื่อสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชนอื่น

ระยะเวลา : 1-2 วัน

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : กระดาษ เครื่องเขียน

สถานที่ : ห้องประชุม ที่ทำการชุมชน บ้านผู้นำชุมชนหรือกลุ่ม

การเตรียมการ

1. กำหนดประเด็นที่จะประชุม และ ผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อจัดตั้งกลุ่ม
2. กำหนด วันที่จะดำเนินการ กำหนดสถานที่
3. ประสานและเชิญผู้เข้าร่วมประชุมจัดตั้งกลุ่ม หรือ เครือข่าย
4. ประสานผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ความรู้ในประเด็นการการประชุม (ถ้ามี)
5. เตรียมการประชุม /สถานที่/กำหนดการประชุม/วัสดุอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรม

1. วิทยากรชี้แจงและสร้างความเข้าใจ กับสมาชิก ใน 2 ประเด็น คือ ข้อมูลการวิเคราะห์ชุมชนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหา และ ความสำคัญของการรวมกลุ่ม
2. จัดตั้งกลุ่มตามที่กำหนด
3. กระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็น และค้นหาสาเหตุของปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาของกลุ่ม เน้นการให้ความสำคัญของกลุ่ม และประโยชน์ที่กลุ่มจะได้รับ
4. จัดตั้งกลุ่มที่ต้องการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และสามารถทำได้ไม่เกินกำลังของกลุ่ม
5. การกำหนดวัตถุประสงค์ โครงสร้าง บทบาทหน้าที่ การสร้างข้อตกลง กฎระเบียบ ร่วมกัน
6. สมาชิกเลือกคณะกรรมการตามโครงสร้าง (ข้อ 5)
7. วิทยากรชี้แจงถึงความสำคัญในการสร้างเครือข่าย เพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่อง การที่จะเข้าร่วมประสานกันเป็นเครือข่าย ผลประโยชน์ที่กลุ่มจะได้รับเมื่อรวมเป็นเครือข่าย
8. รวบรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งเครือข่ายตามที่กำหนด
9. ประชุมผู้แทนกลุ่มที่ร่วมเป็นเครือข่าย เพื่อแลกเปลี่ยนวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ของแต่ละกลุ่มระหว่างกัน และยกร่าง โครงสร้าง กฎ ระเบียบ ของการเป็นเครือข่าย
10. การประชุมสมาชิกของเครือข่าย เพื่อดำเนินการตามโครงสร้างการบริหารงานของ เครือข่าย อาทิ การรับรองโครงสร้าง กฎ ระเบียบ และเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารเครือข่าย
11. การประชุมคณะกรรมการบริหารเครือข่าย เพื่อกำหนดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ ระหว่างเครือข่าย
12. การดำเนินการตามกิจกรรมที่คณะกรรมการบริหารวางแผนไว้

ชื่อกิจกรรม : 7. การศึกษาดูงาน

แนวคิด : การศึกษาดูงานเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยการพากลุ่มเป้าหมายไปดูตัวอย่างงานพัฒนาในพื้นที่อื่น ๆ ทั้งที่เป็นตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างเสริมความรู้ให้กับคนในชุมชน
2. เพื่อนำสิ่งที่ดีมาพัฒนาชุมชน
3. เพื่อพัฒนาผู้นำและทีมงาน
4. เพื่อสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชนอื่น

ระยะเวลา : 1 – 5 วัน หรือมากกว่า

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล

ผู้ร่วมกิจกรรม : ผู้แสดงทางสังคม ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เอกสารและกำหนดการศึกษาดูงาน สัญลักษณ์ของกลุ่ม เช่น หมวก เสื้อ ป้าย เครื่องขยายเสียง กล้องถ่ายภาพนิ่ง กล้องวีดีทัศน์ กระเป๋าพยาบาล ฯลฯ

สถานที่ : กำหนดตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม

การเตรียมการ

1. กำหนดวันที่จะดำเนินการ กำหนดสถานที่
2. กำหนดประเด็นการศึกษาดูงาน
3. ประสานและเชิญผู้เข้าร่วมศึกษาดูงาน
4. ประสานหน่วยงาน/แหล่งศึกษาดูงานและผู้เชี่ยวชาญในประเด็นที่จะศึกษาดูงาน
5. เตรียมกำหนดการ/วัสดุอุปกรณ์ /ยานพาหนะ

การดำเนินกิจกรรม

1. เดินทางไปศึกษาดูงานตามกำหนดการและวัตถุประสงค์
2. ผู้ร่วมกิจกรรมปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน ในระหว่างศึกษาดูงาน เพื่อความเป็นเอกภาพ เกิดความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์
3. สรุปผลการศึกษาดูงานร่วมกัน

ชื่อกิจกรรม : 8. การฝึกอาชีพและหาเงินทุน

แนวคิด : การมีอาชีพเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของประชาชน เพราะอาชีพจะนำไปสู่การสร้างรายได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีการเลือกอาชีพที่จะเหมาะสมสำหรับศักยภาพและความต้องการของผลผลิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฝึกอาชีพ เพิ่มรายได้ให้กับคนในชุมชน
2. เพื่อหาเงินทุนให้กับคนในชุมชน
3. เพื่อเป็นการรวมกลุ่มหรือตั้งองค์กรของคนในชุมชน
4. เพื่อรักษาผลประโยชน์และแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจของชุมชน

ระยะเวลา : 3-7 วัน

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เครื่องเขียน กระดาษ อุปกรณ์ที่ใช้ฝึกในแต่ละอาชีพ

สถานที่ : ห้องประชุม ที่ทำการชุมชน บ้านผู้นำกลุ่มอาชีพ

การเตรียมการ

1. กำหนดวันที่จะดำเนินการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน กำหนดสถานที่
2. กำหนดประเด็นการฝึกอบรมอาชีพ และ สมาชิกที่จะเข้าอบรม
3. ประสานแหล่งทุนที่จะให้ข้อมูลแก่ผู้เข้าอบรม
4. ประสานวิทยากรเพื่อให้ความรู้แก่ผู้เข้าอบรม
5. เตรียมการฝึกอบรม /สถานที่กำหนดการ/วัสดุอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรม

1. ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมรายงานตัว และรับเอกสาร
2. พิธีเปิด ที่แจ่งวัดอุประสงค์ และขั้นตอนการฝึกอบรม
3. วิทยากรให้ความรู้ / ดำเนินการฝึกอบรมตามกิจกรรมที่กำหนดไว้
4. จัดหาแนะนำแหล่งเงินทุน ที่จะใช้ในการลงทุนประกอบอาชีพแก่ผู้เข้ารับการอบรม

ชื่อกิจกรรม : 9. การส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา

แนวคิด : เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ประชาชนในชุมชนได้มีความรู้ ความเข้าใจ ภาคภูมิใจ ในสิ่งดีงามของชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในด้าน วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
2. เพื่อสร้างความรัก ความภูมิใจ ต่อชุมชน
3. เพื่อค้นหาและเผยแพร่ เอกลักษณ์ และสัญลักษณ์ของชุมชน
4. เพื่อนำไปพัฒนาจิตใจของคนในชุมชน
5. เพื่อนำไปปลูกฝังสำนึกสาธารณะให้แก่ชุมชน
6. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง หลากหลาย เพิ่มปฏิสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม

ระยะเวลา : 1 – 7 วัน หรือเป็นช่วง ๆ ตามเทศกาล

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เวที เครื่องขยายเสียง โต๊ะ เก้าอี้ เอกสาร บอร์ด และอุปกรณ์เครื่องใช้ตาม ประเพณี

สถานที่ : ที่ทำการชุมชน ห้องประชุมโรงเรียน วัด ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ที่สาธารณะ ตลาด ตามความเหมาะสม

การเตรียมการ

1. กำหนดวันที่จะดำเนินการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน กำหนดสถานที่
2. กำหนดบทบาทหน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ และจัดตั้งกรรมการรับผิดชอบ
3. ประสานผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา
4. ประสานวิทยากรเพื่อให้ความรู้ (ถ้ามี)
5. เตรียมการจัดกิจกรรม / วัสดุอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรม

1. กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา
2. เลือกและกำหนดวิธีการในการส่งเสริมวัฒนธรรมของแต่ละกิจกรรมตามความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ อาทิ
 - 2.1 จัดกิจกรรมในโอกาสต่าง ๆ เช่น วันสำคัญ ประเพณี วิถีชีวิต ฯลฯ
 - 2.2 จัดอบรม สัมมนาในประเด็นที่สนใจ
 - 2.3 จัดประกวด หรือแข่งขัน
 - 2.4 ศึกษาวิจัยในประเด็นต่าง ๆ
 - 2.5 รวบรวมข้อมูล/องค์ความรู้จัดทำเป็นเอกสาร วิดีทัศน์ ฯลฯ
 - 2.6 จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นต่าง ๆ
 - 2.7 แสดงผลงานในหลากหลายรูปแบบ เช่นนิทรรศการศูนย์การเรียนรู้ หอวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์ ฯลฯ
 - 2.8 จัดให้มีเอกลักษณ์หรือสัญลักษณ์รวมใจของชุมชน และจัดแสดงไว้ในที่ที่เหมาะสม เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนใน ชุมชนและต่างชุมชนได้รับรู้
2. คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ดำเนินงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม

ชื่อกิจกรรม : 10. การรักษาสุขภาพและออกกำลังกาย

แนวคิด : เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของประชาชน สร้างวินัย ความสามัคคีและความเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน ให้ประชาชนมีสุขภาพกายและจิตที่ดี และปลอดภัยจากความเสี่ยงต่าง ๆ ที่จะทำลายสุขภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้เป็นกิจกรรมเพื่อปลูกฝังสำนึกสาธารณะให้คนในชุมชน
2. เพื่อเป็นการรวมกลุ่มของคนในชุมชนเพื่อทำกิจกรรม
3. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง หลากหลาย เพิ่มปฏิสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม

ระยะเวลา : 1 - 7 วัน หรือเป็นช่วง ๆ หรือต่อเนื่องไปตลอด

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : ผู้แสดงทางสังคม เจ้าหน้าที่เทศบาล

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : อุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์การออกกำลังกาย อุปกรณ์ทดสอบสมรรถภาพทางกายเวที เอกสารต่าง ๆ และอื่น ๆ ที่จำเป็นในแต่ละกิจกรรม

สถานที่ : ลานกีฬาชุมชน สนามกีฬาของหน่วยงานต่าง ๆ โรงเรียน วัด ที่ทำการชุมชน สนามเด็กเล่น ช่องทางขั้วรถจักรยาน สวนสาธารณะ ฯลฯ

การเตรียมการ

1. กำหนดกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกาย
2. กำหนดวันที่และเวลาที่จะดำเนินการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน
3. ประสานผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกาย
4. ประสานผู้ฝึกเพื่อให้ความรู้และทักษะในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

หรือ กรรมการตัดสิน

5. เตรียมกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกาย /สถานที่/กำหนดการ/เตรียมวัสดุอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรม

1. กำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกาย
2. เลือกและกำหนดวิธีการในการดำเนินการตามความเหมาะสม อาทิ
 - 2.1 กิจกรรมลานกีฬาของชุมชน โดยจัดบริการ ด้านสถานที่ ขั้นตอนการดำเนินงาน อุปกรณ์และผู้นำกิจกรรม กิจกรรม ได้แก่ เปตอง แอโรบิก ฟุตซอล ตะกร้อ จักรยาน สนามเด็กเล่น เป็นต้น
 - 2.2 จัดการแข่งขัน จัดแข่งขันภายในชุมชน ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันนอกชุมชนและจัดแข่งขันและเชิญทีมภายนอกเข้าร่วม
 - 2.3 อบรมให้ความรู้ / ทักษะเฉพาะอย่าง เช่น ทักษะกีฬา การเป็นผู้ตัดสินกีฬา การเป็นผู้ฝึกสอน / ผู้นำการออกกำลังกาย
 - 2.4 การตรวจสุขภาพร่างกายและการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
 - 2.5 กิจกรรมครอบครัวรักสุขภาพ
3. กำหนดบทบาทหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ และจัดตั้งกรรมการรับผิดชอบ
4. คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ดำเนินงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม
5. เผยแพร่ผลงาน / กิจกรรม โดยสื่อต่าง ๆ ให้ประชาชนในชุมชนและต่างชุมชนได้รับรู้

ชื่อกิจกรรม : 11. การรณรงค์พัฒนาชุมชนร่วมกัน

แนวคิด : เป็นกิจกรรมสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และร่วมกันพัฒนาชุมชนตามที่ต้องการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้เป็นกิจกรรมสร้างความรัก ความภูมิใจ ต่อชุมชน
2. เพื่อพัฒนาจิตใจของคนในชุมชน
3. เพื่อรักษาผลประโยชน์และแก้ไขปัญหาชุมชน
4. เพื่อเป็นการควบคุมให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของชุมชน
5. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง หลากหลาย เพิ่มปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม

ระยะเวลา : 1 - 2 วัน เป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสม

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เครื่องขยายเสียง วัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมพัฒนา

สถานที่ : ตามสถานที่ที่กำหนด เช่น ถนน ตลาด ลำคลอง ที่ทำการชุมชน วัด ฯลฯ

การเตรียมการ

1. กำหนดวันที่จะดำเนินการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน
2. กำหนดกิจกรรมพัฒนา
3. ประสานผู้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. เตรียมการจัดกิจกรรม / กำหนดสถานที่ / เตรียมวัสดุอุปกรณ์
5. จัดเตรียมกิจกรรมเสริม ได้แก่ ละคร เกม ร้องเพลง ดนตรี นิทรรศการ

เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศและปลูกจิตสำนึกให้เกิดความเสียสละ ความรัก ความภาคภูมิใจในชุมชนของตน

การดำเนินกิจกรรม

1. ผู้นำชุมชนชี้แจงวัตถุประสงค์
2. ดำเนินกิจกรรมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมและปลูกจิตสำนึก ให้เกิดความรักและภาคภูมิใจ ในชุมชน
3. ร่วมสรุปและประเมินผลการทำกิจกรรม และชื่นชมผลงานร่วมกัน ซึ่งอาจเป็นการเลี้ยงสังสรรค์
4. เผยแพร่ผลงาน / กิจกรรม โดยสื่อต่าง ๆ ให้ประชาชนในชุมชนและต่างชุมชนได้รับรู้

ชื่อกิจกรรม : 12. การรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อม

แนวคิด : เป็นกิจกรรมที่ทำให้ชุมชนตระหนักในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมร่วมกันของชุมชน ตลอดจนมีการกำหนดและควบคุมให้เป็นไปตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติที่ชุมชนเป็นผู้ร่วมกันกำหนดขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้เป็นกิจกรรมสร้างความรัก ความภูมิใจ ต่อชุมชน
2. เพื่อพัฒนาจิตใจของคนในชุมชน
3. เพื่อรักษาผลประโยชน์และแก้ไขปัญหาของชุมชน
4. เพื่อเป็นการควบคุมให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของชุมชน
5. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง หลากหลาย เพิ่มปฏิสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม

ระยะเวลา : 1 – 7 วัน หรือเป็นช่วง ๆ หรือต่อเนื่องไปตลอด

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : ป้ายชักชวน ป้ายข้อปฏิบัติของชุมชน เครื่องขยายเสียง เวที เอกสาร และวัสดุอื่น ๆ ที่จำเป็นในแต่ละกิจกรรม

สถานที่ : ตลาด หน้าบ้าน ทางเท้า ถนน ล้ำคลอง ลานชุมชน วัด โรงเรียน
สาธารณสมบัติ

การเตรียมการ

1. สำรวจประเด็น วิเคราะห์สภาพการณ์ และจัดลำดับความต้องการ ในประเด็นต่าง ๆ เช่น
 - 1.1 กิจกรรมหน้าบ้านนำมอง
 - 1.2 กิจกรรมขอทางเท้าคืนครั้งหนึ่ง
 - 1.3 กิจกรรมทิ้งขยะเป็นเวลา
 - 1.4 ป้ายชักชวน ป้ายข้อปฏิบัติของชุมชน
 - 1.5 จัดอบรมกลุ่ม / ชมรม / เยาวชน
 - 1.6 ให้อาสาสมัคร / ประท้วงผลงาน
 - 1.7 จัดงานมหกรรมเพื่อรณรงค์
 - 1.8 กิจกรรมคลองสวย น้ำใส
2. กำหนดประเด็นเนื้อหา วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อม
3. ประชุมวางแผนปฏิบัติการ กำหนดวิธีการและกิจกรรม ระยะเวลา สถานที่งบประมาณ การประสานงาน ผู้รับผิดชอบกำหนดวันที่จะดำเนินการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน
4. ประสานผู้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประสานวิทยากร เพื่อให้ความรู้
5. เตรียมการจัดกิจกรรม /เตรียมวัสดุอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรม

1. ผู้นำชุมชนชี้แจงวัตถุประสงค์
2. ดำเนินกิจกรรมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมและปลูกจิตสำนึก ให้เกิดความรักและภาคภูมิใจในชุมชน และเห็นคุณประโยชน์ของคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี
3. ร่วมสรุปและประเมินผลการทำกิจกรรม และชื่นชมผลงานร่วมกัน ซึ่งอาจเป็นการเลี้ยงสังสรรค์
4. เผยแพร่ผลงาน / กิจกรรม โดยสื่อต่าง ๆ ให้ประชาชนใน ชุมชนและต่างชุมชนได้รับรู้

ชื่อกิจกรรม : 13. การรณรงค์รักษาสาธารณสมบัติ

แนวคิด : เป็นกิจกรรมที่ทำให้ชุมชนตระหนักในความสำคัญและร่วมกันรักษาสาธารณสมบัติของชุมชน ตลอดจนมีการร่วมกันกำหนดและควบคุมให้เป็นไปตามกฎระเบียบข้อบังคับ ข้อปฏิบัติของชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เป็นกิจกรรมสร้างความรัก ความภูมิใจ ต่อชุมชน
2. เพื่อพัฒนาจิตใจของคนในชุมชน
3. เพื่อรักษาผลประโยชน์และแก้ไขปัญหาของชุมชน
4. เพื่อเป็นการควบคุมให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของชุมชน
5. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง หลากหลาย เพิ่มปฏิสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม

ระยะเวลา : 1 – 7 วัน หรือเป็นช่วง ๆ หรือต่อเนื่องไปตลอด

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : ผู้แสดงทางสังคม เจ้าหน้าที่เทศบาล

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : ป้ายชักชวน ป้ายข้อปฏิบัติของชุมชน เครื่องขยายเสียง เวที เอกสาร และอื่น ๆ ที่จำเป็นในแต่ละกิจกรรม

สถานที่ : ตลาด หน้าบ้าน ทางเท้า ถนน ล้ำคลอง ที่ทำการชุมชน ห้องประชุม โรงเรียน ลานกีฬา วัด สวนสาธารณะ สวนหย่อม สถานที่ตั้งสาธารณสมบัติต่าง ๆ ฯลฯ

การเตรียมการ

1. สำรวจประเด็น วิเคราะห์สภาพการณ์ และจัดลำดับความต้องการ กำหนดประเด็นเนื้อหา วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการรณรงค์รักษาสาธารณสมบัติ ในประเด็น เสาไฟฟ้า ตู้โทรศัพท์ ถังขยะ ทางเท้า ถนน ที่ทำการชุมชน ลานกีฬา หอกระจายข่าว คลอง ป้าย ฯลฯ
2. ประชุมเพื่อแบ่งภารกิจในการปฏิบัติการและจัดตั้งเป็นกรรมการของแต่ละกิจกรรมที่กำหนดในแต่ละกิจกรรมวางแผนปฏิบัติการ กำหนดวิธีการและกิจกรรม ระยะเวลา สถานที่งบประมาณ การประสานงาน ผู้รับผิดชอบ
3. กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะเข้าร่วมกิจกรรม
4. ประสานงานติดต่อวิทยากรเพื่อให้ความรู้ (ถ้ามี)
5. จัดเตรียมสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรม

1. กรรมการของแต่ละกิจกรรม ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชน และเชิญชวนเข้ามาร่วมกิจกรรมล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน
2. ปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างกรรมการกับประชาชน ตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ ด้วยการให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนทุกชั้นตอน
3. ร่วมสรุปและประเมินผลการทำกิจกรรม และชื่นชมผลงานร่วมกัน ซึ่งอาจเป็นการเลี้ยงสังสรรค์
4. ประกาศ ประชาสัมพันธ์ ถึงข้อกำหนด ข้อปฏิบัติต่อสาธารณสมบัติที่ได้กำหนดร่วมกัน
5. ประชาสัมพันธ์กำหนดการปฏิบัติงานให้ประชาชนในชุมชนและต่างชุมชน

ชื่อกิจกรรม : 14. กิจกรรมทางการเมือง

แนวคิด : เป็นกิจกรรมสำคัญที่กระตุ้นให้ประชาชนตระหนักในบทบาทและรักษาสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบทางการเมืองของตน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการเมือง การปกครอง
2. เพื่อทราบเหตุการณ์ การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง
3. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง หลากหลาย เพิ่มปฏิสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม

ระยะเวลา : 1 – 2 วัน หรือเป็นช่วงตามเหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้น

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เครื่องขยายเสียง ป้ายนิทรรศการ เวที เอกสาร ป้ายชักชวน และอื่น ๆ ที่จำเป็นในแต่ละกิจกรรม

สถานที่ : ที่ทำการชุมชน โรงเรียน ลานชุมชน วัด ตลาด ถนน ฯลฯ

การเตรียมการ

1. สำรวจประเด็น วิเคราะห์สภาพการณ์ จัดลำดับความต้องการ กำหนดประเด็นเนื้อหา วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของกิจกรรมทางการเมือง
2. กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะเข้าร่วมกิจกรรม
3. ประชุมวางแผนปฏิบัติการ กำหนดวิธีการและกิจกรรม กำหนดเวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน สถานที่ งบประมาณ การประสานงาน ผู้รับผิดชอบ การติดตามผล ฯลฯ
4. ประสานงานติดต่อวิทยากรเพื่อให้ความรู้ (ถ้ามี)
5. จัดเตรียมสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรม

1. เลือกและกำหนดวิธีที่หลากหลาย ตามความเหมาะสม อาทิ
 - 1.1 จัดให้มีการประชุมระดมความคิดอย่างสร้างสรรค์
 - 1.2 จัดให้มีเวทีสาธารณะ พุดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
 - 1.3 ให้ความรู้ด้วยการอบรม สัมมนา หรือหาความรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ
 - 1.4 จัดตั้งชมรม กลุ่ม องค์กรที่ร่วมทำกิจกรรมทางการเมือง
 - 1.5 จัดทำเป็นข้อมูลของชุมชน
 - 1.6 ป้ายชักชวน
 - 1.7 จัดประกวดคำขวัญ เรียงความ วาดภาพ เพลง ฯลฯ
 - 1.8 จัดมหกรรมรณรงค์กิจกรรมทางการเมืองเพื่อกระตุ้นและปลุกจิตสำนึก เช่น การเดินรณรงค์ เวทีปราศรัย ละคร นิทรรศการ ฯลฯ
 - 1.9 กิจกรรมประเมินและตรวจสอบความโปร่งใสของการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง
2. จัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและหลากหลาย เพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์
3. เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมต่าง ๆ ให้ชัดเจนและทั่วถึง
4. ประเมินผล และ เก็บบันทึกการทำกิจกรรม

ชื่อกิจกรรม : 15. การจัดพื้นที่สาธารณะและที่ทำการชุมชน

แนวคิด : ชุมชนควรมีพื้นที่สาธารณะเพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน และเป็นจุดศูนย์รวมในการทำกิจกรรมของชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้เป็นพื้นที่ในการสร้างความตระหนักในบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ วินัย ความสามัคคี และความผูกพันกับชุมชน
2. เพื่อใช้เป็นพื้นที่ในการสร้างความรู้ความเข้าใจในด้าน วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
3. เพื่อใช้เป็นพื้นที่ในการสร้างและเผยแพร่ เอกลักษณ์ สัญลักษณ์ ความภาคภูมิใจของชุมชน
4. เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ของคนในชุมชน
5. เพื่อใช้เป็นพื้นที่ในการพัฒนาจิตใจของคนในชุมชน โดยให้ช่วยกันดูแล
6. เพื่อใช้เป็นพื้นที่สื่อกลางในการปลูกฝังสำนึกสาธารณะให้แก่คนชุมชน
7. เพื่อใช้เป็นที่ทำงานหรือทำกิจกรรมของผู้นำชุมชน
8. เพื่อเป็นพื้นที่ที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน
9. เพื่อเป็นที่จัดทำและแสดงฐานข้อมูลชุมชน
10. เพื่อใช้พื้นที่สื่อกลางในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ต่อกันในชุมชน
11. เพื่อเป็นพื้นที่ในการรับเรื่องร้องทุกข์และแก้ไขปัญหา

ระยะเวลา : จัดเป็นช่วง ๆ ต่อเนื่อง ตลอดปี

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : ผู้แสดงทางสังคม เจ้าหน้าที่เทศบาล

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : อาคารที่ทำการชุมชน ลานเอนกประสงค์ สนามกีฬา แผนที่ชุมชน เอกสารสิทธิในที่ดินต่าง ๆ อุปกรณ์ประกอบตามความเหมาะสมในแต่ละประเภทของพื้นที่สาธารณะ

สถานที่ : พื้นที่สาธารณะทั่วไปในชุมชนที่สามารถใช้ประกอบกิจกรรมร่วมกันได้
ที่ทำการชุมชน

การเตรียมการ

1. กำหนดวันที่จะดำเนินการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน กำหนดสถานที่
2. ประสานผู้เข้าร่วมกิจกรรมประชุม
3. จัดเตรียมข้อมูลเบื้องต้น พร้อมทั้งปัญหา อุปสรรค
4. ประสานผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ความรู้ หรือข้อเสนอแนะ
5. เตรียมการจัดกิจกรรม / เตรียมวัสดุอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรม

1. เชิญผู้เชี่ยวชาญมาสร้างความเข้าใจในการจัดพื้นที่สาธารณะและที่ทำการชุมชน
2. ให้ผู้นำและประชาชนแสดงความคิดเห็นและเสนอแผนการจัดพื้นที่สาธารณะและที่ทำการชุมชน
3. จัดตั้งคณะกรรมการตามโครงสร้างที่กำหนด และมอบหมายหน้าที่ดูแลบำรุงรักษา
4. ดำเนินการตามแผนที่วางไว้

ชื่อกิจกรรม : 16. ศูนย์ความรู้ชุมชน

แนวคิด : ศูนย์ความรู้ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนมีรูปแบบต่าง ๆ เช่น ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น พร้อมทั้งเวทีของชุมชน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีชุมชนเป็นฐาน คนทุกคนสามารถเข้าถึงและได้รับบริการอย่างมีคุณภาพเท่าเทียมกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องให้แก่คนในชุมชนในทุกเรื่อง รวมทั้ง วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
2. เพื่อเป็นสถานที่ที่ให้แก่คนในชุมชนได้ทราบเหตุการณ์ การเปลี่ยนแปลง
3. เพื่อเป็นสถานที่ เผยแพร่ เอกลักษณ์ สัญลักษณ์ ความภาคภูมิใจ ของชุมชน
4. เพื่อเป็นที่เก็บฐานข้อมูลชุมชน
5. เพื่อใช้เป็นสถานที่เพื่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์กับคนในชุมชน

ระยะเวลา : ต่อเนื่อง ตลอดไป

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : อุปกรณ์เครื่องเขียน เครื่องใช้สำนักงาน คอมพิวเตอร์ วัสดุจัดแสดงนิทรรศการ

สถานที่ : ศูนย์ข้อมูล หอประชุม หอสมุด อาคารเอนกประสงค์ ที่ทำการชุมชน ฯลฯ

การเตรียมการ

1. ประชุมกำหนดองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่จะบรรจุไว้ในศูนย์ฯ
2. กำหนดสถานที่ที่เหมาะสม
3. ประชุมประชาชนในชุมชนเพื่อจัดตั้งศูนย์ฯและผู้รับผิดชอบศูนย์ฯ
4. กำหนดโครงสร้างการทำงานและบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบศูนย์ความรู้ชุมชน

การดำเนินกิจกรรม

1. จัดประชุมคณะทำงานเพื่อปรึกษาหารือร่วมกัน
2. จัดหาคณะทำงานเกี่ยวกับการดำเนินการ
3. จัดหางบประมาณ / เจ้าหน้าที่ / วัสดุอุปกรณ์
4. ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนทราบ
5. จัดหาและจัดแสดงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน
6. จัดหาเจ้าหน้าที่คอยบริการและปรับปรุงข้อมูลตลอดเวลา

ชื่อกิจกรรม : 17. ป้ายชักชวน

แนวคิด : ป้ายชักชวนหรือป้ายประชาสัมพันธ์ เป็นสื่อชนิดหนึ่งที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้เป็นอย่างดี และทำให้ประชาชนเข้าใจได้ง่าย สามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้เป็นสื่อกลางที่ใช้ในการสร้างความตระหนักในบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ วินัย ความสามัคคี
2. เพื่อเป็นสื่อกลางในการสร้างความรัก ความภูมิใจ ความผูกพันกับชุมชน
3. เพื่อใช้เผยแพร่ความรู้ต่าง ๆ ให้แก่คนในชุมชน รวมทั้ง วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เอกลักษณ์ สัญลักษณ์ ความภาคภูมิใจ ของชุมชน
4. เพื่อใช้สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ต่อคนในชุมชน
5. เพื่อใช้เผยแพร่กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของชุมชน

ระยะเวลา : ตลอดปี

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : บอร์ด แผ่นป้ายขนาดต่าง ๆ ตามความเหมาะสม อุปกรณ์เสริม ขาตั้ง ไฟส่องสว่าง

สถานที่ : พื้นที่ที่เหมาะสมในชุมชนชุมชน

การเตรียมการ

1. ประชุมประชาชนในชุมชนเพื่อจัดตั้งผู้รับผิดชอบการดำเนินการจัดทำป้ายชักชวน
2. กำหนดโครงสร้างการทำงานและบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ

การดำเนินกิจกรรม

1. จัดประชุมคณะทำงานเพื่อปรึกษาหารือร่วมกัน
2. จัดหาคณะทำงานเพื่อกำหนดจุดติดตั้ง ข้อความ รูปแบบที่ต้องการประชาสัมพันธ์
3. จัดหางบประมาณ และอุปกรณ์
4. ทำการติดตั้งป้าย และปรับเปลี่ยนข้อความตามที่คณะทำงานจะกำหนด

ชื่อกิจกรรม : 18. สายตรวจชุมชน

แนวคิด : ประชาชนร่วมกันสอดส่องดูแล เพื่อป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
ในชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรักษาผลประโยชน์และแก้ไขปัญหาของชุมชน โดยเฉพาะเรื่อง ความปลอดภัย
สิ่งผิดกฎหมาย และเรื่องเหตุเดือดร้อนรำคาญ
2. เพื่อป้องกันและจัดการความขัดแย้งของคนในชุมชน
3. เพื่อควบคุมให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของชุมชน

ระยะเวลา : ตลอดปี

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : ผู้แสดงทางสังคม เจ้าหน้าที่เทศบาล

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เครื่องเขียน ไฟฉาย อุปกรณ์สื่อสาร นกหวีด รั้วขัง นาฬิกา จักรยาน
ตู้สายตรวจ

สถานที่ : พื้นที่ในเขตชุมชน ที่ทำการชุมชน

การเตรียมการ

1. ประชุมประชาชนในชุมชนเพื่อจัดตั้งผู้รับผิดชอบการดำเนินการ
2. กำหนดโครงสร้างการทำงานและบทบาทหน้าที่ของสายตรวจและผู้รับผิดชอบ

การดำเนินการ

1. ประชุมทำความเข้าใจกับประชาชนในชุมชนและผู้นำชุมชนประชุม
2. คัดเลือกตัวแทนหรืออาสาสมัครเพื่อเป็นสายตรวจชุมชน
3. เทศบาลแต่งตั้งประชาชนตามผู้นำเสนอเพื่อเป็นสายตรวจ
4. ประสานงานเชิญสายตรวจของตำรวจมาให้การอบรมสายตรวจชุมชน
5. จัดการอบรมคณะกรรมการของพื้นที่ และผู้นำ ที่จะมาทำหน้าที่ผู้ช่วยเจ้าพนักงาน

เช่น อปพร. ตำรวจบ้าน

6. จัดตั้งศูนย์ประสานและรับแจ้งข่าวจากสายตรวจ
7. จัดทำแผนที่เพื่อการจัดสายตรวจ
8. ประชุมกำหนดพื้นที่และจัดตารางวันและ เวลา ปฏิบัติงานของสายตรวจ
9. ปฏิบัติงานสายตรวจตามตารางที่กำหนด โดยมีการตรวจสอบเป็นระยะ ๆ

ชื่อกิจกรรม : 19. จดหมายข่าว หอกระจายข่าว

แนวคิด : จดหมายข่าวหรือหอกระจายข่าว เป็นสื่อที่มีคุณสมบัติคล้ายกับหนังสือพิมพ์ และวิทยุกระจายเสียงชาวบ้านสามารถรับรู้ได้เกือบทุกหลังคาเรือน จึงนับว่าเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการประชาสัมพันธ์ในชุมชนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้เป็นสื่อกลางที่ใช้ในการสร้างความตระหนักในบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ วินัย ความสามัคคี
2. เพื่อเป็นสื่อกลางในการสร้างความรัก ความภูมิใจ ความผูกพันกับชุมชน
3. เพื่อใช้เผยแพร่ความรู้ต่าง ๆ ให้แก่คนในชุมชน รวมทั้ง วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เอกลักษณ์ สัญลักษณ์ ความภาคภูมิใจ ของชุมชน
4. เพื่อใช้สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ต่อคนในชุมชน
5. เพื่อใช้เผยแพร่และควบคุม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของชุมชน
6. เพื่อใช้เป็นสื่อในการประเมินผลและตรวจสอบการทำงาน

ระยะเวลา : ตลอดปี

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เครื่องเขียนแบบพิมพ์ เครื่องถ่ายเอกสาร อุปกรณ์เครื่องขยายเสียง หอกระจายข่าว

สถานที่ : ที่ทำการชุมชน หอกระจายข่าวชุมชน

การเตรียมการ

1. ประชุมประชาชนในชุมชนเพื่อจัดตั้งผู้รับผิดชอบการดำเนินการ
2. กำหนดโครงสร้างการทำงานและบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ

การดำเนินกิจกรรม

1. จัดประชุมคณะทำงานเพื่อปรึกษาหารือเรื่องรูปแบบในการดำเนินการ
2. จัดหาคณะทำงานเกี่ยวกับจดหมายข่าว หอกระจายข่าว
3. จัดหางบประมาณ และ อุปกรณ์
4. ดำเนินการหาข่าวสารต่าง ๆ และจัดทำเครือข่ายในการหาข่าว
5. รวบรวมข่าวสารเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ
6. การจัดทำจดหมายข่าว และจัดทำข้อมูลเพื่อเสนอที่หอกระจายข่าว ให้ประชาชน

รับทราบ

ชื่อกิจกรรม : 20. การสรรหาและยกย่องคนดี

แนวคิด : คนดี คนเก่ง ที่มีอยู่ในชุมชนควรได้รับการยกย่องและนำมาเป็นต้นแบบ
เพื่อให้คนรุ่นหลังได้นำเป็นแบบอย่างในการศึกษาและปฏิบัติตาม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสรรหาและยกย่อง คนดี คนเก่ง เพื่อให้กำลังใจและเป็นแบบอย่างของคนในชุมชน
2. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังสำนึกสาธารณะให้แก่คนในชุมชน
3. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง หลากหลาย เพิ่มปฏิสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม

ระยะเวลา : วันสำคัญต่างๆ

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : ผู้แสดงทางสังคม เจ้าหน้าที่เทศบาล

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เครื่องเขียน เกียรติบัตร โล่รางวัล

สถานที่ : ห้องประชุม ลานชุมชน หรือสถานที่อื่น ๆ ที่เหมาะสม

การเตรียมการ

1. ประชุมประชาชนในชุมชนเพื่อจัดตั้งผู้รับผิดชอบการดำเนินการ
2. กำหนดโครงสร้างการทำงานและบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ

การดำเนินกิจกรรม

1. จัดประชุมผู้นำชุมชน เพื่อพิจารณากำหนดคุณสมบัติและสรรหาคณะกรรมการ
2. ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
3. ประชุมคณะกรรมการกำหนดกระบวนการคัดเลือก กำหนดคุณสมบัติ และเกณฑ์

เช่น

- 3.1 มีความรู้ มีการศึกษา ตามที่ชุมชนต้องการ
- 3.2 ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
- 3.3 เป็นผู้ที่ไม่บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม
- 3.4 ส่งเสริมสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย
4. มอบหมายให้ผู้นำในแต่ละชุมชนคัดเลือกบุคคลตามเกณฑ์ที่กำหนด
5. ประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาตัดสิน
6. จัดพิธีมอบรางวัลและประกาศเกียรติคุณ
7. นำประวัติและผลงานของคนดีของชุมชนนำออกแสดงและประชาสัมพันธ์

ชื่อกิจกรรม : 21. ครอบครัวดนแบบ

แนวคิด : เพื่อเป็นการรักษาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จึงควรมีครอบครัว
ต้นแบบเพื่อเป็นแบบอย่างที่ใช้ศึกษาและเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตที่ดีระหว่างบุคคลใน
ครอบครัว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสรรหาและยกย่อง ครอบครัวดนแบบ เพื่อให้กำลังใจและเป็นแบบอย่างของคน
ในชุมชน
2. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังสำนึกสาธารณะให้แก่คนในชุมชน
3. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง หลากหลาย เพิ่มปฏิสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม

ระยะเวลา : วันสำคัญต่างๆ

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : ผู้แสดงทางสังคม เจ้าหน้าที่เทศบาล

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เครื่องเขียน เกียรติบัตร โล่รางวัล

สถานที่ : ห้องประชุม ลานชุมชน หรือสถานที่อื่น ๆ ที่เหมาะสม

การเตรียมการ

1. ประชุมประชาชนในชุมชนเพื่อจัดตั้งผู้รับผิดชอบการดำเนินการ
2. กำหนดโครงสร้างการทำงานและบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ

การดำเนินกิจกรรม

1. ประชุมประชาชนในชุมชนเพื่อกำหนดคุณสมบัติและเกณฑ์ ในการคัดเลือกครอบครัว
ต้นแบบ

2. ประชาสัมพันธ์การคัดเลือกครอบครัวต้นแบบ

3. จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อคัดเลือกครอบครัวต้นแบบ

4. ดำเนินการคัดเลือกครอบครัวต้นแบบตามคุณสมบัติและเกณฑ์ที่กำหนด

5. มอบรางวัลครอบครัวต้นแบบ

6. รวบรวมข้อมูลของครอบครัวต้นแบบเพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์

ชื่อกิจกรรม : 22. การดูแลผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ

แนวคิด : การดูแลผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ เป็นสวัสดิการสังคมที่สำคัญ ที่สร้างหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตของสมาชิกในชุมชน และ เป็นการสร้าง ความเสียสละ เอื้ออาทร และดูแลซึ่งกันและกันของสมาชิกในชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาจิตใจของคนในชุมชนให้มีน้ำใจเอื้ออาทร ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. เพื่อเป็นการร่วมกันดูแลแก้ไขปัญหาในชุมชน
3. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังสำนึกสาธารณะให้แก่คนในชุมชน
4. เพื่อเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง หลากหลาย เพิ่มปฏิสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม

ระยะเวลา : ตลอดปี

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : เจ้าหน้าที่เทศบาล ผู้แสดงทางสังคม

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เครื่องเขียน กระดาษ แบบสำรวจ

สถานที่ : ที่ทำการชุมชน หรือที่อื่น ๆ ที่เหมาะสม

การเตรียมการ

1. ประชุมประชาชนในชุมชนเพื่อจัดตั้งผู้รับผิดชอบการดำเนินการ
2. กำหนดโครงสร้างการทำงานและบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ

การดำเนินกิจกรรม

1. สัมภาษณ์ข้อมูลผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในชุมชน
2. สัมภาษณ์ความต้องการ ความจำเป็นของผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ
3. จัดสวัสดิการ / กิจกรรม ตามผลที่ได้ข้อมูล เช่น
 - 3.1 การจัดเบี้ยยังชีพ
 - 3.2 จัดตรวจและรักษาสุขภาพ
 - 3.3 จัดอบรมอาชีพ
 - 3.4 จัดสวนสาธารณะและที่ออกกำลังกาย
 - 3.5 จัดกิจกรรมนันทนาการหรือทัศนศึกษา
 - 3.6 อื่นๆ

ชื่อกิจกรรม : 23 การแบ่งงาน แบ่งพื้นที่ดูแลของผู้นำและทีมงาน
แนวคิด : ผู้นำและทีมงานควรมีการแบ่งพื้นที่ในการดูแลประชาชนในชุมชน เพื่อสอดคล้องดูแลสภาพปัญหาและรับเรื่องร้องทุกข์จากประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้ผู้นำทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเป็นการรวมกลุ่มของประชาชนดูแลซึ่งกันและกัน
3. เพื่อควบคุมกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของชุมชน
4. เพื่อเป็นระบบรับเรื่องร้องทุกข์และแก้ไขปัญหา
5. เพื่อเป็นระบบการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ไปยังคนในชุมชนได้ทั่วถึง
6. เพื่อช่วยให้การทำกิจกรรมในชุมชนเป็นไปอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่
7. เพื่อเป็นระบบในการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ได้สะดวกและทั่วถึง

ระยะเวลา : ตลอดปี

ผู้เกี่ยวข้อง

ผู้จัดกิจกรรม : ผู้แสดงทางสังคม เจ้าหน้าที่เทศบาล

ผู้ร่วมกิจกรรม : ประชาชนในชุมชน

วัสดุอุปกรณ์ : เครื่องเขียน กระดาษ แผนที่ชุมชน

สถานที่ : ที่ทำการชุมชน พื้นที่ชุมชนทั้งหมด

การเตรียมการ

1. ประชุมผู้นำและทีมงานเพื่อแบ่งพื้นที่รับผิดชอบในการดูแล
2. กำหนดโครงสร้างการทำงานและบทบาทหน้าที่ของผู้นำและทีมงาน

การดำเนินกิจกรรม

1. แบ่งพื้นที่ของชุมชน ออกเป็นโซนต่าง ๆ ตามสภาพจริงที่จะดูแลได้
2. ประชุมประชาชนในแต่ละพื้นที่เพื่อชี้แจงและรับฟังความคิดเห็น
3. คณะกรรมการจัดทำแผน โครงการ เพื่อการพัฒนาในแต่ละพื้นที่ ที่รับผิดชอบ
4. จัดทำเครือข่ายและกำหนดวิธีการร้องทุกข์ หรือกำหนดข้อควรปฏิบัติในแต่ละพื้นที่
5. กำหนดและจัดทำเครือข่ายการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่าง

ทั่วถึง

6. เทศบาลพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ บางส่วนที่กรรมการพื้นที่ร้องขอสนับสนุน

7. จัดดำเนินการกิจกรรมของแต่ละพื้นที่

ข้อเสนอแนะในการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ มีดังนี้

1. กิจกรรมการพัฒนาสำนักสาธารณะเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะที่ต้องดำเนินการเป็นประจำต่อเนื่องกันตลอดไป

2. กิจกรรมการพัฒนาสำนักสาธารณะอาจมีกิจกรรมอย่างเดียวกันแต่ต้องจัดหลายครั้ง และจะมีวัตถุประสงค์ในการจัดแต่ละครั้งแตกต่างกันออกไป

3. การจัดกิจกรรม ควรกำหนดจัดให้สัมพันธ์กับปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชุมชน

4. กิจกรรมควรมีความยืดหยุ่น ทั้งในส่วนของวิธีการดำเนินงาน เวลาและให้มีความสอดคล้องกับความต้องการและวิถีชีวิตของชุมชน

5. ผู้จัดกิจกรรมควรเป็นผู้ที่มีความรู้หรือต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมเป็นอย่างดี และสามารถเชิญผู้ชำนาญการในกิจกรรมนั้น ๆ มาร่วมเป็นผู้จัดกิจกรรมได้

6. การติดต่อประสานงาน และประชาสัมพันธ์กับผู้ร่วมกิจกรรม ควรเป็นไปอย่างทั่วถึง และมีการแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถวางแผนการทำงานในส่วนอื่นๆ เพื่อไม่ให้กระทบกับอาชีพการงาน

7. กิจกรรมที่เป็นการสร้างภาวะหรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตประจำวันเป็น อย่างมากนั้น ควรจัดอย่างค่อยเป็นค่อยไป และค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนความเข้มข้นของกิจกรรมขึ้น จนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการในตอนสุดท้าย

8. ควรเพิ่มการจัดบางกิจกรรมให้มากขึ้น เพื่อให้มีกลุ่มบุคคลในชุมชนเข้าร่วมได้ ทั่วถึง และเสมอภาคมากขึ้น

9. การสร้างข้อตกลงหรือกำหนดวิสัยทัศน์ของชุมชนจะต้องกำหนดให้สามารถบรรลุผล ได้อย่างเป็นรูปธรรม

10. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมืองหรือการเลือกตั้ง ผู้จัดกิจกรรมจะต้องดำเนินการ อย่างเป็นกลางทางการเมือง

11. กิจกรรมที่มีเรื่องการใช้เงิน หรือ ค่าใช้จ่ายใด ๆ มาเกี่ยวข้อง จะต้องระมัดระวังให้มี ความโปร่งใสในการอนุมัติโดยกรรมการ และ ปิดประกาศรายละเอียดให้ทราบทั่วกันตลอดเวลา

12. การแบ่งพื้นที่ดูแลในชุมชน ทำให้การพัฒนาชุมชน การแก้ปัญหาในชุมชน และ การสื่อสารในชุมชนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

13. ควรให้ชุมชนเป็นผู้เสนอกิจกรรมใหม่ ๆ เพิ่มเติมได้

14. ผู้นำ และการบริหารจัดการชุมชน มีความสำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนการพัฒนา ผู้นำในฐานะในชุมชนให้ต่อเนื่องและจริงจัง

15. การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีตลอดเวลา และต้องมี ลักษณะชัดเจน และต้องเป็นการสื่อสารสองทาง

ภาคผนวก ๓

CD รายงานและภาพการจัดกิจกรรมการพัฒนาสำนักสาธารณะ

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

ภาคผนวก ณ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

ภาคผนวก ฅ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ทนงศักดิ์ คุ่มไชนะ้า มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิมพรรณ รังสิกรรพุม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุวัติ คุณแก้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธงชัย จันทร์รุ่งเรือง มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิฒนา มหาราช มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ภาคผนวก ด

การตรวจคุณภาพแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ภาคผนวก ด

การตรวจคุณภาพแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของข้อความกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม

เรื่องการพัฒนาสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

คำชี้แจง

- โปรดพิจารณาข้อความในแต่ละข้อว่าตรง หรือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ และเมื่อพิจารณาแล้ว โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านโดยการทำเครื่องหมาย/ ลงในตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และโปรดให้ข้อเสนอแนะ
- ความคิดเห็นของท่านมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความตรง หรือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความตรง หรือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่ตรง หรือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

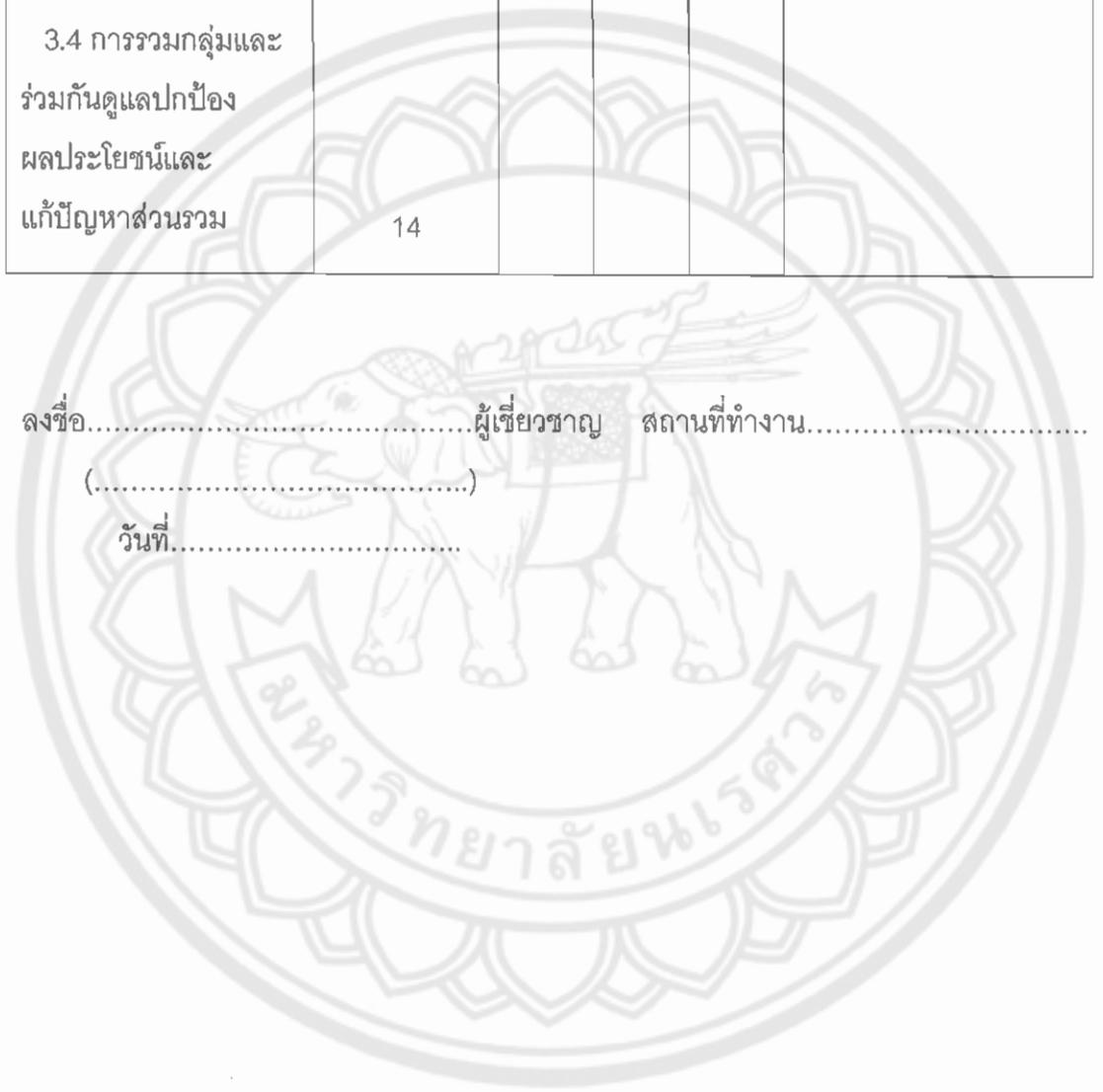
จุดประสงค์	ข้อความ ข้อที่	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
สภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะ 3 ประเด็นจำนวน 16 ข้อ ดังนี้ ประเด็นที่ 1 การไม่กระทำสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาแก่ส่วนรวมขึ้นในชุมชนจำนวน 5 ข้อ					

จุดประสงค์	ข้อคำถาม ข้อที่	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ได้แก่					
1.1 การเคารพ ระเบียบ กฎหมาย กฎเกณฑ์ของสังคม	8				
1.2 การไม่กระทำเหตุ เดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น	6				
1.3 การรักษา สาธารณะสมบัติ	2				
1.4 การรักษาความมี ระเบียบเรียบร้อย	9				
1.5 การรักษาความ สะอาดและความสวยงาม	15				
ประเด็นที่ 2 การมีส่วนร่วม ร่วมในกิจกรรมเพื่อการ พัฒนาในชุมชน จำนวน 7 ข้อได้แก่					
2.1 การมีส่วนร่วมใน กิจกรรมเพื่อการพัฒนา ในชุมชนในด้านต่างๆ ตั้งแต่การวางแผนในการ ปฏิบัติและติดตามผล	3				
2.2 การให้ความ ร่วมมือและสนับสนุน องค์กรและหน่วยงาน ต่างๆในการพัฒนาชุมชน	11				

จุดประสงค์	ข้อคำถาม ข้อที่	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
2.3 การร่วมกิจกรรม ทางการเมือง การปกครอง	1				
2.4 การร่วมกันป้องกัน ดูแล ไม่ให้มีสิ่งที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมายเกิดขึ้น	16				
2.5 การร่วมกัน อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญา	7				
2.6 การสร้าง กระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง	12				
2.7 การร่วมกันรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมและ สาธารณสุข	4				
ประเด็นที่ 3 การมีน้ำ ใจเอื้ออาทรต่อกัน จำนวน 4 ข้อได้แก่					
3.1 การเอาใจใส่ให้ ความช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน รวมทั้งการ ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส	13				
3.2 การเสียสละและ อาสาสมัครเพื่อส่วนรวม	5				

จุดประสงค์	ข้อคำถาม ข้อที่	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
3.3 การปฏิบัติสัมพันธ์ที่ ไม่เอารัดเอาเปรียบกัน	10				
3.4 การรวมกลุ่มและ ร่วมกันดูแลปกป้อง ผลประโยชน์และ แก้ปัญหาส่วนรวม	14				

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ.....สถานที่ทำงาน.....
 (.....)
 วันที่.....

ภาคผนวก ฅ

CD รายงานและภาพการจัดกิจกรรมการพัฒนาสำนักสาธารณะ

รายงานการจัดกิจกรรม
การพัฒนาสำนักสาธารณะ

ภาคผนวก ด

รายชื่อกลุ่มบุคคลที่ทดลองใช้แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

ภาคผนวก ต

รายชื่อกลุ่มบุคคลที่ทดลองใช้แบบสอบถาม

1. นางแก้ว หมุ่มสุข
2. นางบัวผัน นาควันดี
3. นายจันทิ ชัยวัน

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเพื่อวัดระดับ
มีสำนึกสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเพื่อวัดระดับ มีสำนึกสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อการพัฒนาสำนึกสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนั้นจึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามที่ท่านเป็นอยู่ หรือปฏิบัติอยู่จริง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย คำตอบของท่านจะไม่ส่งผลกระทบต่อท่าน และจะใช้เฉพาะในการวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น

2. แบบสอบถามมี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 เป็นพฤติกรรมกาตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงใน () ให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา () มัธยมศึกษา () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

3. อาชีพ

() ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ () รับบำนาญ () นักเรียน/นักศึกษา

() ค้าขาย () รับจ้าง () เกษตรกร () อื่น ๆ

4. รายได้ต่อเดือน

() น้อยกว่า 5,000 บาท () 5,000 – 10,000 บาท () 10,001 – 20,000 บาท

() 20,001 – 30,000 บาท () 30,001 – 40,000 บาท () มากกว่า 40,000 บาท

5.ความสัมพันธ์กับชุมชน

- () เป็นประธานหรือกรรมการของ กลุ่ม ชมรม หรือองค์กรใด ๆ ในชุมชน
- () เป็นของสมาชิกของ กลุ่ม ชมรม หรือองค์กรใด ๆ ในชุมชน
- () ไม่ได้เป็นสมาชิกของ กลุ่ม ชมรม หรือองค์กรใด ๆ ในชุมชน แต่เคยเข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้น
- () ไม่ได้เป็นสมาชิกของ กลุ่ม ชมรม หรือองค์กรใด ๆ ในชุมชน และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้น

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย X ทับข้อ ก ข ค หรือ ง เพียงข้อใดข้อหนึ่ง ที่ตรงกับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนของท่านมากที่สุด

- เมื่อมีการตั้งเวทีปราศรัยหาเสียงเพื่อการเลือกตั้ง ส.ส. ในชุมชนของท่าน ท่านจะทำอย่างไร
 - ผ่านไปดูเหตุการณ์บ้าง
 - จะไปฟัง เมื่อมีเวลาว่าง
 - ไม่สนใจและไม่ไปฟังเลย
 - ไปฟังทุกครั้ง
- หากท่านเห็นผู้มาทำลายเสารั้วที่กั้นระหว่างถนนกับต้นไม้ประดับที่ชุมชนได้จัดทำไว้เพื่อป้องกันไม่ให้ต้นไม้เสียหาย ท่านจะทำอย่างไร
 - รีบจัดการซ่อมแซมด้วยตนเอง
 - แจ้งผู้นำชุมชนหรือผู้เกี่ยวข้อง ให้มาซ่อมแซม
 - บอกให้ผู้ที่มาทำลายซ่อมแซมหรือชดใช้ความเสียหาย
 - ไม่สนใจ ไม่ใช่สมบัติและไม่ใช่น้ำที่ของท่าน
- หากสมาชิกในชุมชนได้มาชวนท่านร่วมประชุมเพื่อวางแผนเกี่ยวกับกองทุนสวัสดิการชุมชน แต่ท่านไม่มีความรู้เรื่องบัญชีและการเงิน ท่านควรจะทำอย่างไร
 - ไปร่วมสังเกตการประชุม แต่ไม่แสดงความคิดเห็น
 - ไม่ไปเข้าร่วมประชุมเลย
 - ไปร่วมประชุมและแสดงความคิดเห็นเฉพาะเรื่องที่ท่านเกี่ยวข้อง
 - เตรียมศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมและร่วมแสดงความคิดเห็นเท่าที่ทำได้

4. เนื่องจากปัจจุบันประชาชนขาดการดูแลเรื่องสุขภาพ ชุมชนจึงได้จัดให้มีการออกกำลังกาย ทุกเย็น ในฐานะเป็นสมาชิกในชุมชน ท่านจะอย่างไร
- เข้าร่วมออกกำลังกายบ้างตามที่จะมีเวลาว่าง
 - เข้าร่วมออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
 - ไม่สนใจ ไม่เข้าร่วม
 - อาสาเป็นแกนนำและเชิญชวนเพื่อนสมาชิกมาร่วมออกกำลังกาย
5. เมื่อมีการรณรงค์กำจัดลูกน้ำยุงลายเพื่อป้องกันไข้เลือดออก โดยเฉพาะการกำจัดแหล่งที่น้ำขัง ในชุมชน ท่านจะอย่างไร
- รับดูแลเฉพาะในบริเวณบ้านท่านเท่านั้น
 - ไม่สนใจเพราะเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ที่ต้องจัดการ
 - ยินดีรับเป็นอาสาสมัครในการดำเนินการตามที่จะนัดหมาย
 - รับสำรวจพื้นที่ทั่ว ๆ ไปในชุมชนและลงมือกำจัดแหล่งที่พบน้ำขังด้วยตัวเอง
6. ท่านกับเพื่อนนั่งดื่มสุราและร้องเพลงกันอย่างสนุกสนาน แล้วมีคนที่อยู่ในชุมชน มาบอกให้ท่าน ร้องเพลงกันเบาๆ เพราะลูกเล็กของเขาได้ยินเสียงดังจึงไม่ยอมนอน ท่านกับเพื่อนควรทำอย่างไร
- ร้องเพลงให้เบา ๆ ลง ไม่ทำให้ผู้อื่นหนวกหู
 - ยังคงร้องเพลงตามปกติ
 - โต้แย้งกับผู้ที่มาบอกท่านที่ว่าเป็นสิทธิของท่าน
 - เลิกดื่มสุราและร้องเพลงทันที
7. หากประธานชุมชนมาร้องขอให้ท่านเข้าร่วมจัดการละเล่นรำวงย้อนยุคในงานวัดประจำปี ท่าน จะทำอย่างไร
- ปฏิเสธไม่เข้าร่วมจัด แต่จะไปชมงานเฉย ๆ
 - ตอบว่าอนุรักษ์ไว้ก็ดี แต่ถ้าว่างก็จะไปเข้าร่วมจัดงาน
 - ตกลงเข้าร่วมทันทีเพื่ออนุรักษ์การละเล่นดั้งเดิมไว้
 - ตอบปฏิเสธไม่เข้าร่วมเลย
8. ถ้ามีคนในชุมชนไม่เคารพกฎ ระเบียบที่ชุมชนร่วมกันกำหนดขึ้น ท่านจะดำเนินการอย่างไร
- แจ้งกับผู้นำชุมชนเมื่อมีการประชุม
 - บอกคนที่อยู่ใกล้ชิดกับคน ๆ นั้น ให้ตักเตือนว่ากล่าว
 - ไม่สนใจ ไม่เกี่ยวกับท่านและท่านไม่ได้เป็นผู้กระทำผิด
 - ตักเตือนให้คน ๆ นั้น เคารพ กฎ ระเบียบ ของชุมชน ด้วยตัวท่านเอง

9. บนทางเท้าในเขตชุมชนของท่าน มักมีแม่ค้ามาวางของขายเต็มไปหมดจนจนไม่มีทางเดิน ท่านควรทำอย่างไร
- ไม่สนใจ ไม่ใช่เรื่องของท่าน
 - บอกแม่ค้าให้จัดวางสินค้าให้เป็นระเบียบ
 - แจ้งผู้นำชุมชนให้ดำเนินการเพื่อความเป็นระเบียบ
 - ขยับสิ่งของดังกล่าวเพื่อจัดวางให้เป็นระเบียบและตักเตือนแม่ค้าด้วยตัวท่านเอง
10. หากคณะกรรมการชุมชนได้รับน้ำตาลทรายมาเพื่อแจกจ่ายให้สมาชิกในชุมชนเพื่อแก้ไข ปัญหาการขาดแคลนน้ำตาล โดยแต่ละคนจะได้รับจำนวนที่เท่ากัน ท่านควรจะทำอย่างไร
- แจ้งข่าวกับเพื่อนบ้านทุกคนและเดินทางไปรับพร้อม ๆ กัน
 - รีบเดินทางไปรับน้ำตาลทราย แล้วจึงมาแจ้งเพื่อนบ้านให้ไปรับ
 - รีบเดินทางไปรับน้ำตาลทรายก่อนและขอเพิ่มเป็นสองเท่าจากที่ควรได้รับ
 - แจ้งข่าวให้เพื่อนบ้านทราบ แต่ส่วนตัวท่านเห็นว่าไม่ขาดแคลนจึงไม่ไปรับ
11. ประธานชุมชนได้มาเชิญท่านเข้าร่วมเป็นกรรมการเพื่อวางแผนพัฒนาชุมชนให้เจริญก้าวหน้า ท่านจะทำอย่างไร
- ปฏิเสธ ไม่สนใจ
 - ตอบรับและมีความคิดเห็นหลายอย่างที่จะนำเสนอ
 - ปฏิเสธ ไม่มีเวลา แต่ยินดีให้ความร่วมมือ
 - ตอบรับ แต่ยังไม่เห็นว่ามีปัญหาอะไรที่ต้องแก้ไขหรือพัฒนา
12. คณะกรรมการชุมชนได้จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และได้เชิญท่านเข้าร่วมเวทีเพราะเห็นว่าท่าน มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสร้างรายได้เสริมในครอบครัว ท่านจะทำอย่างไร
- ปฏิเสธในการเข้าร่วม แต่ยินดีให้คำปรึกษาเป็นเรื่อง ๆ ไป
 - ปฏิเสธในการเข้าร่วม ไม่ต้องการให้ผู้อื่นรู้แนวทางด้วย
 - ตกลงยินดีที่จะถ่ายทอดความรู้ และรับเป็นผู้นำในการฝึกอาชีพ
 - ตกลงที่จะเข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อจะได้รับฟังข้อมูลของผู้อื่นด้วย
13. เมื่อบ้านของคนในชุมชนเกิดไฟไหม้ ท่านควรจะทำอย่างไร
- รีบไปช่วยเหลือทุกอย่างเต็มความสามารถทันที
 - ไม่สนใจ ไม่เกี่ยวข้อง
 - ไปเยี่ยมและกล่าวปลอบใจให้ถือว่าสะเดาะเคราะห์
 - บริจาคสิ่งของหรือเงินตามความจำเป็นในโอกาสต่อมา

14. มีกลุ่มวัยรุ่นจากที่อื่นเข้ามาทำลายสิ่งของสาธารณะในชุมชนของท่านเป็นประจำ กรรมการชุมชนจึงได้ประชุมกันเพื่อจัดตั้งสายตรวจชุมชนขึ้น และขอความเห็นและความร่วมมือจากท่าน ท่านจะทำอย่างไร
- เห็นด้วยกับการจัดตั้ง แต่ตัวท่านมีภาระมากคงช่วยงานนี้ไม่ได้
 - เห็นด้วยอย่างยิ่งและอาสาเป็นสายตรวจด้วย
 - เห็นด้วย แต่ขอจ่ายเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายให้ผู้อื่นเป็นสายตรวจแทน
 - ไม่เห็นด้วย ควรเป็นหน้าที่ของตำรวจ
15. ท่านเห็นร้านอาหารในชุมชนนำถุงขยะเศษอาหารมาวางไว้ข้างถังขยะ โดยไม่ใส่ลงไปถังขยะ และมีสุนัขมาคุ้ยจนสกปรกไปทั่วบริเวณ ท่านควรทำอย่างไร
- ไม่สนใจ ไม่ใช่บ้านท่าน
 - แจ้งเจ้าหน้าที่หรือผู้เกี่ยวข้องให้มาจัดเก็บให้เรียบร้อย
 - รีบจัดเก็บขยะลงในถังขยะทันทีเพื่อให้เกิดความสะอาดเรียบร้อยด้วยตัวท่านเอง
 - รีบแจ้งให้ผู้ที่น่าถุงขยะมาวาง ให้มาจัดเก็บขยะเหล่านั้นให้เรียบร้อย
16. มีเด็กนักเรียนที่เช่าหอพักที่อยู่ในชุมชนจับกลุ่มเล่นการพนันและเสพยาเสพติดกัน ท่านควรจะทำอย่างไร
- ไม่สนใจ ไม่ใช่เรื่องของท่าน
 - แจ้งกรรมการชุมชนเพื่อให้แจ้งตำรวจมาดำเนินการ
 - รีบแจ้งให้เจ้าของหอพักทราบเพื่อรีบดำเนินการแก้ไขทันที
 - นำข้อมูลดังกล่าวไปให้คนอื่นทราบ เมื่อมีการพูดคุยสนทนากัน

ขอขอบคุณ
วิศิษฐ์ โฆษิตานนท์

ภาคผนวก ท

คู่มือการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม
เรื่องการพัฒนาสำนึกสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง
จังหวัดเพชรบูรณ์

มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้า
เพชรบูรณ์

ภาคผนวก ท

คู่มือการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม ฯ เรื่องการพัฒนาสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

เพื่อให้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม เรื่องการพัฒนาสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ฉบับนี้ถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงได้จัดทำคู่มือการใช้ขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการใช้แบบสอบถาม และเพื่อให้คู่มือฉบับนี้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้นำแบบสอบถามไปใช้ ปรากฏตามหัวข้อดังนี้

ความเป็นมาของแบบสอบถาม

จากที่ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง และนำรูปแบบดังกล่าวไปทดลองใช้ในสภาพจริงแล้วนั้น ผู้วิจัยต้องการทราบว่ารูปแบบดังกล่าวสามารถพัฒนาสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมืองได้หรือไม่ ในระดับใด ผู้วิจัยจึงได้สร้างและพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นในการแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วนำไปให้คะแนนแปลค่าเป็นระดับของการมีสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมืองขึ้นมา ซึ่งแบบสอบถามนี้จะมีคำถามที่เป็นไปตามสภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะทั้ง 3 ประเด็นจำนวน 16 ข้อ ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การไม่กระทำสิ่งก่อให้เกิดปัญหาแก่ส่วนรวมขึ้นในชุมชน จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

- 1.1 การเคารพระเบียบ กฎหมาย กฎเกณฑ์ของสังคม
- 1.2 การไม่กระทำเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น
- 1.3 การรักษาสาธารณะสมบัติ
- 1.4 การรักษาความมีระเบียบเรียบร้อย
- 1.5 การรักษาความสะอาดและความสวยงาม

ประเด็นที่ 2 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อการพัฒนาในชุมชน จำนวน 7 ข้อได้แก่

- 2.1 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อการพัฒนาในชุมชนในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่การวางแผนในการปฏิบัติและติดตามผล
- 2.2 การให้ความร่วมมือและสนับสนุนองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในการพัฒนาชุมชน
- 2.3 การร่วมกิจกรรมทางการเมือง การปกครอง
- 2.4 การร่วมกันป้องกัน ดูแล ไม่ให้มีสิ่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเกิดขึ้น
- 2.5 การร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญา
- 2.6 การสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง
- 2.7 การร่วมกันรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข

ประเด็นที่ 3 การมีน้ำใจเอื้ออาทรต่อกัน จำนวน 4 ข้อได้แก่

- 3.1 การเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส
- 3.2 การเสียสละและอาสาสมัครเพื่อส่วนรวม
- 3.3 การปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เอาัดเอาเปรียบกัน
- 3.4 การรวมกลุ่มและร่วมกันดูแลปกป้องผลประโยชน์และแก้ปัญหา

ส่วนรวม

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ มีลักษณะเป็นความเรียงประกอบข้อคำถาม ประกอบด้วย

2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นของการแสดงพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อวัดระดับการสำนึกสาธารณะ จำนวน 16 ข้อ ตามสภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนึกสาธารณะทั้ง 3 ประเด็น มีลักษณะเป็นความเรียงประกอบข้อคำถามและตัวเลือกเป็นความเรียงประกอบตัวเลือก จำนวน 4 ตัวเลือก 4 ระดับคะแนน คือ

- ระดับคะแนน 0 หมายถึง การมีสำนักสาธารณะอยู่ในระดับน้อย
 ระดับคะแนน 1 หมายถึง การมีสำนักสาธารณะอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย
 ระดับคะแนน 2 หมายถึง การมีสำนักสาธารณะอยู่ในระดับค่อนข้างมาก
 ระดับคะแนน 3 หมายถึง การมีสำนักสาธารณะอยู่ในระดับมาก

จุดมุ่งหมายในการนำไปใช้

จุดมุ่งหมาย เพื่อสอบถามพฤติกรรมแล้วแปลค่าเป็นระดับการมีสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง

การพัฒนาแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวิธีการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาสภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมืองและนำมาเป็นกรอบโครงสร้างในการสร้างแบบสอบถาม พบว่า ลักษณะของการมีสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง มี 3 ประเด็น จำนวน 16 ข้อย่อย

ผู้วิจัยนำ 3 ประเด็น จำนวน 16 ข้อย่อย มาเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม โดยมีการดำเนินการดังนี้

1.1 การจัดเรียงข้อคำถาม จำนวน 16 ข้อ

ผู้วิจัยใช้การสุ่มข้อคำถามอย่างง่าย ดำเนินการดังนี้ หลังจากผู้วิจัยสร้างข้อคำถามพร้อมทั้งคำตอบตัวเลือก จำนวน 4 ตัวเลือก ทั้ง 16 ข้อแล้ว ผู้วิจัยนำข้อคำถามทั้ง 16 ข้อ มาทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อกำหนดเป็นข้อคำถาม ดังตาราง

กรอบโครงสร้างในการสร้างแบบสอบถาม	จำนวน ข้อ	คำถาม ที่
ประเด็นที่ 1 การไม่กระทำการที่ก่อให้เกิดปัญหาแก่ส่วนรวมขึ้นในชุมชน		
1.1 การเคารพระเบียบ กฎหมาย กฎเกณฑ์ของสังคม.....	1	8
1.2 การไม่กระทำเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น.....	1	6
1.3 การรักษาสาธารณสมบัติ.....	1	2
1.4 การรักษาความมีระเบียบเรียบร้อย.....	1	9
1.5 การรักษาความสะอาดและความสวยงาม.....	1	15
ประเด็นที่ 2 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อการพัฒนาในชุมชน		
2.1 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อการพัฒนาในชุมชนในด้านต่างๆ ตั้งแต่การวางแผนในการปฏิบัติและติดตามผล.....	1	3
2.2 การให้ความร่วมมือและสนับสนุนองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาชุมชน.....	1	11
2.3 การร่วมกิจกรรมทางการเมือง การปกครอง.....	1	1
2.4 การร่วมกันป้องกัน ดูแล ไม่ให้มีสิ่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเกิดขึ้น...	1	16
2.5 การร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญา.....	1	7
2.6 การสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง.....	1	12
2.7 การร่วมกันรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข.....	1	4
ประเด็นที่ 3 การมีน้ำใจเอื้ออาทรต่อกัน		
3.1 การเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส.....	1	13
3.2 การเสียสละและอาสาสมัครเพื่อส่วนรวม.....	1	5
3.3 การปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เอาัดเอาเปรียบกัน.....	1	10
3.4 การรวมกลุ่มและร่วมกันดูแลปกป้องผลประโยชน์และแก้ปัญหาส่วนรวม	1	14

1.2 การจัดเรียงคำตอบตัวเลือกในแต่ละข้อคำถาม

ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวเลือกอย่างง่าย ดำเนินการ ดังนี้ หลังจากผู้วิจัยสร้างข้อคำถาม พร้อมทั้งคำตอบตัวเลือก จำนวน 4 ตัวเลือก ทั้ง 16 ข้อแล้ว ผู้วิจัยนำตัวเลือก ทั้ง 4 ตัวเลือก มาทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อกำหนดเป็นตัวเลือก ก ข ค และ ง

2. สร้างข้อคำถามตามกรอบโครงสร้างฯ
3. สร้างร่างแบบสอบถาม
4. นำร่างแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย
5. ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
6. จัดทำแบบสอบถามฯ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาความตรง โดยมีค่า IOC ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 แสดงว่า มีความสอดคล้อง
7. ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก จำนวน 3 คน เพื่อศึกษาถึงความเข้าใจตรงกันของภาษาที่ใช้ระหว่างผู้ถามและผู้ตอบ ปฏิบัติการของผู้ตอบ และการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในสภาพจริง เป็นต้น
8. ปรับปรุงตามข้อค้นพบ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 59 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.83
9. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้วัดระดับการมีสำนึกสาธารณะของประชาชนในชุมชนเป้าหมายต่อไป

วิธีการใช้

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวิธีการใช้ ดังนี้

1. ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ควรศึกษาคู่มือฯ อย่างละเอียดและปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีวิธีการดังนี้
 - 2.1 ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลควรดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและบางครั้งผู้เก็บรวบรวมข้อมูลต้องอ่านและอธิบายให้ผู้ให้ข้อมูลฟัง จึงไม่ควรเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งทางไปรษณีย์
 - 2.2 ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลควรวางตัวเป็นกลางและไม่ชี้นำคำตอบให้กับผู้ให้ข้อมูล

3. หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล
จึงนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

วิธีการให้คะแนน

แบบสอบถามฉบับนี้ มี 2 ตอน มีวิธีการให้คะแนน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 5 ข้อ ไม่มีการกำหนดคะแนน
เนื่องจากเป็นการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลตามสภาพจริง

ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นการมีพฤติกรรมเพื่อวัตถุประสงค์การมีสำนักสาธารณะ จำนวน
16 ข้อ คะแนนในแต่ละข้อมีตั้งแต่ 0-3 คะแนน รวมแบบสอบถามฯ ฉบับนี้มีคะแนนทั้งสิ้น 48
คะแนน ซึ่งในแต่ละข้อกำหนดคะแนนเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ระดับ 0 หมายถึง การมีสำนักสาธารณะอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง การมีสำนักสาธารณะอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ระดับ 2 หมายถึง การมีสำนักสาธารณะอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ระดับ 3 หมายถึง การมีสำนักสาธารณะอยู่ในระดับมาก

กำหนดคะแนนในแต่ละข้อคำถามในแบบสอบถามฯ ดังนี้

ข้อ 1	ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ก	ได้คะแนน 1
	ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ข	ได้คะแนน 2
	ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ค	ได้คะแนน 0
	ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ง	ได้คะแนน 3

ข้อ 2	ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ก	ได้คะแนน 3
	ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ข	ได้คะแนน 1
	ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ค	ได้คะแนน 2
	ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ง	ได้คะแนน 0

- ข้อ 15 ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ก ได้คะแนน 0
 ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ข ได้คะแนน 1
 ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ค ได้คะแนน 3
 ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ง ได้คะแนน 2

- ข้อ 16 ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ก ได้คะแนน 0
 ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ข ได้คะแนน 2
 ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ค ได้คะแนน 3
 ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบ ง ได้คะแนน 1

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลนำข้อมูลที่ได้มาทำการให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนทั้ง 16 ข้อข้างต้น จากนั้นรวมคะแนนรายบุคคล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละบุคคลจะได้คะแนนรวมตั้งแต่ 0 – 48 คะแนน

ตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งให้ข้อมูลในแบบสอบถาม ดังนี้

- ข้อ 1 ตอบข้อ ก ได้คะแนน 0
 ข้อ 2 ตอบข้อ ข ได้คะแนน 1
 ข้อ 3 ตอบข้อ ง ได้คะแนน 3
 ข้อ 4 ตอบข้อ ก ได้คะแนน 1
 ข้อ 5 ตอบข้อ ก ได้คะแนน 1
 ข้อ 6 ตอบข้อ ข ได้คะแนน 1
 ข้อ 7 ตอบข้อ ง ได้คะแนน 0
 ข้อ 8 ตอบข้อ ข ได้คะแนน 2
 ข้อ 9 ตอบข้อ ค ได้คะแนน 1
 ข้อ 10 ตอบข้อ ง ได้คะแนน 3
 ข้อ 11 ตอบข้อ ก ได้คะแนน 0
 ข้อ 12 ตอบข้อ ข ได้คะแนน 0
 ข้อ 13 ตอบข้อ ง ได้คะแนน 2
 ข้อ 14 ตอบข้อ ค ได้คะแนน 2

ข้อ 15	ตอบข้อ	ข	ได้คะแนน 1
ข้อ 16	ตอบข้อ	ง	ได้คะแนน 1
รวมได้คะแนน			19 คะแนน

การตีความหมายของคะแนน

หลังจากทำการรวมคะแนนรายบุคคลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นำคะแนนรวมที่ได้มาเทียบกับระดับคะแนน เพื่อพิจารณาระดับการมีสำนึกสาธารณะได้ ดังนี้

คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 0 – 12 มีสำนึกสาธารณะอยู่ในระดับน้อย

คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 13 – 24 มีสำนึกสาธารณะอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 25 – 36 มีสำนึกสาธารณะอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 37 – 48 มีสำนึกสาธารณะอยู่ในระดับมาก

จากตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลมีคะแนนรวม 19 คะแนน แสดงว่ามีระดับการมีสำนึกสาธารณะ ค่อนข้างน้อย

เกณฑ์การตัดสิน

เพื่อให้ทราบว่ารูปแบบการพัฒนาสำนึกสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมืองในครั้งนี้ สามารถพัฒนาสำนึกสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ผู้วิจัย จึงกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ ผู้ให้ข้อมูล 80% มีคะแนนรวมอยู่ระหว่าง 25 – 48 คะแนน จึงถือว่ารูปแบบการพัฒนาสำนึกสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง สามารถพัฒนาสำนึกสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รายชื่อผู้ช่วยผู้วิจัยและคณะในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

ภาคผนวก ๓

รายชื่อผู้ช่วยผู้วิจัยและคณะในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้ช่วยนักวิจัยผู้ควบคุม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธงชัย จันทร์รุ่งเรือง
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา มหาราช
3. อาจารย์ อุไร พรหมมา
4. อาจารย์ แחק มูลเดช

คณะผู้สำรวจข้อมูล

1. นางสาวนิศาชล เอมพิณ นางสาวพรทิพย์ อินทร์ศรี นางชม้าย ชะนะบุญ
2. นางสาวสุรรัตน์ ชายเรือน นายบุญชัย คำภักดี นางบัวลอย บ่อพิมาย
3. นางสาวนุชจรินทร์ จัยเจริญ นางสาวนวรรตน์ มโนรัตน์ นางจันทิ ชัยวัน
4. นายไกรสร ขาดิขานาญ นายกานต์ ศรีแก้ว นางสาวสมนึก เขียวไหล
5. นายมนตรี วรรณพิรุณ นายมงคล ศรีพุทธ นายฉลอง ศรีบุรี
6. นางสาวพัชรี จันทร์หยวก นางสาวกัลยารัตน์ ประวิเศษ นายสุเทพ หลวงนิหาร
7. นางสาววิไลวรรณ ดอนน้อย นางสาวเสาวลักษณ์ คำมี นายจีระศักดิ์ แก้วสว่าง
8. นางสาวจรินทร์นา นามนิ นางสาวจันทร์แดง ทิมเวียง นางกาหลง อ่อนอิงนอน
9. นางสาวเสงี่ยม เทียมเพ็ง นางสาวนิตยา มาสังข์ นางปราณี เจริญรักษ์
10. นางสาวอิสรา อาจบำรุง นางสาวมณีนรัตน์ จันทร์แก้ว นางประทุม น้อยคนดี

ภาคผนวก น

ผลการสนทนากลุ่มสำรวจข้อมูลภาคสนาม
เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ

มหาวิทยาลัยนครพนม

ภาคผนวก น

ผลการสนทนากลุ่มสำรวจข้อมูลภาคสนาม เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2548 ณ ห้องประชุมโรงเรียนเทศบาล 2

ผลการสนทนากลุ่ม มีดังต่อไปนี้

1. สภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะ

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้กำหนดสภาพสำนักสาธารณะ ร่วมกันไว้ ดังต่อไปนี้

1.1 การบริการ หมายถึง การให้บริการของคนในชุมชนที่เป็นบริการให้ข้อมูลข่าวสารของชุมชนให้กับคนชุมชน ประชาชนทั่วไปและคนที่มาใช้บริการที่อยู่นอกชุมชน โดยเฉพาะการให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวในเรื่องที่เกี่ยวกับเส้นทางท่องเที่ยวที่มีอยู่บ่อยครั้งมาก ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

“การจะทำงานและกิจกรรมอะไรในชุมชน ควรจะต้องให้รู้กันทั่วถึงทุกคุ่มว่าจะทำอะไรกัน ต้องเตรียมอะไรบ้าง” (ก.1/3)

“ก็อยากให้พวกเด็ก ๆ ลูกหลานมันรู้เรื่องความเป็นไปในชุมชนบ้าง มันจะได้รับทอดทำงานต่อจากเราเป็น” (ก.2/7)

“เวลามีคนจากที่อื่นมาเยี่ยมชมงานในชุมชนเรา เวลาเราเล่าให้เขาฟังเรื่องต่าง ๆ ในชุมชนเราได้ดูท่าทางเขาดีใจและถามซักหลายเรื่อง ทำให้เรารู้สึกภูมิใจนะที่เราอยู่กับบ้านของเราดี และรอดเขาได้ จึงอยากให้มีการบอกเล่าให้พวกเรารู้กันให้มาก ๆ” (ก.4/5)

“มีคนจอดรถถามว่าทางไปน้ำตกตาดหมอกไปทางไหน เลยบอกเขาไปว่าไปทางสะพานปากน้ำ ต้องบอกหลายครั้งกว่าเขาจะรู้ ดังนั้นควรทำแผนที่หรือให้คนที่เข้าใจอธิบายมาช่วยจะดีจัง” (ก.3/2)

1.2 การเฝ้าระวัง หมายถึง เป็นการป้องกันไม่ให้คนในชุมชนทำเสียงดังรบกวนระหว่างกัน การช่วยกันระวังป้องกันไม่ให้มีการนำเอายาเสพติดเข้ามาในชุมชน และการป้องกันไม่ให้มีการเสพยาเสพติดในชุมชนโดยเด็ดขาดตลอดการสอดส่องและปราบปรามการจำหน่ายกันอย่างจริงจัง มีการแจ้งเบาะแสแหล่งที่อยู่ของพวกมิจฉาชีพและแหล่งอบายมุขทั้งหลายที่เข้ามาอยู่ในชุมชน ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

“อยากให้ช่วยกันดู บางทีมีรถเครื่องวิ่งมาจอดในชุมชนเราตอนดึก ๆ ไม่รู้มาทำอะไร สงสัยมันคงมาส่งยา” (ก.1/5)

“ไอ้พวกสูบยาเหมือนกัน มันมาจากบ้านอื่นมามั่วสูบยากัน ทั้งกาว ทั้งม้า ใครเห็นหรือรู้ก็ต้องแจ้งตำรวจเลย ถ้าพึ่งลูกหลานในบ้านเราไม่มีหรือ เพราะรู้ลูกใครหลานใคร ก็ไปบอกพ่อแม่มัน” (ก.2/5)

“ไม่อยากให้มีการขายยา ติดยากันในชุมชนเลย พวกนี้จะก่อปัญหามาก พอไม่มีเงินเงินซื้อก็จะมีขโมยของไปละ ขโมยแม้กระทั่งเสื้อผ้าตากไว้เอาไปขายเอาเงิน” (ก.4/1)

“พวกเขาหอพักชอบส่งเสียงดังตอนเมา ร้องเพลงกันโหวกเหวกโวยวาย บอกที่มันก็หยุดพักหนึ่ง แล้วมันก็ร้องอีกน่ารำคาญ เจ้าของหอน่าจะช่วยกันห้ามหรือไม่ว่าก็ไล่ออกไปที่อื่น” (ก.3/4)

“เดี๋ยวนี้พวกตั้งวงเล่นไพ่มากไปหมดแล้ว แต่พวกขายหวยใต้ดินยังมีอยู่ ไม่อยากให้มีเลย มันเป็นตัวอย่างไม่ดีกับพวกเด็ก ๆ จะเอาอย่าง อาจจะมีตำรวจจับไปซะให้หมด แต่ก็คงจะยาก เล่นกันเยอะ นี่ยังดีนะในชุมชนไม่มีร้านอาหารที่มีผู้หญิงด้วย ไม่อย่างนั้นคงจะเดือดร้อนเพิ่มขึ้นอีก” (ก.3/9)

1.3 การสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือภายในชุมชน คือร่วมกันทำให้เป็นชุมชนมีเอกลักษณ์ในทางที่ดี โดยการกระตุ้นให้คนในชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีและวัฒนธรรม มีการสืบค้นหาและช่วยสนับสนุนส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้สามารถเป็นที่ยอมรับและสามารถเป็นเอกลักษณ์เด่นของชุมชน การช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดและความเรียบร้อยของชุมชนจนเป็นที่ยอมรับไปโดยทั่วไป มีเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชนที่ 14 คลองศาลา ด้วยการประดับตกแต่งชุมชนด้วยวัสดุที่เป็นธรรมชาติ เช่น การประดับตกแต่งด้วยไม้ดอกไม้ประดับของท้องถิ่น การให้ความช่วยเหลือเอื้ออาทรแก่ เด็ก สตรี ผู้พิการ และผู้ตกทุกข์ได้ยาก การให้การส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน เช่น เทศบาล และหน่วยงานราชการต่าง ๆ ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

“บ้านคลองศาลาเรายังดีนะ เป็นบ้านเก่าเมืองแก่ เกิดขึ้นมาพร้อมกับเพชรบูรณ์นี้แหละ เรามีภาษาสำเนียงของเราเอง คนคลองศาลาแต่ก่อนรักกันมาก ใครรังแกไม่ได้ต้องช่วยกัน แต่เดี๋ยวนี้แทบจะไม่เหลือแล้ว เด็กรุ่นใหม่ก็ไม่รู้จักบ้านแล้ว มันยังไม่รู้เลยว่าทำไมบ้านเราจึงชื่อคลองศาลา จะทำอย่างไรให้มันกลับมาอย่างเดิมบ้าง ได้บ้างก็ยิ่งดี” (ก.1/6)

“งานบุญกลางบ้านประจำปี เคยจัดทุกปี แต่ก่อนคนเยอะ เดี่ยวนี้หายไปทั้งหมดแต่ก็ยิ่งดีที่ยังจัดอยู่ เหมือนกับงานพระบาทวิถีเขาติน งานก็ไม่มีคนมากอย่างเคย” (ก.1/8)

“ป่าไปช่วยร่ววงย่อนยุค เย็น ๆ ไปซั่มกันที่วัดภูเขาดิน เตรียมแสดงที่หอวัฒนธรรมของเทศบาล สนั่นดีและได้ช่วยเหลือกันด้วย” (ก.2/2)

“เห็นงานสงกรานต์ที่เทศบาลจัด แล้วชุมชนเราไปประกวดขุ่มเล่นน้ำได้ที่หนึ่ง ไปช่วยงานกันมากกว่าชุมชนอื่น ทำสวดยกว่า จึงอยากให้ช่วยกันอย่างนี้ทุกงาน เสร็จแล้วมันหายเหนื่อยไปเลย” (ก.4/8)

“ไม่อยากให้พวกแม่ค้าวางของระเต็มทางเดิน ไปซื้อของแทบเดินไม่ได้ต้องมาเดินบนถนน กลัวรถเฉี่ยว มันน่าจะหลบเข้าไปหน่อยให้คนเดินได้”(ก.2/9)

“ช่วยกันกวาดและตกแต่งต้นไม้ ไม้ดอก ไม้ประดับพื้นบ้าน หาง่าย ๆ ทำ หน้าบ้านให้โล่งเตียนสะอาดดี” (ก.3/1)

“ทำยังไงให้ทุกคนเอาขยะมาทิ้งลงในถัง นี่เอามาวางข้างถัง หมามันก็มาคุ้ยเขี่ยรถสกปรกไปหมด” (ก.4/3)

“อยากให้ในชุมชนมีการสำรวจคนแก่ คนพิการ เด็กไม่มีเงินเรียน แล้วจะได้หาทางช่วยเหลือกัน หรือจะได้แจ้งไปเทศบาลให้มาดูแลให้ทั่วถึง” (ก.1/8)

“คนบ้านไฟไหม้แทบหมดตัว นำสงสาร ชุมชนมีการลงขันกันช่วยเหลือตามกำลังที่พอจะทำได้ ก็ช่วยได้เยอะนะ”(ก.3/7)

“ผู้หญิงถูกฉ้อฉล แต่ไม่มีใครกล้าเข้าไปยุ่ง เพราะกลัวเป็นเรื่องภายในผิวเมีย กรรมการชุมชนน่าจะช่วยนะ เอาแค่โทรไปแจ้งตำรวจก็ยิ่งดี” (ก.4/4)

“เวลาโรงพยาบาลเขามาลำรวจยุงลายหรือมาฉีดยั้วฉี้นให้เด็ก ๆ อยากให้ทุกคนช่วยกัน บอกต่อกัน อย่าให้หมอเขาเหนื่อยมาก เทศบาลก็เหมือนกันเวลาเขาขอความร่วมมืออะไรมากก็อยากให้ทุกคนช่วยกัน เพราะมันก็ไปประโยชน์ของทุกคนในชุมชนเราทั้งนั้น” (ก.2/4)

“ตอนมีรายการประชามติของเทศบาลประจำปี เห็นคนของชุมชนเรามากันแน่น มันน่าภูมิใจดีนะ อยากให้เป็นแบบนี้แหละ ทุกคนจะได้รับรู้เรื่องได้ถูกต้อง และคนเยอะมันโชว์ชุมชนอื่นได้” (ก.3/6)

1.4 การเสียสละ ได้มีการกำหนดร่วมกันในเรื่องของการเสียสละไว้โดยถือว่าคนในชุมชนที่ 14 ต้องมีความเสียสละประจำใจของทุกคนในชุมชน คนในชุมชนต้องไม่ทำตัวให้เป็นปัญหาของชุมชน ไม่เป็นผู้ที่คิดแต่จะเอาตัวรอดเอาเปรียบผู้อื่น มีความพร้อมและยินดีอาสารับเป็นผู้นำชุมชนเพื่อช่วยในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนที่ 14 ด้วยความเต็มใจ มีการรวมกลุ่มอาชีพที่เหมือนกันให้เข้าด้วยกันและประสานงานกับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ ที่มีความหลากหลายในชุมชนให้สนับสนุนช่วยเหลือกัน คนในชุมชนมีความเสียสละทั้งร่างกายและแรงทรัพย์เพื่อใช้ในการพัฒนาชุมชนคลองศาลาให้เจริญก้าวหน้าขึ้นไป ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

“ทุกคนควรเห็นแก่ส่วนรวมของชุมชนเป็นหลัก รู้จักเสียสละบ้าง อย่าคิดเอาแก่ประโยชน์ส่วนตัวโดยไปทำให้คนอื่นเดือดร้อน บางคนยิ่งไปกันใหญ่ ชอบทำความเดือดร้อนให้เพื่อนบ้าน เดี่ยวก่อไฟควนโหมง เดี่ยวปล่อยหมาเห่าเสียงดัง บางคนก็ปล่อยต้นไม้สูงล้มไปบ้านเขา ไม่ยอมตัด ไม่รู้จะทำอย่างไรให้เขารู้สำนึกบ้าง”(ก.1/4)

“ถ้าเอาใจเขามาใส่ใจเรา มันก็ไม่มีปัญหาในการอยู่ร่วมกันหรอก” (ก.2/1)

“ทำให้คนรู้จักการเสียสละ สำคัญที่สุด ไม่มีเงินก็สละแรงเอาก็ได้ เพื่อส่วนรวม” (ก.3/5)

“พวกเห็นแก่ตัวก็มี อยากได้ถนนผ่านที่ตัวเอง แต่ไม่ยอมให้ตัดเข้ามาในที่ตัวเอง มีแต่จะให้ไปกินที่คนอื่น เรียกว่าเอาเปรียบคนอื่น” (ก.3/9)

“ตอนมียาบ้ามาก ๆ เห็นมีการตั้งสายตรวจประจำคุ้มต่าง ๆ คนก็อาสาเป็นสายตรวจกันมากมาย พวกผู้หญิงก็ทำข้าวต้มเลี้ยงทุกคน ลงขันกัน ทำได้ป้องกันยาบ้าได้เด็ดขาดและก็เกิดความรักสามัคคีกันดี” (ก.2/1)

“กรรมการที่สมัครเข้ามาเป็นกรรมการกองทุนเงินล้าน เขาเสียสละดินะ ทำงานก็ยุ่งยาก ไม่มีเงินเดือนบางที่ยังถูกสมาชิกด่าอีก แต่ก็อดทนกันน่าชมเชยเขา” (ก.3/9)

“เวลากรรมการเรียกประชุมอะไร คนบ้านเรามากันพร้อมเพรียงกันดี งานก็สำเร็จด้วยดีทุกครั้ง และก็เพราะกรรมการทำงานกันอย่างทุ่มเทก็มีส่วน” (ก.4/2)

“ชุมชนเราสามารถตั้งธนาคารชุมชนโดยธนาคารออมสินได้เพียงชุมชนเดียวในเขตเทศบาล เพราะเรามีสมาชิกร่วมแรงร่วมใจกันเข้มแข็งและมีจำนวนมาก เขาเลยเลือกเราก่อน” (ก.1/7)

“รวมกลุ่มฝึกอาชีพเสริมนี้ก็ดี ตอนนี้มีการทำน้ำพริกหลายอย่าง ทำน้ำัญพืชไปขายตลาดในนามกลุ่มแม่บ้าน เขาดีชมอะไรมาก็มาปรึกษากันแก้ไขไป” (ก.1/8)

“ใครมีความรู้อะไร ก็มาสอนกันได้ ทำแล้วเอาไปขายได้ พอได้สตาจค์มั่ง ถ้าทำยังไม่ดี ก็จะช่วยกันแนะนำ ทำจนดีขายได้บ้าง” (ก.2/5)

“เรามีโรงงานลูกขึ้นอยู่ในชุมชน เขาก็ต้องการไม้เสียบลูกขึ้นจำนวนมาก เราน่าจะมีการส่งเสริมการเหลาไม้ลูกขึ้น โดยมีคนไปหาไม้ไผ่มา หาเครื่องเหลา มันน่าจะเป็นอาชีพเสริมและอาชีพหลักได้ แถมเศษไม้ยังเอาไปทำไม้จิ้มฟันได้อีก อย่างนี้กรรมการน่าจะลองประชุมตั้งกลุ่มคนสนใจกันขึ้นมาก็ดี” (ก.4/1)

1.5 ความผูกพันในชุมชน มีการดูแลกันตามความจำเป็น นับตั้งแต่การดูแลคนในครอบครัว การให้ความสำคัญกับการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน มีกระบวนการที่สามารถสร้างความประสานร่วมมือกันและการสร้างความสัมพันธ์กับคนในชุมชนให้มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีการช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในชุมชนตามกำลังและสถานการณ์ ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

“อยากทำให้ทุกคนรักบ้านของตัวเองอย่างไร ก็ให้รักชุมชนอย่างนั้นเหมือนกัน ให้คิดว่าชุมชนเราก็คือบ้านเราเหมือนกัน คนในชุมชนก็เป็นญาติพี่น้องเราทั้งหมด” (ก.1/6)

“วันนี้เขาพึ่งเรา เขาช่วยเหลือเขา วันหน้าใครจะรู้ เราอาจต้องพึ่งเขา ให้เขาช่วยเราบ้างก็ได้ ให้คิดว่าเราอยู่ร่วมกันอย่างพี่น้อง มันอบอุ่นดี” (ก.1/7)

“ถ้าบอกกันว่าบ้านไหนจะมืงาน แล้วขอให้รู้เถอะ มีอะไรก็จะไปช่วยงานกัน แต่ละครอบครัวก็ไม่มีใครปฏิเสธหรอก ร่วมมือกันดี” (ก. 2/2)

“จะให้เด็ก ๆ มันผูกพันกับชุมชน ก็ต้องให้มันมาร่วมกิจกรรมกับชุมชนเยอะ ๆ สอนให้มันรู้จักประวัติชุมชน ประเพณีของเรา และให้มันรู้สึกมีความสุข ภาคภูมิใจ ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน อย่างนี้ถึงจะสำเร็จ” (ก.4/8)

1.6 จิตใจของในชุมชนทุกคนต้องมีจิตใจที่ดีงาม มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่นทั้งคนในชุมชนและบุคคลทั่วไป การมีความร่าเริงเบิกบานและมีความสุขสนทนากันอยู่ตลอดเวลา การไม่เครียดด้วยความพร้อมที่จะปล่อยวางหรือการกระจายงานให้ผู้อื่นร่วมรับผิดชอบได้ตลอดเวลา ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

“คนมีจิตใจดีงามเสียอย่างเดียว ก็จะทำให้ทุกอย่างดีไปหมด การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา การยอมรับความแตกต่าง จะทำให้ทุกอย่างออกมาดี แต่ก็อาจจะยากหน่อย” (ก.1/5)

“เข้ามาในเขตชุมชน หรือมาร่วมงานชุมชน มีแต่คนยิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาให้การต้อนรับดีอย่างนี้ใคร ๆ ก็อย่างมาร่วมงาน มาเสียสละ บรรยาอากาศมันจะดีไปหมด งานก็จะดีไปด้วย”(ก.1/6)

“กรรมการและคนทำงาน ต้องรู้จักการทำงานเป็นทีม ไม่ขัดแย้งกันในการทำงาน รู้จักรับฟังความคิดเห็นคนอื่นบ้าง เสียงส่วนน้อยก็มีความสำคัญ” (ก.2/1)

“ปล่อยให้เด็กรุ่นใหม่มาช่วยงานกัน ให้มันรู้จักทำ รู้ร่วมรับผิดชอบ ต่อไปมันจะได้ทำกันเองได้ และพวกเราจะได้ช่วยเป็นที่ปรึกษา” (ก. 3/4)

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักสาธารณะ

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้กำหนดปัจจัย ร่วมกันไว้ ดังต่อไปนี้

2.1 ความรู้ ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญกับคนในชุมชน เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพเพิ่มเติมความรู้ให้กับคนในชุมชนและการเผยแพร่ความรู้ไปให้กับคนในชุมชนอื่น ๆ มีการจัดระบบการให้ความรู้และทักษะให้แก่ผู้สนใจและประชาชนทั่ว ๆ ไป จัดกระบวนการสอนที่ให้ความสำคัญการถ่ายทอดความรู้ในครอบครัวที่เป็นรูปธรรมและจริงจังกันในชุมชน ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

“อยากให้คนในชุมชนได้รับรู้ข่าวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองให้ทั่วถึง จะได้ตามเขาทัน เศรษฐกิจปีนี้จะดีหรือจะแย่จะได้เตรียมตัวได้ทัน เสียงตามสายเทศบาลก็มี แต่ไม่รู้จะฟังกันสักกี่คนหรือจัดทำบอร์ดแสดงเรื่องต่าง ๆ ไว้ที่ทำการชุมชนก็ยิ่งดี” (ก.1/5)

“เวลามีประชุมอะไร อยากให้เชิญเจ้าหน้าที่ หรือคนมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มาพูดให้ฟัง มาให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับตัวเราบ้าง เช่น ตอนนี้มีโครงการของรัฐบาลอะไรออกมาอีก เราจะได้เตรียมคิดกิจกรรมรองรับไว้ล่วงหน้า” (ก.2/2)

“เอาพระเทศน์เก่ง ๆ มาเทศน์ให้ประชาชนฟังเวลามีการจัดงานประเพณีก็ดีเหมือนกัน นาน ๆ จะได้ชัดเกล้าจิตใจบาง และก็อยากให้พวกวัยรุ่นมันฟังบ้าง ไม่ใช่มีแต่พวกคนแก่ที่นั่งฟังกัน” (ก.3/6)

“พ่อ แม่ ญาติพี่น้อง สำคัญที่สุดที่จะถ่ายทอดความรู้ ความคิดที่ดีให้กับลูกหลาน เพราะอยู่บ้านเดียวกัน มีเวลาอยู่ด้วยกันเยอะกว่าคนอื่น ให้สอนกันหรืออบรมกันบนโต๊ะอาหารทุกวันอย่างนี้ได้ แต่ก็ต้องระวังอย่าให้มันน่าเบื่อ เดียวมันไม่ฟัง”(ก.3/7)

“กลุ่มแม่บ้านช่วยกันสอนกันเอง แล้วยังไปช่วยสอนทำดอกไม้ประดิษฐ์ให้ชุมชนอื่นด้วย ดูแลเขามีความสนใจกันดี นอกจากนั้นยังเคารพเชื่อฟังกันอีกด้วย” (ก.4/2)

2.2 การแสดงความคิดเห็น การสร้างโอกาสให้กับคนในชุมชนได้แสดงความคิดเห็นในทุก ๆ ช่องทาง มีการเผยแพร่ความคิดเห็นต่าง ๆ ให้กับคนในชุมชนได้รับรู้ การจัดกระบวนการต่าง ๆ เพื่อการให้คนในชุมชนแสดงการยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ๆ ในชุมชนด้วยความเต็มใจ มีกระบวนการ หรือกิจกรรมที่แสดงถึงการนำความคิดของคนในชุมชนไปปฏิบัติการออกมาอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนจนเป็นผลงานที่แสดงถึงการสร้างสรรค์ขึ้นมาจากความคิดเห็นของคนในชุมชนเอง มีกระบวนการให้คนในชุมชนได้มีการตัดสินใจในการพัฒนาด้วยความเห็นของคนในชุมชนเอง และมีการประกาศเกียรติคุณของความคิดเห็นของคนในชุมชน จากความคิดเห็นที่สามารถนำมาปฏิบัติและผลงานเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม ดังนี้

“การจัดงานต่าง ๆ หรือจะทำอะไรในชุมชน ที่ผ่านมาระยะนี้เรามีการจัดประชุมฟังความเห็นแต่ละคน ตกเถียงกันได้ แบบนี้มันทำให้การทำงานออกมาราบรื่น เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และทุกคนก็ช่วยกันคนละไม้คนละมือตามที่ได้รับมอบหมาย” (ก.1/9)

“การประชุมส่วนใหญ่ไม่ได้ลงมติกันหรอก แต่ใช้วิธีฟังความเห็นส่วนใหญ่เอา ใครไม่เห็นด้วยก็ใช้วิธีปรับเข้าหากันจนพอใจกัน แบบนี้บรรยากาศมันดี ใคร ๆ ก็อยากมาร่วมประชุม ใคร ๆ ก็อยากร่วมแสดงความคิดเห็น” (ก.2/1)

“จะทำโครงการอะไรในชุมชน ไม่ค่อยเถียงกันหรอก เพราะกรรมการจะไปหาเสียงความเห็นของคนที่เป็นหลัก ๆ ก่อนแล้วจึงมาตั้งทางเลือกเสนอที่ประชุมอีกที ทุกอย่างจึงราบรื่น” (ก.2/2)

“ได้มีการจัดกลุ่มพูดคุยกันก็ได้เพราะมีอะไรที่จะปรึกษาหารือกันหรือเสนออะไร ๆ บ้าง และยังได้รู้ว่าคนไหนคิดดีหรือไม่ดีอย่างไรนะ” (ก.2/3)

“อันที่ตกลงกันว่าจะทำในที่ประชุมแล้ว ต้องทำจริง ๆ ตามที่ตกลงกัน อย่าไปเปลี่ยน จะทำให้เห็นว่าข้อที่ตกลงไปนั้นไม่มีผล ไม่น่าเชื่อถือ จะทำให้ต่อไปข้อตกลงอะไรไปไม่มีผล ไม่มีใครร่วมมืออีก” (ก.3/7)

“การยกย่อง ยอมรับและประกาศเกียรติคุณเจ้าของความคิดเห็นที่ดี ที่ได้รับการยอมรับเอาไปทำบ้าง จะเป็นกำลังใจให้ตัวเขาเองสร้างความคิดดี ๆ ขึ้นมาอีกได้มาเป็นแนวร่วมทำงานเพิ่มขึ้น และเป็นตัวอย่างให้คนอื่นกล้าคิดกล้าเสนอตามอย่าง ชมเขาไปเถอะ มีแต่ผลดี ไม่มีเสีย” (ก.4/4)

2.3 ความรับผิดชอบ เริ่มตั้งแต่มีความรับผิดชอบในตนเอง ในครอบครัว จนถึงในชุมชน ยินดีและเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนทั้งกิจกรรมทางศาสนา ประเพณี หรือกิจกรรมอื่นที่ชุมชนจัดทำขึ้นด้วยความพร้อมเพียง และได้มาซึ่งผู้นำที่มีความเสียสละหรือการสร้างผู้นำชุมชนให้มีความเสียสละและความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะนำพาชุมชนสู่ความเจริญตลอดจนการเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับประชาชนในชุมชนโดยเฉพาะสามารถเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็กและเยาวชนในชุมชน ดังคำกล่าวผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

“อะไรก็ไม่สำคัญเท่ากับความรับผิดชอบของคน หากคนเรามีความรับผิดชอบเสียอย่าง ทำอะไรก็ดีไปหมด ไม่ว่าจะรับผิดชอบต่อตัวเอง มีหน้าที่อะไรก็ทำให้ดีที่สุด รับผิดชอบต่อครอบครัวตามหน้าที่แต่ละคน และรับผิดชอบต่อชุมชนที่เราอยู่ร่วมกัน ชุมชนก็จะน่าอยู่ดี ไม่มีปัญหา” (ก.1/5)

“ปีนี้จะจัดงานบุญกลางบ้านเพื่ออนุรักษ์ประเพณีที่พวกเราช่วยกันคิดและทำกันมาทุกปี ปีนี้ว่าจะทำกันให้ใหญ่แล้วชวนชุมชนอื่นทั้งในเขตและนอกเขตมาร่วมด้วย” (ก.1/6)

“หากใครได้เข้ามาร่วมกิจกรรมของชุมชนบ่อย ๆ จะเข้าใจถึงการทำงานเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการจัดงานไม่ว่าจะเป็นงานวัด งานประเพณีบุญกลางบ้าน วันพ่อ วันแม่ ก็ตามมันจะช่วยทำให้คนที่เข้าร่วมงานนั้นมีจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากขึ้น” (ก.2/9)

“ผู้นำชุมชนนี้แหละ สำคัญที่สุด เป็นคนคิดริเริ่ม เป็นคนลงมือทำ ประสานงานแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ผู้นำดี เข้มแข็ง ก็จะทำให้ชุมชนดีไปด้วย” (ก.3/10)

“ไม่ต้องดูอะไรมาก คนเราจะดูผู้นำเป็นหลัก ได้ผู้นำทำตัวดี คนก็จะเอาอย่าง ถ้าผู้นำเหลวไหล ก็จะพลอยเป็นเหมือนกันไปหมดทั้งชุมชน” (ก.4/1)

3. แนวทางการพัฒนาให้เกิดสำนึกสาธารณะ

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้กำหนดแนวทาง ร่วมกันไว้ ดังต่อไปนี้ต่อกฎ

3.1 การสร้างกฎกติการ่วมกันของคนในชุมชน การให้ความเคารพ กติกาที่ได้มีการประชุมกำหนดไว้ร่วมกันอย่างเคร่งครัดและปฏิบัติตามที่ตกลงกันไว้ ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

“ตั้งแต่มีการวางกฎระเบียบร่วมกัน เวลาเชิญประชุมอย่างน้อยก็จะมีตัวแทนของแต่ละหลังคาเรือนมาร่วมประชุมพร้อมเพรียงกันดี ผู้นำสบายใจกว่าเมื่อก่อนเยอะเลย” (ก.2/6)

“ใครฝ่าฝืนกฎที่วางไว้ ก็ต้องมีการลงโทษกัน ไม่อย่างนั้น กฎจะไม่ศักดิ์สิทธิ์ คนก็จะไม่เคารพ และฝ่าฝืนกันไปหมด” (ก.3/3)

“สำคัญทั้งการวางกฎของชุมชนที่จะต้องทำอย่างไรให้รับรู้รับทราบ ยอมรับกันทั้งหมด แต่ยังไม่พอ ต้องมีการวิธีการสอดส่องว่าใครฝ่าฝืนกฎ และจะจัดการกับคนฝ่าฝืนกฎอย่างไร อันนี้เป็นเรื่องยากที่จะไปจับผิดเขา แต่ก็ต้องมีวิธีการที่จะต้องช่วยกันคิดขึ้นมา” (ก.4/4)

3.2 การพัฒนาบุคลากร มีการจัดกิจกรรมหรือกระบวนการเสริมสร้างจิตสำนึกให้คนในชุมชนมีความรักความสามัคคี การเปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไขปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้น ให้ความสำคัญกับการดูแลต่อสิ่งที่เป็นสาธารณประโยชน์ การให้การดูแล เด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ที่ด้อยโอกาส ให้คนในชุมชนมีการเสริมสร้างสุขภาพให้แข็งแรง ด้วยการออกกำลังกายสม่ำเสมอ และการเล่นกีฬาด้วยกันด้วยความสามัคคี การจัดตั้งกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ และกลุ่มเสริมสร้างอาชีพให้กับทุกคนในชุมชนที่ต้องการมีอาชีพประจำและมีอาชีพเสริม การกระตุ้นหรือเชิญชวนให้คนในชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้นทั้งกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ประเพณี การเมือง การปกครองและกิจกรรมสาธารณะทั่วไป การพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดีของชุมชนและพร้อมที่จะก้าวขึ้นเป็นผู้นำชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

“ต้องมุ่งพัฒนาไปที่ตัวคนก่อน โดยเฉพาะเรื่องจิตสำนึกให้เกิดความรักความสามัคคี รู้สึกรักบ้านเมืองของตนเอง สมบัติสิ่งของต่าง ๆ ที่ใช้ร่วมกันของชุมชนอย่าง ลานกีฬา เครื่องเด็กเล่น หลอดไฟ ถังขยะ ถังดับเพลิง ต้องช่วยกันดูแล ช่วยกันรักษา” (ก.1/1)

“การสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานาชุมชนให้มากที่สุด ทัวถึงที่สุดจะทำให้การพัฒนาได้ตรงจุด เรียกว่า เภาได้ถูกที่คัน ปัญหาที่จะถูกแก้ไขได้ตรงจุดเช่นเดียวกัน” (ก.1/10)

“ปัญหาอยู่ที่คนบางกลุ่มไม่ค่อยเข้ามาพร้อมกับชุมชนอย่างพวกริมถนนใหญ่ พวกบ้านจัดสรร เชิญอย่างไรก็ไม่มา ที่นี้พอจะทำอะไรก็ไม่รู้เรื่องกับเขา เดือดร้อนอะไรก็ไม่รู้ใครรู้ แต่ชอบโวยวายภายหลัง พวกนี้ต้องหาทางดึงเข้ามาให้มากขึ้น” (ก.2/1)

“หากใครได้เข้ามาร่วมกิจกรรมของชุมชนบ่อย ๆ จะเข้าใจถึงการทำงาน เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการจัดงาน ไม่ว่าจะป็นงานวัด งานประเพณีบุญกลางบ้าน วันพ่อ วันแม่ ก็ตาม มันจะช่วยทำให้คนที่เข้าร่วมงานนั้นมีจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากขึ้น” (ก.2/9)

“เวลาโรงพยาบาลเขามาสำรวจยุงลายหรือมาฉีดวัคซีนให้เด็ก ๆ อยากให้ทุกคนช่วยกัน บอกต่อกัน อย่าให้หมอลเขาเหนื่อยมาก เทศบาลก็เหมือนกันเวลาเขาขอความร่วมมืออะไรมากก็อยากให้ทุกคนช่วยกัน เพราะมันก็ไปประโยชน์ของทุกคนในชุมชนเราทั้งนั้น” (ก.2/4)

“ตอนมีรายการประชาคมของเทศบาลประจำปี เห็นคนของชุมชนเรามากันแน่น มั่นนาคูมิใจดีนะ อยากให้เป็นแบบนี้แหละ ทุกคนจะได้รับรู้เรื่องได้ถูกต้อง และคนเยอะมันไซร์ ชุมชนอื่นได้” (ก.3/6)

“อยากให้มีการชักชวน หรือดึงกันไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกชนิดให้เยอะ ๆ จะได้แก้ไข การซื้อเสียงไปได้บ้าง” (ก.4/6)

“หากในชุมชนเรามีการดูแลคนแก่ เด็กคนจน คนพิการ คนด้อยโอกาสต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เรื่องอาหารการกิน เรื่องเงิน เรื่องเลี้ยงดูบ้าง มันจะทำให้เรารู้สึกอุ่นใจได้มากนะ เมื่อเราเป็นอย่าง นั้นบ้าง จะได้รู้สึกว่ามีที่พึ่งในชุมชนได้อยู่” (ก.2/10)

“การมาออกกำลังกาย เล่นกีฬา ร่วมกันมันทำให้ได้เจอกันได้คุยกัน พบกันมากขึ้น ทำให้รักกันดี มีการรวมกลุ่มกันจัดไปเที่ยวต่างจังหวัดด้วย” (ก.3/7)

“ผู้อาวุโสก็จะร่วมกันออกกำลังกายหน้าอนามัย เดินกันอย่างสนุกสนาน เด็ก ๆ ก็ไปเล่นเครื่องเล่นเด็ก โตหน่อยก็เตะตระกร้อกันที่ลานของชุมชน ผู้นำส่งเสริมให้มีการแข่งขันกัน และช่วยกันหารางวัลมาแจก” (ก.4/6)

“กลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนเรามีมากมาย กลุ่มแม่บ้านทำน้ำพริกขาย กลุ่มเยาวชนเล่น ตะกร้อ กลุ่มแอโรบิค กลุ่มร่ำวงย้อนยุค แล้วยังมีกลุ่มที่เทศบาลตั้งขึ้นอย่าง กลุ่มเงินล้าน กลุ่ม SML กลุ่ม อสม. กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เกิดการสร้างกิจกรรมและได้ทำ ประโยชน์แก่ส่วนรวมมากมาย” (ก.1/5)

“ถ้าจะมีการช่วยเหลือเรื่องเสริมอาชีพ เสริมรายได้บ้างก็จะดี จะได้ช่วยเศรษฐกิจ ครอบครัวบ้าง น่าจะมีการจัดอบรมอาชีพเสริม หรือพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่แล้ว เช่น การทำผม แต่งหน้า การทำอาหารทำขนม การซ่อมเครื่องไฟฟ้า ส่วนพวกทำเกษตรก็น่าจะมีการอบรมลด ต้นทุน พวกเกษตรอินทรีย์อย่างนี้”(ก.1/7)

“รวมกลุ่มฝึกอาชีพเสริมนี้ก็ดี ตอนนี้มีการทำน้ำพริกหลายอย่าง ทำน้ำธัญพืชไป ขายตลาดในนามกลุ่มแม่บ้าน เขาติชมอะไรมาก็มาปรึกษากันแก้ไขไป” (ก.1/8)

“ก็อยากให้พวกเด็ก ๆ ลูกหลานมันรู้เรื่องความเป็นไปในชุมชนบ้าง มันจะได้รับทอด ทำงานต่อจากเราเป็น” (ก.2/7)

“บ้านคลองศาลาเรายังดีนะ เป็นบ้านเก่าเมืองเก่า เกิดขึ้นมาพร้อมกับเพชรบูรณ์ นี้แหละ เรามีภาษาสำเนียงของเราเอง คนคลองศาลาแต่ก่อนรักกันมาก ใครรังแกไม่ได้ต้อง ช่วยกัน แต่เดี๋ยวนี้แทบจะไม่เหลือแล้ว เด็กรุ่นใหม่ก็ไม่รู้จักบ้านแล้ว มันยังไม่รู้เลยว่าทำไมบ้านเรา จึงชื่อคลองศาลา จะทำอย่างไรให้มันกลับคืนมาอย่างเดิมบ้าง ได้บ้างก็ยังดี” (ก.1/6)

“จะให้เด็ก ๆ มันผูกพันกับชุมชน ก็ต้องให้มันมาร่วมกิจกรรมกับชุมชนเยอะ ๆ สอนให้มันรู้จักประวัติชุมชน ประเพณีของเรา และให้มันรู้สึกมีความสุข ภาคภูมิใจ ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน อย่างนี้ถึงจะสำเร็จ” (ก.4/8)

3.3 การเสริมสร้างความรู้ให้กับคนในชุมชน โดยการจัดให้มีหนังสือและสถานที่อ่านหนังสือของชุมชนตั้งเป็นศูนย์ความรู้ชุมชน มีการจัดการฝึกอบรมสัมมนาทั้งด้านความรู้และด้านทักษะ ตลอดจนมีการจัดให้มีการเสริมสร้างประสบการณ์ด้วยการนำคนในชุมชนไปศึกษาดูงานเพื่อเสริมเติมความรู้และประสบการณ์ให้เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้นรวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายชุมชนอื่น ๆ ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

“เรามีจุดศูนย์กลางของชุมชนหลายแห่งอย่างที่ทำการชุมชน นอกจากใช้ทำงานแล้วยังใช้เป็นที่รวบรวมความรู้ข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนใครอยากรู้เรื่องชุมชนเรามีหมด ยังมีที่อ่านหนังสือและหนังสือพิมพ์ แต่ยังมีไม่มากพอ มีบอร์ดแสดงข้อมูล แสดงแสดงกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้นมาไว้ให้คนได้ดู คนดูแลก็ช่วย ๆ กันไป ส่วนพวก อสม.ก็จะไปใช้ที่อนามัยแทน” (ก.1/1)

“เทศบาลก็เรียกไปอบรมเรื่องต่าง ๆ บ่อย อย่างเรื่องขยะ น้ำเสีย เรื่องการเลือกตั้ง เรื่องการจัดงาน เรื่องเงินกองทุน แต่คิดว่าในส่วนของชุมชนเราเองก็น่าจะมีการจัดเองภายในบ้างก็จะดี จะมีคนเข้าร่วมมากขึ้นกว่าไปที่เทศบาล” (ก.3/8)

“ถ้าจะมีการช่วยเหลือเรื่องเสริมอาชีพ เสริมรายได้บ้างก็จะดี จะได้ช่วยเศรษฐกิจครอบครัวบ้าง น่าจะมีการจัดอบรมอาชีพเสริม หรือพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่แล้ว เช่น การทำผม แต่งหน้า การทำอาหารทำขนม การซ่อมเครื่องไฟฟ้า ส่วนพวกทำเกษตรก็น่าจะมีการอบรมลดต้นทุน พวกเกษตรอินทรีย์อย่างนี้” (ก.1/7)

“มีการเรียกกันมาอบรมช่วยทั้งเรื่องเลือกตั้ง เรื่องยาเสพติด เรื่องเอดส์ มีอีกหลายเรื่องไปดูงานกันทุก ๆ ปี ได้ประสบการณ์ด้วย สนุกสนานกันด้วย รู้จักคนเพิ่มมากขึ้น” (ก.2/5)

“การไปทัศนศึกษาดูงานต่างจังหวัดหรือต่างชุมชน กลับมาที่ไรก็จะทำให้มีมุมมองกว้างขึ้นมักจะได้อะไรดี ๆ กลับมาปรับปรุงชุมชนเราทุกที อย่างโครงการประกวดหน้าบ้านน่ามองของท่าพลเราก็ได้มาจากเรา” (ก.3/2)

“เวลามีคนจากที่อื่นมาเยี่ยมดูงานในชุมชนเรา เวลาเราเล่าให้เขาฟังเรื่องต่าง ๆ ในชุมชนเราได้ ดูท่าทางเขาดีใจและถามซักหลายเรื่อง ทำให้เรารู้สึกภูมิใจนะที่เรารู้จักบ้านของเราดีและรอดเขาได้ จึงอย่างให้มีการบอกเล่าให้พวกเราด้วยกันให้มาก ๆ” (ก.4/5)

3.4 การบริหารจัดการในชุมชน ต้องเป็นไปอย่างมีระบบและมีสถานที่ทำการชัดเจนสำหรับประสานงานและจัดประชุมพบปะสังสรรค์ มีสถานที่ที่คนสามารถมาเข้าร่วมกันได้จำนวนมาก การยกย่องคนดี ให้มีกระบวนการในการสืบค้นและกระบวนการในการสรรหาคนดี คนเก่งและครอบครัวต้นแบบในชุมชน และมีการจัดกิจกรรมเพื่อประกาศเกียรติคุณให้กับคนดีของชุมชน และจัดกิจกรรมเพื่อการมอบรางวัลให้กับคนดีของชุมชนในสาขาต่าง ๆ นอกจากนั้นควรมีระบบการสื่อสารให้เข้าถึงสมาชิกในชุมชนทุกคน เช่น การจัดคุ่ม การกระจายเสียง หรือจดหมายส่งข่าว แม้กระทั่งการจัดทำป้ายบอกหรือชักชวนบรรณารักษ์หรือกำหนดการต่าง ๆ ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

"ผู้นำชุมชนนี้แหละ สำคัญที่สุด เป็นคนคิดริเริ่ม เป็นคนลงมือทำ ประสานงาน แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ผู้นำดี เข้มแข็ง ก็จะทำให้ชุมชนดีไปด้วย" (ก.3/10)

"สำคัญทั้งการวางกฎของชุมชนที่จะต้องทำอย่างไรให้รับรู้รับทราบ ยอมรับกันทั้งหมด แต่ยังไม่พอ ต้องมีการวิธีการสอดส่องว่าใครฝ่าฝืนกฎ และจะจัดการกับคนฝ่าฝืนกฎอย่างไร อันนี้เป็นเรื่องยากที่จะไปจับผิดเขา แต่ก็ต้องมีวิธีการที่จะต้องช่วยกันคิดขึ้นมา" (ก.4/4)

"การจัดงานต่าง ๆ หรือจะทำอะไรในชุมชน ที่ผ่านมามีการจัดประชุม ฟังความเห็นแต่ละคน ถกเถียงกันได้ แบบนี้มันทำให้การทำงานออกมาราบรื่น เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และทุกคนก็ช่วยกันคนละไม้คนละมือตามที่ได้รับมอบหมาย" (ก.1/9)

"การประชุมส่วนใหญ่ไม่ได้ลงมติกันหรอก แต่ใช้วิธีฟังความเห็นส่วนใหญ่เอา ใครไม่เห็นด้วยก็ใช้วิธีปรับเข้าหากันจนพอใจกัน แบบนี้บรรยากาศมันดี ใคร ๆ ก็อยากมาร่วมประชุม ใคร ๆ ก็อยากร่วมแสดงความคิดเห็น" (ก.2/1)

"จะทำโครงการอะไรในชุมชน ไม่ค่อยเถียงกันหรอก เพราะกรรมการจะไปหาเสียงความเห็นของคนที่เป็นหลัก ๆ ก่อนแล้วจึงมาตั้งทางเลือกเสนอที่ประชุมอีกที ทุกอย่างจึงราบรื่น" (ก.2/2)

"ได้มีการจัดกลุ่มพูดคุยกันก็ได้เพราะมีอะไรที่จะปรึกษาหารือกันหรือเสนออะไร ๆ บ้าง และยังได้รู้ว่าคนไหนคิดดีหรือไม่ดีอย่างไรนะ" (ก.2/3)

"เรามีจุดศูนย์กลางของชุมชนหลายแห่ง อย่างที่ทำการชุมชน นอกจากใช้ทำงานแล้วยังใช้เป็นที่รวบรวมความรู้ข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนใครอยากรู้เรื่องชุมชนเรามีหมด ยังมี ที่อ่านหนังสือ และหนังสือพิมพ์ แต่ยังมีไม่มากพอ มีบอร์ดแสดงข้อมูล แสดงแสดงกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้นมาไว้ให้คนได้ดู คนดูแลก็ช่วย ๆ กันไป ส่วนพวก อสม.ก็จะไปใช้ที่อนามัยแทน" (ก.1/1)

"ทุกปีมีการจัดกิจกรรมวันพ่อ วันแม่ แล้วในงานจะมีการมอบรางวัลให้พ่อดีเด่น แม่ดีเด่น ผู้ทำคุณประโยชน์ของชุมชน ตลอดทุกปี" (ก.1/5)

"ในวันสงกรานต์ มีการคัดเลือกครอบครัวต้นแบบของชุมชน เพื่อเป็นแบบอย่างด้วยการคัดเลือกก็จะทำกันอย่างโปร่งใส ในที่ประชุม" (ก1/7)

"การยกย่อง ยอมรับและประกาศเกียรติคุณเจ้าของความคิดเห็นที่ดี ที่ได้รับการยอมรับเอาไปทำบ้าง จะเป็นกำลังใจให้ตัวเขาเองสร้างความคิดดี ๆ ขึ้นมาอีกได้มาเป็นแนวร่วมทำงานเพิ่มขึ้น และเป็นตัวอย่างให้คนอื่นกล้าคิดกล้าเสนอตามอย่าง ชมเขาไปเถอะ มีแต่ผลดี ไม่มีเสีย" (ก.4/4)

"การจะทำงานและกิจกรรมอะไรในชุมชน ควรจะต้องให้รู้กันทั่วถึงทุกคุ้มว่าจะทำอะไรกัน ต้องเตรียมอะไรบ้าง" (ก.1/3)

"ตอนมียาบ้ามาก ๆ เห็นมีการตั้งสายตรวจประจำคุ้มต่าง ๆ คนก็อาสาเป็นสายตรวจกันมากมาย พวกผู้หญิงก็ทำข้าวต้มเลี้ยงทุกคน ลงขันกัน ทำได้ป้องกันยาบ้าได้เด็ดขาดและก็เกิดความรักสามัคคีกันดี" (ก.2/1)

"อยากให้คนในชุมชนได้รับรู้ข่าวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองให้ทั่วถึง จะได้ตามเขาทันเศรษฐกิจปีนี้จะดีหรือจะแย่จะได้เตรียมตัวได้ทัน เสียงตามสายเทศบาลก็มี แต่ไม่รู้จะฟังกันสักกี่คนหรือจัดทำบอร์ดแสดงเรื่องต่าง ๆ ไว้ที่ทำการชุมชนก็ยังดี" (ก.1/5)

"ปัญหาอยู่ที่คนบางกลุ่มไม่ค่อยเข้ามาร่วมกับชุมชนอย่างพวกกรมถนนใหญ่ พวกบ้านจัดสรร เขียวอย่างไรก็ไม่มาที่นี้พอจะทำอะไรก็ไม่รู้เรื่องกับเขา เดือดร้อนอะไรก็ไม่มีใครรู้แต่ชอบโวยวายภายหลัง พวกนี้ต้องหาทางดึงเข้ามาให้มากขึ้น" (ก.2/1)

"เรียกได้ว่า จุดอ่อนของชุมชนเมืองทุกชุมชนคือการสื่อสารให้ถึงประชาชนอย่างทั่วถึง เห็นว่าน่าจะใช้วิธีการสื่อสารหลาย ๆ วิธีเช่น เสียงตามสาย หอกระจายข่าว จดหมายข่าว แม้แต่ป้ายประชาสัมพันธ์ป้ายชักชวนมาทำกิจกรรมต่าง ๆ ก็สำคัญ เรื่องป้ายนี้สามารถนำไปใช้เรื่องการสร้างความรักความสามัคคีแสดงกฎกติกาของชุมชนได้ด้วย ติดเอาไว้ข้างทางให้อ่านได้ชัด ๆ เลย" (ก.3/9)

3.5 การแสดงและการเสนอความคิดเห็น มีกระบวนการในการเปิดโอกาสให้คนในชุมชนมีโอกาสได้เข้าร่วมเพื่อแสดงความคิดเห็นในการจัดทำโครงการที่เป็นของคนในชุมชน โดยแท้จริงและการมีส่วนร่วมประชาพิจารณ์และร่วมดำเนินงานในโครงการต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาในชุมชนไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาชุมชน ดังคำกล่าวของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

"การจัดงานต่าง ๆ หรือจะทำอะไรในชุมชน ที่ผ่านมามีการจัดประชุม ฟังความเห็นแต่ละคน ถกเถียงกันได้ แบบนี้มันทำให้การทำงานออกมาราบรื่น เป็นที่ยอมรับของ ทุกฝ่าย และทุกคนก็ช่วยกันคนละไม้คนละมือตามที่ได้รับมอบหมาย" (ก.1/9)

"การประชุมส่วนใหญ่ไม่ได้ลงมติกันหรอก แต่ใช้วิธีฟังความเห็นส่วนใหญ่เอา ใครไม่เห็นด้วยก็ใช้วิธีปรับเข้าหากันจนพอใจกัน แบบนี้บรรยากาศมันดี ใคร ๆ ก็อยากมาร่วม ประชุม ใคร ๆ ก็อยากร่วมแสดงความคิดเห็น" (ก.2/1)

"กรรมการและคนทำงาน ต้องรู้จักการทำงานเป็นทีม ไม่ขัดแย้งกันในการทำงาน รู้จักรับฟังความคิดเห็นคนอื่นบ้าง เสียงส่วนน้อยก็มีความสำคัญ" (ก.2/1)

"จะทำโครงการอะไรในชุมชน ไม่ค่อยเถียงกันหรอก เพราะกรรมการจะไปหาเสียง ความเห็นของคนที่เป็นหลัก ๆ ก่อนแล้วจึงมาตั้งทางเลือกเสนอที่ประชุมอีกที ทุกอย่างจึงราบรื่น" (ก.2/2)

"ได้มีการจัดกลุ่มพูดคุยกันก็ได้เพราะมีอะไรที่จะปรึกษาหารือกันหรือเสนออะไร ๆ บ้าง และยังได้รู้ว่าคนไหนคิดดีหรือไม่ดีอย่างไรนะ" (ก.2/3)

"มีอะไรที่จะทำร่วมกัน เราก็นำมาพูดกันนำมาปรึกษาหารือกัน ตกลงกันว่าทำอะไร แล้วเราก็จะร่วมกันทำอย่างที่ตกลงกัน" (ก. 4/3)

ภาพ 25 ภาพแสดงการสนทนากลุ่มสำรวจข้อมูลเพื่อสร้างรูปแบบ ฯ

ปัจจัยที่ ๑๒
ปัจจัยที่ ๑๒

1. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม = ๑๐๐%
2. ความรู้ ความรู้ ความรู้ ความรู้ = ๑๐๐%
3. ๑๐๐%
4. ๑๐๐%
5. ๑๐๐%
6. ๑๐๐%
7. ๑๐๐%
8. ๑๐๐%
9. ๑๐๐%
10. ๑๐๐%
11. ๑๐๐%
12. ๑๐๐%

แนวทางการวิจัย

1. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
2. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
3. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
4. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
5. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
6. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
7. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
8. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
9. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
10. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
11. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
12. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)

ปัจจัยที่ ๑๓

1. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
2. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
3. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
4. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
5. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
6. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)
7. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (๑๐๐%)

ภาคผนวก บ

ผลการสนทนากลุ่มสำรวจข้อมูลภาคสนาม
เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ

มหาวิทยาลัยพระนคร

ภาคผนวก บ

ผลการสนทนากลุ่มสำรวจข้อมูลภาคสนาม เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ

วันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2549 ณ ห้องประชุมโรงเรียนเทศบาล 2

ผลการสำรวจข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม มีดังต่อไปนี้

1. สภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะ

สภาพที่เป็นลักษณะของสำนักสาธารณะ มี 3 ข้อ และมีรายละเอียดใน 16 ข้อย่อย

ดังนี้

1.1 การไม่กระทำการที่ก่อให้เกิดปัญหาแก่ส่วนรวมขึ้นในชุมชน มีรายละเอียดย่อย

5 ข้อ

1.2 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อการพัฒนาในชุมชน มีรายละเอียดย่อย 7 ข้อ

และ

1.3 การมีน้ำใจเอื้ออาทรต่อกัน มีรายละเอียดย่อย 4 ข้อ

โดยสรุปของสภาพที่เป็นลักษณะของสำนักสาธารณะ ค้นพบว่า ทุกคนยอมรับผลสรุปที่ได้ทำการศึกษาพบว่า เป็นสภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะที่ประชาชนในชุมชน 14 (คลองศาลา) ควรจะต้องมีอย่างยิ่ง และได้มีการขยายรายละเอียดของประเด็นรายละเอียดย่อยเพิ่มเติมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังนี้

"ดีมากจากการกำหนดว่าจะไม่กระทำการที่ก่อให้เกิดปัญหาแก่ส่วนรวม เพราะเดี๋ยวนี้คนมันหัวหมอ อะไร ๆ ก็จะมาว่ามีกฎอะไร เมื่อจะขอให้ไปร่วมดูแล" (ก1/5)

"เรื่องการรักษาความสะอาด มันมีปัญหาที่ว่ามีการกำหนดการทิ้งขยะเวลา 1 ทุ่ม แต่มีร้านขายอาหารบางร้านขายถึงเที่ยงคืน เก็บร้านแล้วก็จะเอาถุงขยะมาทิ้ง กลางคืนหลัง 1 ทุ่มเทศบาลไม่ได้มาเก็บ พอตอนเช้า สุนัขก็จะมาคุ้ย ยิ่งถ้าตอนดึกประมาณตี 2 พวกวัยรุ่น กวนเมืองขี่มอเตอร์ไซด์ผ่านชุมชน มันจะดึงหรือถีบถังขยะให้ล้ม ทำให้ตอนเช้าสุนัขมันคุ้ยได้ง่าย ตื่นเข้ามาพวกเราต้องมาเก็บ ถ้ามีกฎ กติกาไว้ แต่ต้องดำเนินการจริง ๆ นะ" (ก1/3)

".....เทศบาลดี มีถึงขยะมาให้ไว้ในชุมชนมากที่สุด มีวางเกือบจะทุกบ้าน แต่บางบ้านไม่อยากจะไว้หน้าบ้านตนเองก็เซ็นไปไว้ที่ว่าง ๆ เพื่อจะได้ไม่ต้องรับผิดชอบ คราวนี้ ถ้ากำหนดให้ดูแลรักษาด้วยน่าจะดี จะได้ไม่ต้องเกี่ยงกัน" (ก1/7)

"พูดถึงถึงขยะถือว่าเป็นของสาธารณะต้องช่วยกันดูแลเหมือนกับหลอดไฟฟ้า ปัญหาสำคัญที่ต้องช่วยกันดูแลอย่างมากคือตู้โทรศัพท์ บางที่วิทยุรุ่นมาจากที่อื่นมาจอดมอเตอร์ไซค์โทรศัพท์ก็ไม่กล้าไปยุ่งกับเค้า พอซื้อมอเตอร์ไซค์ออกไป มันทิ้งตู้โทรศัพท์ห้อยร่องแรงเลยเราต้องจับไปวาง ต้องเขียนกฎ การใช้โทรศัพท์ไว้ที่ตู้โทรศัพท์ด้วย" (ก1/2)

"อยากให้คงไว้เรื่องการทำบุญกลางบ้านทุก ๆ ปี อาจจะไม่ต้องทำให้ใหญ่ก็ได้ พอซัก 5 ปี 10 ปี ก็จัดให้ใหญ่สักครั้ง บางปีถ้าไม่จกเกรงว่าจะทำให้ความสำคัญลดลงหรืออาจจะหลงลืมไป" (ก1/6)

"ในชุมชนจะมีร้านที่ซ่อมรถเก่า ตอนนี่เลิกทำกิจการแล้วแต่จะมีรถยนต์เก่าจอดทิ้งอยู่ 2 คัน จะมีคนที่จิตไม่ดีไปอาศัยอยู่แล้วทำสกปรก โดยเฉพาะถ่ายอุจจาระไปทั่ว ตากผ้าบนรถเก่า แถมยังเลี้ยงสุนัข หาเศษอาหารมาได้ก็กินแล้วก็ทิ้งให้สุนัขกินไม่เก็บ เคยไปบอกเจ้าตัวเค้าทีหนึ่งแต่ก็อย่างว่าพูดกับคนไม่สมประกอบ ไม่รู้จะบอกใครได้ดีช่วยหาทางให้หน่อยซิ" (ก1/5)

"เห็นด้วยกับสภาพที่เป็นลักษณะของสำนักสาธารณะที่เขียนมานี้ เพราะคนอยู่ร่วมชอยเดียวกันต้องเอาใจใส่ช่วยเหลือกันและไม่กระทำเหตุเดือดร้อนรำคาญให้กับคนอื่น" (ก2/7)

"เรามีกลุ่มของเราอยู่แล้ว ต้องรวมกลุ่มให้มากขึ้นจะได้ช่วยกันแก้ปัญหาของชุมชนและพัฒนา ชุมชนของเรา"(ก2/5)

"บ้านเราอยากให้ช่วยกันรักษาความสงบเรียบร้อย" (ก5/4)

"ต้องช่วยกันมาก ๆ เวลาเขาเชิญประชุมหรือพัฒนาต้องไปร่วมกับเขา" (ก2/1)

"ทำให้ได้ทั้งหมดจะดีมากจะมีคนรักชุมชนและร่วมมือร่วมใจกันมากขึ้น" (ก2/6)

"การทำความเดือดร้อนในชุมชน มีน้อยมาก หรือแทบไม่มีเลยต่างคนต่างอยู่ แต่ถ้ามีงานก็จะช่วยกันเป็นอย่างดี" (ก3/3)

"การก่อความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น ส่วนมากวิทยุรุ่นจากที่อื่นมาก่อ ส่วนคนในชุมชนจะไม่ค่อยมีการทำความเดือดร้อน พวกเราที่เป็นผู้นำในชุมชนจะช่วยกันดูแล ว่ากล่าวตักเตือน ถ้าพบเห็นเราอยู่กันอย่างสงบ ส่วนการดูแลความสะอาด ในชุมชนของเราก็มีโครงการหน้าบ้านนำมอง ต่างคนก็ดูแลหน้าบ้านของตัวเอง ทำความสะอาดทุกวัน" (ก3/1)

“ในด้านการมีส่วนร่วม ไม่มีปัญหา ทุกเรื่องทุกคนในชุมชน ให้ความร่วมมือด้วยดี ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางด้านการเมือง การดูแลความสะอาดที่สาธารณะ และทางด้านประเพณี วัฒนธรรม พวกเรายินดีให้ความร่วมมือ” (ก3/7)

“ส่วนทางด้านความอาทร ก็มีการช่วยเหลือคนแก่ คนชรา และคนพิการ โดยการบริจาคเงินและสิ่งของ เช่นเสื้อผ้า บางคนก็เป็นอาหารบ้าง” (ก3/8)

“ทางด้านการให้ความร่วมมือของคนในชุมชน เป็นไปด้วยความเต็มใจ ทุกคนยินดีที่จะให้ความร่วมมือกัน เพื่อชุมชนที่ 14” (ก3/2)

“ในการอยู่ร่วมกันโดยเฉพาะในชุมชนนี้ ทุกคนต้องรู้ว่าคนอื่น ๆ เขาก็มีสิทธิ์ที่จะทำอะไรได้เหมือน ๆ กัน ดังนั้นใครจะทำอะไรก็เป็นเรื่องของเขา อย่ามาทำให้คนอื่นเดือดร้อนก็แล้วกัน” (ก4/5)

“คนเราอยู่ร่วมกันเวลาว่างทำอะไรก็ให้ช่วยเหลือกัน ไม่รวมเฉพาะงานที่เป็นงานส่วนตัวนะ แต่เป็นงานของชุมชน เช่น ประเพณีสงกรานต์ งานวันแม่ อะไรอย่างนี้ แต่ว่าไปแล้วบางคนก็อยากมาร่วมงาน แต่บางครั้งไม่ได้รับทราบข่าวเลย ต้องดูเรื่องการแจ้งข่าวด้วยว่าจะทำอย่างไร” (ก4/1)

“ต้องคอยดูแล ช่วยเหลือทั้งเด็กและคนแก่ ...หรือ..ให้เขาได้เข้ามาทำกิจกรรมร่วมด้วยก็จะดี เพราะแต่ก่อนไม่ว่าลูกใครทำอะไรที่ไม่ดี พอใครเห็นแล้วก็ช่วยกันเตือน แต่เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยกล้ายุ่ง” (ก4/2)

“ถ้าทำได้อย่างที่เขียนไว้และทำให้ต่อเนื่อง มันก็น่าจะดี เพราะถ้าชุมชนเรามีคนอย่างนี้อยู่ หรือช่วยกันทำให้เกิดขึ้นมาก็ดีแล้ว” (ก4/10)

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักสาธารณะ

การที่จะทำให้คนในชุมชนมีสำนักสาธารณะนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งปัจจัยภายในประกอบด้วย 4 ข้อย่อย และปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย 7 ข้อย่อย ในภาพรวมของความคิดเห็นของผู้ที่เข้าร่วมสนทนากลุ่มสรุปได้คือ ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกนั้นทุกข้อมูลในปัจจัยที่ได้รวบรวมนำมาเสนอนั้นเห็นว่าเป็นความถูกต้องและมีความเหมาะสมดี ในชุมชนที่ 14 มีทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่เอื้อและสนับสนุนชุมชนเป็นอย่างดีทั้งประชาชนในชุมชนที่ประกอบอาชีพทุกหลังคาเรือนและเป็นชุมชนที่มีผู้มีประสบการณ์และความรู้ความสามารถมากเพราะมีข้าราชการประจำและข้าราชการบำนาญมาก นอกจากนั้นผู้นำในชุมชนก็มีความตั้งใจในการพัฒนาชุมชนอย่างมาก ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม ดังนี้

"เห็นด้วยเพราะปัจจัยภายในของชุมชนเราความจริงดีมาก เพราะส่วนใหญ่จะทำมาหากินกันและจะมีข้าราชการที่ช่วยเสนอความคิดเห็น" (ก1/2)

"ความจริงเรามีความพร้อมภายในชุมชนเราค่อนข้างเยอะ มีทั้งร้านค้า โรงพยาบาลเอกชน โรงงานลูกชิ้น โรงงานน้ำแข็ง ที่ขอความร่วมมืออะไรเขาก็ให้และสนับสนุนเต็มที่" (ก1/3)

"...ว่ากันว่าโชคดีของชุมชนเราที่มีคนมาดูงานเยอะ นายกเทศมนตรีก็ให้การสนับสนุนในการพัฒนามากทีเดียว เสนออะไรท่านก็ให้การสนับสนุน ผู้หลักผู้ใหญ่ที่อยู่ในชุมชนก็ให้ความร่วมมืออย่างดี" (ก1/2)

"เห็นด้วยกับที่เขียนมานี้ เพราะการจะเข้าร่วมต้องขึ้นอยู่กับความสนใจ และที่สำคัญคือ เวลาว่างโดยเฉพาะว่างจากการทำมาหากิน" (ก2/5)

"คนที่พร้อมจะมากมี แต่ไม่รู้เรื่องเพราะข่าวไปไม่ถึง" (ก2/5)

"กฎระเบียบประจำชุมชน บางทีก็จำเป็น เพื่อสร้างจิตสำนึก แต่ต้องมาตกลงร่วมกัน" (ก2/3)

"เห็นด้วยว่าการที่เราจะเข้ามามีส่วนร่วมต้องดูว่าเรามีความพร้อมแค่ไหน ถ้าเรายังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควรเราก็คงเข้ามามีส่วนร่วมได้ไม่เต็มที่ ถ้าบางคนไม่ว่าง เขาก็มาไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่เขาอยากมาร่วม ดังนั้น ปัจจัยที่เขียนมานี้เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง" (ก3/1)

"บางคนที่พร้อมจะมาแต่ไม่รู้เรื่องก็มี หรือบางที่ถ้าเขามาร่วมกิจกรรมอะไรก็ตาม เขาไม่รู้จะเข้ามาได้อย่างไร" (ก3/4)

" โดยเฉพาะกลุ่มคนที่เขามาอยู่ใหม่ ๆ หรือมีอาชีพรับราชการ" (ก3/3)

"จริง ๆ แล้วเขาก็ต้องการมาร่วมกิจกรรม แต่บางครั้งติดด้วยเวลา ยิ่งบางกิจกรรมหน่วยงานที่ทำงานอยู่ก็จัดกิจกรรมเดียวกัน เขาเลยไม่ได้มาร่วมกิจกรรมชุมชน ซึ่งที่จริงเขาไม่ได้ไม่อยากมาร่วมนะ" (ก3/2)

"จริง ๆ แล้ว ถ้าเราไม่มาพูดกันก็ไม่มีทางรู้เลยว่า ทำไมบางคนจึงไม่มาร่วมกิจกรรมของชุมชน ก็เพิ่งรู้ว่ามันมีอะไรที่ส่งผลทำให้ไม่สามารถมาร่วมทำกิจกรรมกับชุมชนได้" (ก3/8)

"เห็นด้วยว่าการที่เราจะเข้ามามีส่วนร่วมต้องดูว่าเรามีความพร้อมแค่ไหน ถ้าบางคนไม่ว่าง เขาก็มาไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่เขาอยากมาร่วม ดังนั้น ปัจจัยที่เขียนมานี้ถูกแล้ว" (ก4/9)

"บางคนที่พร้อมจะมาแต่ไม่รู้เรื่องก็มี หรือบางที่ถ้าเขามาร่วมกิจกรรมอะไรก็ตาม เขาไม่รู้จะเข้ามาได้อย่างไร โดยเฉพาะกลุ่มคนที่เขามาอยู่ใหม่ ๆ หรือมีอาชีพรับราชการ เป็นต้น ซึ่งจริง ๆ แล้วเขาก็ต้องการมาร่วมกิจกรรม แต่บางครั้งติดด้วยเวลา ยิ่งบางกิจกรรมหน่วยงานที่

ทำงานอยู่ก็จัดกิจกรรมเดียวกัน เขาเลยไม่ได้มาร่วมกิจกรรมชุมชน ซึ่งที่จริงเขาไม่ได้ไม่ยอมมาร่วมนะ” (ก4/9)

“จริง ๆ แล้ว ถ้าเราไม่มาพูดกันก็ไม่มีทางรู้เลยว่า ทำไมบางคนจึงไม่มาร่วมกิจกรรมของชุมชน ก็เพิ่งรู้ว่ามันมีอะไรที่ส่งผลทำให้ไม่สามารถมาร่วมทำกิจกรรมกับชุมชนได้ที่เราคิดมาทั้งหมดนี้ถูกคะนะ” (ก4/5)

3. รูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ ที่เป็นแนวทาง และ กลวิธี

รูปแบบในการพัฒนาสำนักสาธารณะประกอบด้วย 8 แนวทาง และ ชุดกลวิธีที่ประกอบด้วย 23 กิจกรรมและวัตถุประสงค์ในแต่ละกิจกรรม สำหรับสรุปรูปแบบในการพัฒนาสำนักสาธารณะ ทั้งแนวทางและกลวิธี ความคิดเห็นที่สมาชิกในแต่ละกลุ่มได้เห็นว่าความคิดเห็นที่ได้รวบรวมมานั้นมีความเหมาะสมดี แต่ก็ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในรายละเอียดกันอย่างกว้างขวาง และได้เน้นเรื่องการทำกิจกรรมให้มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ การรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นสัญลักษณ์ของชุมชน และการติดต่อสื่อสารข่าวคราวให้มีการแจ้งให้ทราบกันอย่างสม่ำเสมอ ดังคำกล่าวของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม ดังนี้

“พูดถึงแนวทางที่ได้กำหนดกันมานั้นคืออยู่แล้ว เพียงแต่ถ้าได้มีการทำกันครบก็จะดี โดยเฉพาะที่ยังต้องแก้ไขอย่างมาก ก็คือการสื่อสารและประชาสัมพันธ์” (ก1/8)

“การรับเรื่องร้องทุกข์อยากให้มามีผู้รับเรื่องร้องทุกข์ให้ทุกซอยเลย” (ก1/9)

“การประเมินการทำงานมีด้วยหรือ ไม่เห็นมีการประเมินกันเลย ข้อนี้ดีที่มีการทำกันอย่างจริง ๆ” (ก1/2)

“ขอบแผนที่ความคิด กิจกรรมตรงนี้ดีความจริงที่อาจารย์มาช่วยทำให้ของชุมชน 14 ถ้าเอามาติดไว้ที่ทำการชุมชนเราก็ดีซี.....หรืออาจารย์มาทำกันใหม่ก็ดี เราจะเรียกชาวบ้านมาช่วยกันระดมความคิดกันเยอะๆ” (ก1/8)

“กิจกรรมทุกกิจกรรมดี อยากให้ชุมชนเรามีการทำทุกกิจกรรมเลย ถ้าทำบ่อย ๆ จะทำให้รู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของเรา” (ก1/1)

“ป้ายกฎ กติกาหน้าทำ ยังทำได้ตั้งแต่ขอบเขตทางเข้าถึงทางออกของชุมชนเราเลย เหมือนป้ายเทศบาลใหญ่ ๆ นั้นแหละ” (ก1/9)

“แนวทางทั้ง 8 แนวนี้ ครบดีแล้ว เพราะจะช่วยทำให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกและรักชุมชน รักเพื่อนบ้าน และอยากช่วยกันพัฒนาชุมชนของเรา” (ก2/7)

“เห็นด้วยกับทุกกิจกรรม โดยเฉพาะการพูดคุยกัน มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน จะช่วยระดมความคิดเห็นและจัดการปัญหาต่าง ๆ ของชุมชนได้” (ก2/6)

“กิจกรรมการกีฬาและออกกำลังกายดีมากเลยครับ เพราะจะทำให้คนในชุมชนมีสุขภาพดีและมีความรัก สามัคคีกัน ได้คุยกันมากขึ้น โดยเฉพาะเยาวชนในชุมชน จะใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่ไปก่อเหตุเดือดร้อน รำคาญแก่คนอื่น ดีแน่นอนครับ” (ก2/6)

“ดีมากครับ เพราะผมอยู่ใกล้โรงฆ่าสัตว์ อยากให้รณรงค์เรื่องความสะอาด” (ก2/2)

“ชาวบ้านอยากให้มิกติกาชุมชน มีกฎระเบียบของชุมชนที่ตกลงร่วมกัน แล้วขึ้นป้ายไว้ กิจกรรมนี้ดีครับ” (ก2/7)

“ป้าว่า ป้ายขุ่มประตุมุมชน 14 มีก็ดีนะ ภูมิใจว่าเป็นชุมชนของเรา”(ก2/1))

“กิจกรรมยกย่องคนดี มีแล้วหรือยังจ๊ะ เนี่ย คุณลุงผัวป้า...เนี่ยะ แยกลูกต้นไม้สองข้างถนนจนสวย ไม่มีใครจ้างแกล แกลอยากปลูก คนหยั่งใจต้องยกย่องให้เป็นตัวอย่างของชุมชนเรา ดีไหมป้า”(ก2/5)

“การดูแลผู้สูงอายุดีครับ ผมก็อายุมากแล้ว มีเบี้ยยังชีพมาช่วยก็ดี ถ้ามีจัดเสริมอาชีพให้กับ คนแก่ยิ่งดีครับ”(ก2/2)

“ทั้ง 8 แนวทางนี้เห็นด้วย คิดว่าคงจะทำให้ชุมชนของเราพัฒนาขึ้นมาอีกมาก ทุกกิจกรรมถ้าหากสามารถดำเนินการแล้วทำให้เกิดการพัฒนาสำนักสาธารณะได้ก็จะทำให้ชุมชนของเราอยู่กันอย่างสันติสุขได้”(ก3/1)

“แต่อย่างลิ้มความต่อเนื่องของการจัดกิจกรรมด้วย” (ก3/7)

“เห็นด้วยว่าน่าจะทำทั้งหมด เพราะทำให้ชุมชนได้รับความรู้ใหม่ ๆ และรู้ถึงความ เป็นอยู่ของกันและกันเพิ่มขึ้น ...ได้เจอกัน พูดคุยกันมากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมสร้างเครือข่ายนี้ดีมากเพราะจะได้เรียนรู้ว่าสิ่งที่เราทำนั้น คนอื่นทำอย่างไร จะได้นำมาปรับการทำงาน เพราะตอนนี้ก็ทำตามที่เราคิดว่าดี อยากให้มีเครือข่ายมาก” (ก3/3)

“ในส่วนของสร้างข้อตกลง ในชุมชนของเราก็เคยพูดกัน แต่เราไม่ได้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร แต่เราก็ปฏิบัติกันมาตลอดไม่มีปัญหาอะไร” (ก3/3)

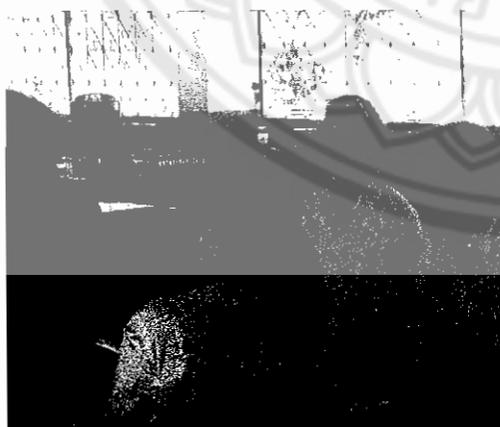
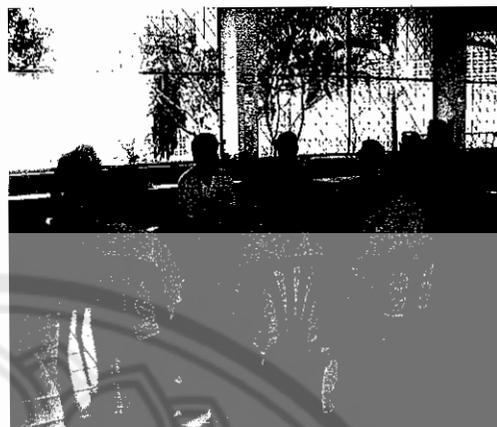
“การสร้างเครือข่ายกับชุมชนอื่น เห็นด้วยเราควรทำ เพื่อเป็นการเรียนรู้ซึ่งกันและกันอะไรที่เราไม่รู้ แต่คนอื่นรู้ เราก็จะได้เรียนรู้ด้วย” (ก3/8)

“แนวทางทั้ง 8 แนวทางนี้ครบแล้ว โดยเฉพาะกิจกรรมสามารถดำเนินการแล้วทำให้เกิดการพัฒนาสำนักสาธารณะได้ แต่อย่าลิ้มความต่อเนื่องของการจัดกิจกรรมด้วย” (ก4/2)

“เห็นด้วยว่าน่าจะทำทั้งหมด เพราะทำให้ชุมชนได้รับความรู้ใหม่ ๆ และรู้ถึงความ เป็นอยู่ของกันและกันเพิ่มขึ้น ...ได้เจอกัน พุดคุยกันมากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมสร้าง เครือข่ายนี้ดีมากเพราะจะได้เรียนรู้ว่าสิ่งที่เราทำนั้น คนอื่นทำอย่างไร จะได้นำมาปรับการทำงาน เพราะตอนนี้ก็ทำตามที่คิดว่าดี อยากให้มีเครือข่ายมาก” (ก4/3)

“การเขียนป้ายแสดงข้อตกลง...มีหรือยังคะ...อ้อมีแล้วคือมันเป็นเรื่องที่ต้อง ช่วยกันคิดและควรทำให้คนในชุมชนรู้ เช่น อาจทำจดหมายข่าว ประกาศเสียงตามสาย และ การเขียนป้าย เพื่อจะได้เป็นมติเลยว่า ทุกคนควรทำอย่างนี้” (ก4/4)

ภาพ 26 ภาพแสดงการสนทนากลุ่มสำรวจข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบ ฯ

ภาคผนวก ป

ผลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยพระนคร

ภาคผนวก ป

ผลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ทรงคุณวุฒิ

1. คำให้สัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ วุฒิสาร ดันไชย
12 มีนาคม 2549 ณ สถาบันพระปกเกล้าฯ

1.1 ปัญหาและความสำคัญในหัวข้อการวิจัย มีความเหมาะสมดี

1.2 สภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะ และปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนา
สำนักสาธารณะ มีความเหมาะสม

1.3 รูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ

- ควรมีการจัดลำดับของการดำเนินกิจกรรม ก่อน – หลัง ในแต่ละกิจกรรม
- ควรกำหนดจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของแนวทางแต่ละแนวทางให้ชัดเจน

เพื่อเชื่อมโยงไปถึงการกำหนดตัวชี้วัด (K P I) ที่จะสามารถนำมาเป็นตัวชี้วัดการพัฒนาสำนัก
สาธารณะในแต่ละแนวทางได้

1.4 การวัดผลการพัฒนาสำนักสาธารณะ

- ควรวัดทุกครั้งหลังจากมีการจัดกิจกรรมเสร็จสิ้นในแต่ละกิจกรรมด้วย
- การวัดระดับการพัฒนาสำนักสาธารณะในภาพรวม ควรต้องทำเป็นระยะ ๆ

ตลอดเวลาที่ดำเนินกิจกรรม เพราะการพัฒนาสำนักสาธารณะเป็นกระบวนการที่ค่อย ๆ เกิดผล
ขึ้นมา

1.5 การวัดผลสัมฤทธิ์ของรูปแบบฯ อาจใช้วิธีการวัดชุมชนเป้าหมายเพียงชุมชน

เดียว แต่ต้องมีการบรรยายสภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะในชุมชนนั้นที่มีมาแต่
เดิมให้ชัดเจนก่อน เพื่อจะสามารถนำมาเปรียบเทียบกับผลที่ได้หลังจากการดำเนินการตาม
รูปแบบฯ แล้วอย่างชัดเจน แต่หากใช้ชุมชนเปรียบเทียบ (ควบคุม) กับชุมชนเป้าหมาย (ทดลอง)
ก็จะต้องมีการบรรยายถึงความใกล้เคียงกันของชุมชนทั้งสองให้ชัดเจน และยังคงควบคุมปัจจัย
อื่น ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อชุมชนทั้งสองให้เป็นแบบเดียวกันหรือให้มีผลกระทบอย่างเดียวกันด้วย

2. คำให้สัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ ศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ อ่างรัฐญวงวงศ์
20 มีนาคม 2549 ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2.1 ปัญหาและความสำคัญในหัวข้อวิจัย มีความเหมาะสมดี

2.2 สภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะ ควรมีการเพิ่มเติมในส่วน
สภาพจิตใจที่มีลักษณะ "การยึดมั่นในการกระทำที่ถูกต้องดีงามของสังคม" ด้วย

2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักสาธารณะมีความเหมาะสม แต่ควรนำปัจจัย
ดังกล่าวมาแสดงร่วมกับรูปแบบ ๔ โดยตีกรอบปัจจัยภายในและภายนอก เป็นกรอบรอบรูปแบบ ๔
อีกชั้นหนึ่ง เพื่อแสดงถึงการมีผลต่อการพัฒนาสำนักสาธารณะได้ชัดเจนขึ้น

2.4 รูปแบบ ๔ แนวทาง ๔ กลวิธี ๔ กิจกรรม ๔ และวัตถุประสงค์ มีความเหมาะสม
แต่ในแผนภูมิการนำเสนอรูปแบบ ๔ ไม่ควรมีรายละเอียดใส่ลงไปมากเกินไป รายละเอียดดังกล่าว
ควรไปอยู่ในคำอธิบายรูปแบบ ๔ แทน

3. คำให้สัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ คุณไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม
24 มีนาคม 2549 ณ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

3.1 ปัญหาและความสำคัญของหัวข้อวิจัย มีความเหมาะสมมาก

3.2 สภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะ มีความเหมาะสม

3.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักสาธารณะ น่าจะนำเสนอหรืออธิบายในรูปของ
"สภาพแวดล้อม" ของการนำเสนอกระบวนการเชิงระบบ

3.4 รูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ

- ในภาพรวมของแนวทางการพัฒนาสำนักสาธารณะทั้ง 8 ประการนั้น
จะต้องเป็นการดำเนินการที่สัมพันธ์กับความเป็นส่วนรวมของชุมชนในทุกแนวทาง

- การใช้ถ้อยคำในแนวทางที่ 7 เรื่องการจัดกิจกรรม ๔ นั้น ไม่ควรใช้คำว่า "ต้อง"
เพราะจะไม่สอดคล้องกับถ้อยคำที่ใช้ในแนวทางอื่น

- แนวทางต่าง ๆ ไม่ควรใส่รายละเอียดมากเกินไป โดยเฉพาะในข้อ 2 และ 6
เพราะการใส่รายละเอียดลงไปมากจะทำให้เป็นการตีกรอบให้แคบลงเกินไป

- การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ควรเปิดกว้างให้ชุมชนเป็นผู้คิดริเริ่มขึ้นเอง
และการกำหนดกิจกรรมไปอย่างชัดเจนทุกอย่าง อาจเกิดข้อจำกัดทำให้ไม่สามารถค้นหากิจกรรม
ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมาเองได้ในภายหลัง หลังจากที่เวลาและเหตุการณ์เปลี่ยนไป

- การดำเนินกิจกรรมต้องระวังไม่ให้เกิดวัตถุประสงค์หรือผลกระทบข้างเคียงที่ไม่สอดคล้องต่อการพัฒนาสำนักสาธารณะ เช่น การส่งเสริมอาชีพปลูกผักสวนครัว แต่ยังไม่ส่งเสริมให้ใช้ยาฆ่าแมลงที่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมอยู่ เป็นต้น

3.5 ภาพรวมของการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบ ๔ ในชุมชน จะต้องเป็นการดำเนินการแบบองค์รวม ไม่แยกส่วน และต้องทำต่อเนื่อง ตลอดไป จึงจะทำให้การพัฒนาสำนักสาธารณะของประชาชนดำรงอยู่ตลอดไป

3.6 โครงสร้างการนำเสนอการวิจัยเรื่องนี้ สามารถนำเสนอได้เป็นอีกแบบหนึ่งคือ

เป้าประสงค์ (Purpose)	คือ สำนักสาธารณะของประชาชน
หลักการ (Principle)	คือ การใช้เขตพื้นที่เป็นเป้าหมาย และ ให้ชุมชนเป็นกำลังสำคัญ (Community – driven) ในการขับเคลื่อน
ยุทธศาสตร์ (Strategy)	คือ แนวทางและกลวิธี ต่าง ๆ

4. คำให้สัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร. อเนก เหล่าธรรมทัศน์
18 เมษายน 2549 ณ โรงแรม รอยัล ปริ๊นเซส

4.1 ปัญหาและความสำคัญของหัวข้อวิจัย มีความเหมาะสมดี

- สังคมชนบทมีความเป็นชุมชนมากกว่าสังคมเมืองซึ่งมีความเป็นปัจเจกมากกว่า

- ในสังคมชนบทและสังคมเมือง ต่างมีลักษณะที่เรียกว่า กลุ่มตามพื้นที่ (Association by territory) ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีความผูกพันกันหรือมีเรื่องที่สนใจร่วมกันหรือแตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจจะไม่ใช่เป็นเรื่องของชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ก็ได้

- สำนักสาธารณะตามความหมายที่ศึกษานี้ อาจนิยามอีกอย่างหนึ่งว่า เป็นเรื่องความผูกพันที่ดีกับพื้นที่ที่ตนอยู่อาศัย

- วัตถุประสงค์ตามหัวข้อวิจัย เป็นการสร้างความสัมพันธ์เชิงราบในชุมชนให้มากขึ้น ซึ่งหมายความว่า เป็นการสร้างความเป็นปึกแผ่นในชุมชนอีกครั้งหลังจากที่กลายเป็นสังคมเมือง

4.2 การทดลองใช้รูปแบบ ๔ ควรจะทำการแยกทดลองแต่ละแนวทาง ในชุมชนแต่ละชุมชนที่ต่างกันออกไปหลาย ๆ ชุมชน มากกว่าทดลองทุกแนวทางในชุมชนเดียว เพราะจะ

สามารถวัดผลสำเร็จของแต่ละแนวทางได้อย่างชัดเจนกว่า

4.3 ควรมีการวิจัยต่อเนื่องในประเด็น รูปแบบการเข้ามาบริหารท้องถิ่น โดยประชาชนในลักษณะแบบชาวบ้านทำกันเอง ซึ่งจะแตกต่างกับระบบราชการในปัจจุบันที่ไม่มี ความเหมาะสมกับการบริหารท้องถิ่นเลย

5. คำให้สัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร. นิยม รัฐอมฤต

25 เมษายน 2549 ณ สถาบันพระปกเกล้า ฯ

5.1 ปัญหาและความสำคัญของหัวข้อวิจัย มีความเหมาะสมมาก

- ชุมชนเมืองมีโครงสร้างทางสังคมที่ถูกเปลี่ยนแปลงไปจากชุมชนชนบท เพราะ ปัญหาการเมือง การแข่งขันทางเศรษฐกิจ และความแออัดของโครงสร้างทางสังคม
- ประชาชนในเมืองอาจมีความรู้สึกเป็นคนของประเทศมากกว่าเป็นคนของ ชุมชน ซึ่งอาจเป็นเพราะในชุมชนไม่มีเวที ไม่มีกลไก ส่งเสริมให้คนในชุมชนเกิดความคิดเช่นนั้น
- ประชาชนจะหันมาสนใจชุมชน เมื่อมีจุดร่วมกัน เช่น ความสนใจ ความนึกคิด ความเชื่อ ผลประโยชน์ หรือปัญหา ร่วมกัน
- จุดร่วม สามารถเป็นได้ทุกอย่างทั้ง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ซึ่งการจะสร้าง หรือค้นหาจุดร่วมได้ จะต้องมีเวทีให้รวมตัวกันหรือแสดงออกร่วมกัน
- เวทีแสดงออกต้องเปิดกว้างให้โอกาสทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นใน การพัฒนา แก้ไขปัญหา กำหนดอนาคต ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนั้นยังต้องรับฟังเสียงส่วนน้อย และ มีการปฏิบัติตามข้อตกลงอย่างจริงจัง

5.2 ปัจจัยภายนอก คือ วิธีการดำเนินชีวิตตามปกติสุขของชุมชน เช่น การอบรม สั่งสอน การขัดเกลาทางสังคม เป็นต้น

5.3 แนวทาง ฯ ต่าง ๆ มีความเหมาะสมดี

- การสร้างข้อตกลงร่วมกัน ต้องเป็นข้อตกลงที่สามารถบรรลุได้อย่างเป็น รูปธรรม
- การสร้างการเรียนรู้ จะต้องเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับสถานการณ์หรือปัญหาที่ มีร่วมกันอยู่ของชุมชนในเวลานั้น ๆ

- ผู้นำ ต้องเป็นผู้เสียสละ และต้องมีลักษณะที่ตอบสนองต่อละบริบทของแต่ละชุมชนได้

- การบริหารจัดการชุมชน มีความสำคัญที่สุดและต้องทำอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง
- การจัดกิจกรรมจะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนและต้องตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของชุมชน และสอดคล้องกับบริบทในแต่ละชุมชน

6. คำให้สัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ วันชัย วัฒนศัพท์
25 เมษายน 2549 ณ โรมแรม มิราเคิล แกรนด์

6.1 ปัญหาและความสำคัญของหัวข้อวิจัย มีความเหมาะสมมาก

6.2 สภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนักสาธารณะ ควรเขียนเป็นคำอธิบายให้ละเอียดและเห็นภาพในลักษณะของแต่ละสภาพ ฯ ให้ชัดเจนและควรมีการกำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจนเพื่อการวัดผลในแต่ละสภาพ ฯ ซึ่งเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กำหนดนั้นควรให้ชุมชนเป็นผู้กำหนด

6.3 การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามรูปแบบ ฯ และต้องร่วมดำเนินการตั้งแต่เริ่มต้น และโดยเฉพาะ ต้องมีส่วนร่วมตัดสินใจในโครงการที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน

6.4 กิจกรรมต่าง ๆ ตามรูปแบบ ฯ

- การสร้างข้อตกลงร่วมกันเป็นเรื่องที่สำคัญมาก และควรดำเนินการโดยใช้กระบวนการ A-I-C

- การรวมกลุ่มจัดตั้งองค์กรในชุมชน ต้องมีกระบวนการสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรดังกล่าวให้ยั่งยืนด้วย

- การสื่อสารเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีตลอดเวลา และต้องมีลักษณะชัดเจน และต้องเป็นการสื่อสารสองทาง

- การประชาสัมพันธ์ที่ดีจะเป็นเครื่องมือในการสร้างบรรทัดฐานการปฏิบัติที่ดีให้เกิดขึ้นในชุมชนด้วย

- การแก้ไขความขัดแย้ง ต้องไม่ใช้วิธีการรุนแรงหรือลงโทษ แต่ควรเป็นมาตรการที่มุ่งถึงการแก้ไขป้องกันในอนาคตไม่ให้เกิดความขัดแย้งขึ้นอีก

- การจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมนั้น ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมทุกคนในชุมชน แต่ผู้ที่เข้าร่วมควรจะเป็นผู้ที่สามารถขยายผลไปสู่สมาชิกในชุมชนคนอื่น ๆ ได้ด้วย

- การจัดแต่ละกิจกรรม ควรมีการทำ Pre – test และ Post – test เพื่อวัดผล
การเปลี่ยนแปลงของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

- ควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับ การรณรงค์รักษาสุขภาพ และ สาธารณสุขด้วย

6.5 ในอนาคต ควรมีการวิจัยต่อเนื่องในประเด็นการสร้างเกณฑ์วัดระดับในแต่ละ
ลักษณะของสภาพที่เป็นลักษณะของการมีสำนึกสาธารณะ โดยใช้กระบวนการให้ชุมชนเป็นผู้ร่วม
กำหนดด้วย

ภาคผนวก ผ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ภาคผนวก ผ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 0527.02.01/๒๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก 65000

14 กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการวิจัย

เรียน นายไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม

ด้วยนายวิศัลย์ โฆษิตานนท์ รหัสประจำตัว 46030027 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพัฒนาศาสตร์
สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาสำนัก
สาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาคุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำการประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ
และคู่มือการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ รวมทั้งให้ความเห็นต่างๆ เกี่ยวกับรูปแบบฯ
และคู่มือดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงนุช ส่งอ่อน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานบริการการศึกษา

โทร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 116 - 119

โทรสาร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 111

ที่ ศธ 0527.02.01/๒๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก 65000

14 กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ธำรงศรีบุญวงศ์

ด้วยนายวิศิษฐ์ โธมิตานนท์ รหัสประจำตัว 46030027 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพัฒนาศาสตร์
สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาสำนัก
สาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำการประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ
และคู่มือการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ รวมทั้งให้ความเห็นต่างๆ เกี่ยวกับรูปแบบฯ
และคู่มือดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญส่ง แสงอ่อน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานบริการการศึกษา

โทร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 116 - 119

โทรสาร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 111

ที่ ศธ 0527.02.01/๙๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก 65000

14 กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ นพ.วันชัย วัฒนศัพท์

ด้วยนายวิศิษฐ์ โฆษิตานนท์ รหัสประจำตัว 46030027 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพัฒนาสังคม
สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาสำนัก
สาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำการประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาลำดับสาธารณะ
และคู่มือการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาลำดับสาธารณะ รวมทั้งให้ความเห็นต่างๆ เกี่ยวกับรูปแบบฯ
และคู่มือดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญส่ง แสงอ่อน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานบริการการศึกษา

โทร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 116 - 119

โทรสาร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 111

ที่ ศธ 0527.02.01/ ๖๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก 65000

14 กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ขอบขออนุญาตเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.นิยม รัฐอมฤต

ด้วยนายวิศิษฐ์ โฆษิตานนท์ รหัสประจำตัว 46030027 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพัฒนาศาสตร์
สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาสำนัก
สาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำการประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ
และคู่มือการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ รวมทั้งให้ความเห็นต่างๆ เกี่ยวกับรูปแบบฯ
และคู่มือดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญส่ง แสงอ่อน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานบริการการศึกษา

โทร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 116 - 119

โทรสาร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 111

ที่ ศธ 0527.02.01/ฟ๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก65000

14 กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย

ด้วยนายวิศิษฐ์ โฆษิตานนท์ รหัสประจำตัว 46030027 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพัฒนาศาสตร์
สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาสำนัก
สาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาคุชฎบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำการประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ
และคู่มือการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ รวมทั้งให้ความเห็นต่างๆ เกี่ยวกับรูปแบบฯ
และคู่มือดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญส่ง แสงอ่อน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานบริการการศึกษา

โทร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 116 - 119

โทรสาร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 111

ที่ ศธ 0527.02.01/246

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก 65000

14 มีนาคม 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เอก เหล่าธรรมทัศน์

ด้วยนายวิศิษฐ์ โฆษิตานนท์ รหัสประจำตัว 46030027 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพัฒนาสังคม
สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาสำนัก
สาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำการประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ
และคู่มือการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ รวมทั้งให้ความเห็นต่างๆ เกี่ยวกับรูปแบบฯ
และคู่มือดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ภูพัฒน์วิบูลย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

งานบริการการศึกษา

โทร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 116 - 119

โทรสาร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 111

ที่ ศธ 0527.02.01/น4๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก 65000

18 เมษายน 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ทงศักดิ์ คุ้มไชน้ำ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนายวิศิษฐ์ โฆษิตานนท์ รหัสประจำตัว 46030027 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพัฒนาสังคม
สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาสำนัก
สาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่
มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ กุฑ์ฉนวิบูลย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานบริการการศึกษา

โทร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 116 - 119

โทรสาร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 111

ที่ ศธ 0527.02.01/144

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก 65000

18 เมษายน 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พรณ รังสิกรรพุม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนายวิศัลย์ โมฆิตานนท์ รหัสประจำตัว 46030027 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพัฒนาศาสตร์
สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาสำนัก
สาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
ปริญญาตรีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่
มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ภูพัฒน์วิบูลย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานบริการการศึกษา

โทร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 116 - 119

โทรสาร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 111

ที่ ศธ 0527.02.01/466

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก 65000

18 เมษายน 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุวัติ คุณแก้ว

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนายวิศิษฐ์ โฆษิตานนท์ รหัสประจำตัว 46030027 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพัฒนาศาสตร์
สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาสำนัก
สาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่
มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คินนิง กุฬพัฒนวิบูลย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานบริการการศึกษา

โทร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 116 - 119

โทรสาร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 111

ที่ ศธ 0527.02.01/448

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก 65000

18 เมษายน 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย จันทร์รุ่งเรือง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนายวิศัลย์ โฆษิตานนท์ รหัสประจำตัว 46030027 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพัฒนาศาสตร์
สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาสำนัก
สาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตร
ปริญญาคุษฎ์บัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่
มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณิง ภัทพัฒนวิบูลย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานบริการการศึกษา

โทร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 116 - 119

โทรสาร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 111

ที่ ศธ 0527.02.01/๒๕๔๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก 65000

18 เมษายน 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา มหาพร

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนายวิศิษฐ์ โฆษิตานนท์ รหัสประจำตัว 46030027 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพัฒนาศาสตร์
สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาสำนัก
สาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่
มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ คุ้มพัฒนวิบูลย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานบริการการศึกษา

โทร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 116 - 119

โทรสาร 0-5526-1169 - 70 ต่อ 111